

Den Europæiske Unions Tidende

C 271 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang
12. november 2009

Informationsnummer

Indhold

Side

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2008-2009

Mødeperioden fra den 8 maj 2008

VEDTAGNE TEKSTER

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 168 E af 3.7.2008.

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Torsdag, den 8. maj 2008

(2009/C 271 E/01)	Det Transatlantiske Økonomiske Råd Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om Det Transatlantiske Økonomiske Råd	1
(2009/C 271 E/02)	Menneskerettigheder Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's menneskerettighedspolitik (2007/2274(INI))	7
(2009/C 271 E/03)	Valgobservationsmissioner Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om EU-valgobservationsmissioner: mål, praksis og fremtidige udfordringer (2007/2217(INI))	31

DA

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
(2009/C 271 E/04)	ASEAN Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om handel og økonomiske forbindelser med Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) (2007/2265(INI))	38
(2009/C 271 E/05)	Forvaltning af dybhavsfiskebestande Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om forvaltningen af dybhavsfiskebestande (2007/2110(INI))	45
(2009/C 271 E/06)	Lobbyister Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om udvikling af rammer for interesserepræsentanternes (lobbyisters) virksomhed i EU-institutionerne (2007/2115(INI))	48
(2009/C 271 E/07)	Hvidbog om idræt Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om hvidbog om idræt (2007/2261(INI))	51
(2009/C 271 E/08)	Mikrokredit Europa-Parlamentets erklæring om mikrokredit	67

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Europa-Parlamentet

Torsdag, den 8. maj 2008

(2009/C 271 E/09)	Anvendelse af komitologi Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF, om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (C6-0009/2008 — 2008/2002(ACI))	70
(2009/C 271 E/10)	Ændring af forretningsordenens artikel 18 Europa-Parlamentets afgørelse af 8. maj 2008 om ændring af artikel 81 om gennemførelsesforanstaltninger i Europa-Parlamentets forretningsorden (2008/2027(REG))	76

Torsdag, den 8. maj 2008

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Det Transatlantiske Økonomiske Råd

P6_TA(2008)0192

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om Det Transatlantiske Økonomiske Råd

(2009/C 271 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der især henviser til sin beslutning af 25. april 2007 om de transatlantiske forbindelser ⁽¹⁾ og sine to beslutninger af 1. juni 2006 om forbedring af forbindelserne mellem EU og USA inden for rammerne af en transatlantisk partnerskabsaftale ⁽²⁾ og om de transatlantiske økonomiske forbindelser mellem EU og USA ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. september 2007 om produktsikkerhed, især sikkerhedskrav til legetøj ⁽⁴⁾,
- der henviser til sine beslutninger om klimaændringer, særlig beslutningerne af 16. november 2005 ⁽⁵⁾, 26. oktober 2006 ⁽⁶⁾ og 14. februar 2007 ⁽⁷⁾,
- der henviser til resultatet af topmødet mellem EU og USA den 30. april 2007 i Washington DC og især til aftalen om rammerne for yderligere transatlantisk økonomisk integration mellem Den Europæiske Union og De Forenede Stater,
- der henviser til fælleserklæringen og den statusrapport, der blev vedtaget under det første møde i Det Transatlantiske Økonomiske Råd den 9. november 2007,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 4,
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet og De Forenede Staters Kongres begge hele tiden har været fortalere for fuldendelsen af det transatlantiske marked inden 2015,
- B. der henviser til, at fred, demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet, folkeret, bæredygtige økonomier og bæredygtig udvikling er fælles værdier, der danner grundlaget for det transatlantiske partnerskab, der er en hjørnesten i EU's eksterne politik og dets globale økonomiske politik,

⁽¹⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 670.⁽²⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 226.⁽³⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 235.⁽⁴⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0412.⁽⁵⁾ EUT C 280 E af 18.11.2006, s. 120.⁽⁶⁾ EUT C 313 E af 20.12.2006, s. 439.⁽⁷⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 344.

Torsdag, den 8. maj 2008

- C. der henviser til, at de transatlantiske partnere i betragtning af deres dominerende økonomiske rolle i verden deler ansvaret for den globale økonomiske styring og for at finde løsninger på globale økonomiske udfordringer,
- D. der henviser til, at et stærkt og velfungerende partnerskab mellem EU og USA er afgørende for udformningen af den globale udvikling på grundlag af fælles værdier, effektiv multilateralisme og folkeretten; der henviser til, at det kræver et stærkt og konsekvent politisk lederskab at sætte parterne i stand til at nå dette mål,
1. understreger, at et tæt transatlantisk partnerskab er et vigtigt instrument i forbindelse med udformningen af globaliseringen under hensyntagen til de fælles værdier og en afbalanceret politisk og økonomisk global orden; bekræfter sit synspunkt om, at et fungerende og konkurrencedygtigt transatlantisk marked er grundlaget for en fast forankring af det transatlantiske partnerskab, hvorved EU og USA får mulighed for i fællesskab at tage de globale politiske og økonomiske udfordringer op;
 2. går stærkt ind for den proces vedrørende en styrkelse af den transatlantiske økonomiske integration, som indledtes på topmødet i 2007 med vedtagelsen af aftalen om rammerne for yderligere transatlantisk økonomisk integration mellem EU og USA og oprettelsen af Det Transatlantiske Økonomiske Råd, som skal overvåge og fremme de bestræbelser, der er redegjort for i aftalen;
 3. glæder sig over, at Kommissionen efter Parlamentets henstilling har besluttet at få foretaget en undersøgelse, hvis resultater vil foreligge i 2008, af, hvilke forhindringer, der skal fjernes for at fuldende det transatlantiske marked; mener, at denne undersøgelse bør sendes til så mange som muligt på begge sider af Atlanten; opfordrer Kommissionen til at sikre, at resultatet af undersøgelsen af virkeliggørelsen af det transatlantiske marked drøftes med de relevante parlamentsudvalg, inden der drages særlige konklusioner med hensyn til fremtidige henstillinger til Det Transatlantiske Økonomiske Råd;
 4. mener, at begge parter i tide inden topmødet mellem EU og USA i 2009 sammen bør udfærdige en køreplan, der viser, hvorledes den langfristede forpligtelse om det transatlantiske marked kan opfyldes ved at etablere særlige tidsrammer for de enkelte sektorer;
 5. værdsætter de fremskridt, der hidtil er opnået af Det Transatlantiske Økonomiske Råd, med hensyn til at påtage sig det politiske ansvar for at fastlægge prioriteter og bane vejen for aftaler om fjernelse af handelshindringer og hindringer for investeringer og om fremme af det transatlantiske markeds konkurrenceevne;
 6. mener, at de resultater, som Det Transatlantiske Økonomiske Råd har opnået, siden det blev oprettet, viser, at det transatlantiske marked ikke kan bygges op på administrativt arbejde alene, men at opnåelsen af dette mål kræver en stærk og fortsat politisk styring; tilskynder Det Transatlantiske Økonomiske Råd til målbevidst at fortsætte sine bestræbelser;
 7. understreger det uopsættelige behov for at udnytte de positive impulser i denne proces i valgårene 2008 og 2009, idet det sikres, at begge parter fortsat arbejder hurtigt hen imod opfyldelse af de fælles målsætninger, og at beslutningstagerne på begge sider fortsat forpligter sig til at nå det endelige mål;
 8. understreger, at opnåelsen af konkrete fremskridt især inden for revisionsstandarder, handel med værdipapirer, genforsikring, importsikkerhed, leverandørers overensstemmelseserklæringer og import af fjerkræ behandlet med henblik på reduktion af patogener skal prioriteres på Det Transatlantiske Økonomiske Råds møde som skal holdes i Bruxelles den 14. maj 2008; mener, at det imidlertid er vigtigt at pege på adskillige andre relevante spørgsmål, som det er nødvendigt, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd tager op i fremtiden;
 9. anmoder Kommissionen om at informere Parlamentet om resultaterne af den ovennævnte undersøgelse;

Torsdag, den 8. maj 2008

Finansielle tjenesteydelser

10. støtter den strategi, der redegøres for i forordning (EF) nr. 1569/2007 ⁽¹⁾, og som fremgår af skrivelsen af 26. september 2007 fra Kommissionen til den amerikanske værdipapir- og valutakommission om de foreslåede bestemmelser om godkendelse af udenlandske private udsteders regnskaber udarbejdet i overensstemmelse med IFRS-standarder uden afstemning med de amerikanske almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (GAAP) og af sin beslutning af 14. november 2007 ⁽²⁾, hvori det især understreges, at »Kommissionens beslutning under alle omstændigheder vil indebære, at EU-udstedere har ret til i ethvert tredjeland at anvende IFRS som godkendt af Den Europæiske Union«;

11. mener, at den gensidige anerkendelse af værdipapirmarkeder mellem USA og EU kan være et vigtigt skridt fremad og kan forbedre det markeds effektivitet ved at fremme EU's og USA's adgang til et mere vidtgående transatlantisk marked; understreger imidlertid, at et sådant projekt må være resultatet af en bilateral aftale, og at der bør indgås en rammeaftale mellem USA og EU, som i fuld udstrækning tager hensyn til EU's lovgivning om overvågning af finansmarkeder, og at Kommissionen ikke bør tilskynde til indgåelsen af bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne og USA, eftersom dette kunne bringe de lige udgangsbetingelser i EU i fare;

12. understreger, at det er af allerstørste betydning at sikre den finansielle stabilitet; minder om Den Internationale Valutafonds (IMF) rolle på dette punkt; understreger de mangler, der understreges af den nuværende uro på finansmarkederne, navnlig i forbindelse med den igangværende krise på vigtige finansmarkeder, den stigende ubalance i valutaforhold og handelsforbindelser, den igangværende eller tilbagevendende gældskrise i nogle af verdens fattigste lande og de stadig stigende velstandsforskelle i landene og landene imellem, mener, at det er af altafgørende betydning at styrke samarbejdet mellem tilsynsmyndighederne i USA og i EU;

13. glæder sig over tiltaget fra Forum for Finansiell Stabilitet (FSF) og fra IMF om at fastlægge en fælles diagnose for uroen på finansmarkederne og ser frem til begge parter gennemførelse af konklusionerne og de politiske henstillinger fra FSF's arbejdsgruppe om markedselasticitet og institutionel elasticitet (Working Group on Market and Institutional Resilience); er imidlertid af den opfattelse, at et sådant arbejde kun bør tjene som et supplement og ikke bør erstatte EU's og USA's overvejelser og afgørelser om hensigtsmæssige politiske reaktioner;

14. opfordrer USA til at holde EU underrettet om status i gennemførelsen af Basel II-aftalen; minder om, at en samordnet strategi er vigtig, når der udarbejdes eller foretages ændringer i de globale bestemmelser for internationalt aktive aktører på finansmarkederne; mener i denne forbindelse, at gennemførelsen af Basel II-aftalen i USA er af afgørende betydning for lige vilkår på globalt plan;

15. glæder sig over den amerikanske Kongres' indsats for at indføre lovgivning med henblik på at etablere et forbundskontor for forsikringsinformation under det amerikanske finansministerium; mener, at dette sammen med det amerikanske finansministeriums perspektivplan er et vigtigt skridt i retning af gensidig anerkendelse af lovgivningsmæssige tiltag på området finansielle tjenesteydelser; anerkender, at der stadig er meget at blive enige om, og at sikkerhedsstillelse i forbindelse med genforsikring stadig er et af de vigtige områder, der skal findes en løsning for; mener, at gennemførelsen af målene i Solvency II vil blive forbedret betydeligt ved et tættere parlamentarisk samarbejde;

Handel mellem EU og USA, reguleringssamarbejde

16. understreger, at der i forbindelse med opnåelsen af målet om skabe ensartede standarder for handel og investeringer, som det blev drøftet under mødet i Det Transatlantiske Økonomiske Råd i november 2007 i forbindelse med køreplanen for at opnå gensidig anerkendelse af handelspartnerskabsaftaler mellem EU og USA i 2009, skal sikres et højt niveau af sociale, miljø- og sundhedsmæssige standarder;

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1569/2007 af 21. december 2007 om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de regnskabsstandarder, som tredjelandsudstedere af værdipapirer anvender, er ækvivalente, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF og 2004/109/EF (EUT L 340 af 22.12.2007, s. 66).

⁽²⁾ »Vedtagne tekster« af denne dato, P6_TA(2007)0527.

Torsdag, den 8. maj 2008

17. understreger, at flere af de såkaldte ikke-toldmæssige handels- og investeringshindringer udspringer af aktiviteter fra lovgivningsorganers side, som har til formål at fremme sociale, sundhedsrelaterede, kulturelle eller miljømæssige mål og derfor ikke må fjernes, uden at der vedtages en retsakt; fremhæver i denne forbindelse den altafgørende rolle, som Parlamentet og den amerikanske Kongres spiller med hensyn til kontrol af processen med at harmonisere standarder og fjerne hindringer for handel og investeringer;

18. understreger, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd også bør prioritere sikkerheden af importerede produkter; er af den opfattelse, at befolkningen kun vil støtte en åben handelsordning, hvis deres sundhed og sikkerhed beskyttes; opfordrer USA's kommission for forbrugerproduktsikkerhed til at gøre brug af dens større frihed til at udveksle oplysninger om konkrete sager, men foreslår, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd arbejder på et bindende samarbejdsinstrument, som ville strukturere og lette udvekslingen af oplysninger om produktsikkerhed og udviklingen af et fælles program for samarbejdstiltag; opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke samarbejdet mellem told- og markedstilsynsmyndighederne i EU og USA for at sikre en kontrol ved de ydre grænser, der er tilstrækkelig til at forhindre farlige produkter, navnlig farligt legetøj, i at nå frem til forbrugerne; men uden unødvendigt bureaukrati opfordrer medlemsstaterne og USA til at sikre streng håndhævelse af lovgivningen om produktsikkerhed, især sikkerhedskrav til legetøj, og forbedre de nationale kontroller; understreger behovet for et tæt samarbejde mellem EU og USA for at sikre, at Kina og andre tredjelande forbedrer deres produktionsstandarder, således at de opfylder sikkerhedskravene i EU og USA, især sikkerhedskravene til legetøj, og for at overbevise disse lande om, at produktsikkerhed skal integreres i produktions- og markedsføringsprocessen;

19. kræver flere oplysninger om den ajourførte amerikanske lov om produktsikkerhed for forbrugere og er bange for, at dette nye instrument vil pålægge europæiske virksomheder unødvendige administrative byrder, idet der indføres obligatoriske sikkerhedskrav, herunder; opfordrer indtrængende til at fortsætte drøftelser om gensidig anerkendelse med henblik på at undgå overlapning;

20. bemærker, at sikker handel er særlig vigtig i en stadig mere integreret global økonomi, men er af den opfattelse, at forslaget om at kontrollere alle containere, der kommer fra oversøiske lande, er unødvendigt og urealistisk som foranstaltning til at afværge terrortrusler betragtet; opfordrer derfor Kongressen til at trække forslaget tilbage, eftersom det er overbevist om, at containersikkerhedsinitiativet, der omfatter kontrol af såkaldte højrisikocontainere, er tilstrækkeligt som foranstaltning til at sikre sikkerheden inden for international søtransport;

21. opfordrer Kommissionen til, hvor det er muligt, at forhandle om fælles globale standarder inden for rammerne af Det Transatlantiske Økonomiske Råd; er af den opfattelse, at håndhævelsen af fælles sikkerhedsnormer for biler (De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa) (UNECE) Den globale tekniske forskrift) vil indebære en væsentlig reduktion af omkostningerne for bilindustrien, som er den største arbejdsgiver i såvel EU som i USA;

22. opfordrer Kommissionen til at stræbe efter en formel vedtagelse af procedurer for gensidig anerkendelse af overensstemmelseserklæringer for produkter, der underlægges obligatorisk tredjepartskontrol, navnlig for så vidt angår informations- og kommunikationsteknologi (ikt) og elektrisk udstyr;

23. støtter fortsat Kommissionen i dens bestræbelser på at opnå en gensidig aftale om, at importerede produkter skal mærkes med såvel britiske mål som metriske mål, og insisterer på, at det er nødvendigt, at USA accepterer de måleenheder, der er vedtaget som internationale standarder, og navnlig de produkter, der udelukkende er mærket med metriske mål; mener, at disse bestræbelser vil øge stordriftsfordelene for virksomheder i Europa, USA og tredjelande og være til fordel for især små og mellemstore virksomheder (SMV'er);

24. opfordrer Kommissionen og Rådet til at styrke samarbejdet mellem EU og USA om et globalt harmoniseret system til klassificering og mærkning af kemikalier (GHS) særligt i forbindelse med implementeringen af de internationale kriterier, der er vedtaget af De Forenede Nationers Økonomiske og Sociale Råd; mener, at en vigtig målsætning for systemet er at lette handelen og øge forbrugerbeskyttelsen, og kræver derfor, at GHS implementeres på samme tid i EU og i USA, og at det sker på en måde, der er indbyrdes forenelig;

Torsdag, den 8. maj 2008

25. påpeger, at personoplysninger er blevet en vigtig bestanddel af mange virksomhedsaktiviteter, især elektronisk telekommunikation; understreger, at den økonomiske værdi af personoplysninger og merværdien i forbindelse med operationer baseret på personoplysninger vokser i hastigt tempo; anmoder Kommissionen om i nært samarbejde med Europa-Parlamentet at tage initiativ til udarbejdelse af transatlantiske databeskyttelsesprincipper sammen med den amerikanske handelskommission; opfordrer endvidere til, at der hurtigst muligt udarbejdes globale databeskyttelsesnormer inden for rammerne af Det Transatlantiske Økonomiske Råd for at garantere en høj grad af beskyttelse af personoplysninger og retssikkerhed for virksomheder;

Landbrugsområdet

26. opfordrer til, at der hurtigt findes en løsning på de igangværende drøftelser om forbuddet mod import til EU af fjerkræ fra USA, der er blevet behandlet med henblik på reduktion af patogener; anerkender behovet for en egentlig videnskabelig rådgivning med hensyntagen til forbrugerbeskyttelse og -oplysning; anerkender også de betragtelige investeringer, som den europæiske fjerkræbranche i overensstemmelse med EU-lovgivningen har foretaget for at nedbringe salmonellasmitten gennem en tilgang, der omfatter hele produktionskæden; er af den opfattelse, at enhver mulig løsning ikke bør føre til konkurrenceforvridning;

27. mener, at Fællesskabets beslutning om at forbyde importen af hormonbehandlet oksekød var fuldt ud berettiget og bygget på videnskabelig dokumentation, og opfordrer USA til ufortøvet at ophæve sanktionerne for europæiske varer;

28. understreger betydningen af en enkelt godkendelsesprocedure, som er i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, og som skal omfatte alle fødevarer og alt foder, der indeholder genetisk modificerede organismer (GMO), samt betydningen af mærkning om og sporbarhed af GMO, som gør det muligt for forbrugerne at foretage informerede valg;

29. opfordrer til en dialog om de seneste ændringer på landbrugsmarkederne, navnlig udsving i råvarepriserne, midtvejsrevisionen af den fælles landbrugspolitik (EU-sundhedstjek) og USA's landbrugslov, konjunkturudjævrende betalinger, den voksende betydning af udviklingen af landdistrikter og krydsoverensstemmelsesinstrumentet;

Samarbejde vedrørende energi, industri og forskning

30. opfordrer til, at det strategiske transatlantiske samarbejde vedrørende energi-, industri- og forskningspolitik styrkes; understreger vigtigheden af energiområdet og støtter en diversificering af energikilder og forsyningsveje, med henblik på at sikre sikker energiforsyning og infrastrukturer og fremme markedsbaserede energiforsyningsikkerhedspolitikker; noterer sig, at der på begge sider af Atlanten er en øget debat om handelen med CO₂;

31. understreger behovet for et forstærket samarbejde mellem EU og USA i relation til lovgivning om og forskning i biobrændstoffer og biomasse ved at fremme alternative og vedvarende brændstofkilder til transportsektoren på et fælles grundlag; opmuntrer Det Transatlantiske Økonomiske Råd til at fortsætte arbejdet med at identificere fælles standarder for biobrændstoffer med Brasilien, der kan sikre det højeste mulige niveau for miljømæssige bæredygtighed og imødegå bekymringer om global fødevarerikkerhed;

Verdenshandelsorganisationen (WTO) og Doha-udviklingsdagsordenen

32. opfordrer Kommissionen til at sikre, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd bidrager til at opnå en positiv afslutning på Doha-udviklingsdagsordenen; anser det for at være en potentiel fordel for det globale handelssystem og dets fælles rammer, at verdenshandelen domineres af EU og USA (for øjeblikket 60 % af den samlede handel);

33. opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt en bilateral tvistbilæggelsesprocedure på handelsområdet kunne være af interesse for Det Transatlantiske Økonomiske Råd; bemærker i denne forbindelse, at det ganske vist kun er omkring 2 % af handelen mellem EU og USA, der er berørt af handelstvister, men at nogle af disse tvister er stærkt ødelæggende og omkostningskrævende;

Torsdag, den 8. maj 2008

34. opfordrer Kommissionen til i Det Transatlantiske Økonomiske Råd at drøfte, hvordan der kan skabes større sammenhæng mellem bilaterale handelsaftaler og de multilaterale WTO-regler for at sikre et mere harmonisk og enklere internationalt handelssystem; opfordrer indtrængende Kommissionen til at drøfte, hvordan der kan sikres en større overensstemmelse mellem EU og USA ved undertegnelsen af bilaterale aftaler med tredjelande om foranstaltninger, der opstiller krav til handelen, såsom handel og miljøforanstaltninger, handel og sociale standarder samt handel og arbejdsret;

35. opfordrer Kommissionen til som et hasteanliggende at udvikle en omfattende strategi for europæiske ikke-handelsmæssige hensyn i forbindelse med drøftelser om verdenshandelen, herunder navnlig spørgsmålene om sociale og miljømæssige klausuler, anerkendelse og beskyttelse af geografiske betegnelser, dyrevelfærd og importerede animalske og vegetabiliske produkters sundhedsmæssige tilstand, således at illoyal konkurrence mod europæiske producenter undgås;

36. opfordrer Kommissionen til at anmode om, at Det Transatlantiske Økonomiske Råd udarbejder en statusrapport om samarbejdsforanstaltninger til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder en meddelelse om, hvilke tiltag der fremover vil blive truffet for at styrke samarbejdet om bekæmpelse af forfalskning og piratkopiering; anmoder om en klar køreplan for at lette den gensidige internationale anerkendelse af patentlovgivning;

37. opfordrer Det Transatlantiske Økonomiske Råd til aktivt at støtte Doha-erklæringen om TRIPS-aftalen, der letter adgangen til livsvigtige lægemidler for de lande, som ikke har kapacitet til at fremstille medicinalvarer; opfordrer Kommissionen til at rejse spørgsmålet om USA's politik om indføjeelse af klausuler i bilaterale aftaler med udviklingslande, hvorved disse lande giver afkald på at anvende den bestemmelse i Doha-erklæringen om TRIPS-aftalen, som giver dem mulighed for at producere og importere generiske lægemidler, der er nødvendige for at bekæmpe alvorlige problemer med folkesundheden (aids, tuberkulose, m.m.);

38. mener, at, uanset hvad resultatet bliver af Doha-udviklingsdagsordenen, kan begrebet om et transatlantisk marked til håndtering af reguleringssamarbejde med henblik på gradvis fjernelse af ikke-toldmæssige hindringer være af afgørende betydning for at sikre stadig fremdrift, så der kan skabes global handelsintegration;

39. mener, at en vigtig opgave for EU inden for Det Transatlantiske Økonomiske Råd er at overbevise vores transatlantiske partnere om, at der er behov for en vidtrækkende, ambitiøs og retligt bindende aftale efter Kyoto om udledning af drivhusgasser inden 2012 og for, at der udvikles et omfattende transatlantisk projekt for investering og teknologiudveksling inden for sikker og ikke-forurenende energiproduktion;

Regionaludvikling

40. understreger den positive indvirkning, yderligere fremskridt i den transatlantiske økonomiske integration sandsynligvis vil få på bæredygtig regional udvikling, og er af den opfattelse, at disse fremskridt understøtter EU's indsats for at gennemføre Lissabonstrategien og sikre en udvikling i retning af social, økonomisk og territorial samhørighed; opfordrer i denne forbindelse de kompetente EU-organer til at sikre, at disse fremskridt bidrager til en harmonisk og velforbalanceret udvikling inden for alle områder i EU, og til at tage hensyn til det europæiske princip om adgang til forsyningspligtigheder for alle;

41. opfordrer begge parter til at undersøge muligheden for at etablere en struktureret regionalpolitisk dialog, som ville være en god metode til at søge nye veje inden for regionalpolitik, til udveksling af god praksis, bl.a. inden for forskning og udvikling, og til at undersøge, hvorledes de fælles udfordringer kan tages op, såsom klimaændringer og energipriser;

Den fremtidige dagsorden for den transatlantiske dialog mellem lovgivere og strukturelle forbedringer

42. opfordrer den transatlantiske dialog mellem lovgivere til at sætte drøftelser af de amerikanske lov vedrørende scanning af fragt på dagsordnerne for deres kommende møder for dermed at sikre større gensidig forståelse mellem Parlamentet og den amerikanske Kongres på dette område; understreger også behovet for inden for rammerne af den transatlantiske dialog mellem lovgivere at overveje en post-Doha-dagsorden for WTO, herunder en reform af WTO, og for at drøfte klausuler om menneskerettigheder og miljømæssige og sociale rettigheder i bilaterale handelsaftaler og i den forbindelse at drage nytte af blandt andet den allerseneste amerikanske bilaterale aftale med Peru, der indeholder detaljerede og gennemførlige bestemmelser om arbejdstagnormer;

Torsdag, den 8. maj 2008

43. fremhæver den altafgørende rolle, som Parlamentet og den amerikanske Kongres spiller ved at støtte disse positive impulser, og understreger, at kun lovgiverne kan fjerne ikke-toldmæssige hindringer; foreslår, at der afholdes en velforberedt årlig drøftelse om status for emner, der diskuteres i Det Transatlantiske Økonomiske Råd, samt om dets struktur;

44. opfordrer derfor EU's og USA's ledere og Det Transatlantiske Økonomiske Råds medformænd til at tage hensyn til den altafgørende rolle, som lovgiverne spiller med hensyn til opnåelse af et langsigtet positivt udfald af processen, og opfordrer dem indtrængende til i fuld udstrækning og direkte at inddrage repræsentanter for den transatlantiske dialog mellem lovgivere i Det Transatlantiske Økonomiske Råds arbejde; anerkender samtidig den betydning, som virksomheder og forbrugersammenslutninger har, når de stiller deres overvejelser og ekspertise til rådighed for Det Transatlantiske Økonomiske Råds arbejde; mener imidlertid, at deres rådgivende rolle skal adskilles fra den amerikanske Kongres og Parlamentets lovgivende rolle;

45. tager til efterretning, at der er blevet nedsat en gruppe rådgivere, der består af repræsentanter for den transatlantiske dialog mellem lovgivere, den transatlantiske forretningsdialog og den transatlantiske forbrugerdialg; roser lovgivernes og aktørernes bidrag til det positive udfald af det første møde i Det Transatlantiske Økonomiske Råd i november 2007; håber, at den transatlantiske arbejdsmarkedsdialog (TALD) og miljødialog kommer til at spille en større rolle i nær fremtid; opfordrer til, at formanden for TALD og formanden for miljødialogen kommer med i gruppen af rådgivere;

46. bekræfter sit ønske om at styrke dialogen mellem begge parlamenter og opfordrer til, at de inddrages på et tidligt tidspunkt især med hensyn til de fremtidige bestemmelser, som udarbejdes af globale selvstyrende organer, således at der kan tages fat på spørgsmålet om det politiske ansvar på et tidligt tidspunkt;

47. mener, at disse spørgsmål nu er blevet væsentlige, og at medlemmer af de nationale parlamenter bør holdes regelmæssigt underrettet om udviklingen; opfordrer sin formand til at sikre, at der etableres mekanismer med det formål;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, sekretariatet for Det Transatlantiske Økonomiske Råd og De Forenede Staters Kongres.

Menneskerettigheder

P6_TA(2008)0193

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's menneskerettighedspolitik (2007/2274(INI))

(2009/C 271 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 3, 6, 11, 13 og 19 i traktaten om Den Europæiske Union og EF-traktatens artikel 177 og 300,
- der henviser til Verdenserklæringen om Menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter ⁽²⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til alle FN's menneskerettighedskonventioner og tillægsprotokollerne hertil,

⁽¹⁾ Rådets dokument 13288/1/07.

⁽²⁾ For alle relevante basistekster, se skemaet i bilag III til Udenrigsudvalgets beslutning A6-0128/2007.

Torsdag, den 8. maj 2008

- der henviser til de regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder især Det Afrikanske Charter om Menneskers og Folks Rettigheder, den dertil knyttede protokol om kvinders rettigheder i Afrika, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske menneskerettighedscharter,
- der henviser til ikrafttrædelsen af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 1. juli 2002 og til sine beslutninger om ICCI ⁽¹⁾,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til EU's plan for bedste praksis fra 2005, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel ⁽²⁾,
- der henviser til protokol nr. 13 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) vedrørende afskaffelse af dødsstraf også i krigstid,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (konventionen mod tortur),
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og tillægsprotokollen hertil,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen og ændringen heraf ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽⁵⁾ (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder)
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighederne i verden,
- der henviser til sine beslutninger om den femte og syvende session i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), vedtaget henholdsvis den 7. juni 2007 ⁽⁶⁾ og 21. februar 2008 ⁽⁷⁾, samt resultaterne af forhandlingerne om UNHRC,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽⁸⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 1. februar 2007 ⁽⁹⁾ og 26. april 2007 ⁽¹⁰⁾ om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf og FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 om det verdensomspændende moratorium for brug af dødsstraf,

⁽¹⁾ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265; EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262; EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 88; EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 576.

⁽²⁾ EUT C 311 af 9.12.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3; EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0235.

⁽⁷⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0065.

⁽⁸⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁽⁹⁾ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91.

⁽¹⁰⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

Torsdag, den 8. maj 2008

- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer ⁽¹⁾, hvori det slås fast, at enhver skamfering af denne art, uanset omfanget, er en krænkelse af kvinden og et overgreb mod hendes grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande ⁽²⁾, herunder kvinders rettigheder, som udtrykkeligt skal indgå i alle dialoger om menneskerettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om ytringsfrihed på internettet ⁽³⁾,
- der henviser til alle de beslutninger, som det har vedtaget om hastende sager om brud på menneskerettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet,
- der henviser til det europæiske ngo-menneskerettighedsforum afholdt i Lissabon i december 2007,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som blev undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og flertallet af dets medlemsstater den 30. marts 2007, og som fastlægger en forpligtelse til at indarbejde handicappede personers interesser og hensyn i fremme af menneskerettigheder over for tredjelande,
- der henviser til vejledningsnotat om handicap og udvikling for EU-delegationer og -tjenester offentliggjort i juli 2004,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der udøves af FN's Generalsekretærs særlige repræsentant for menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding vedtaget i december 2006,
- der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret (IHL) ⁽⁴⁾, om børn og væbnet konflikt og om menneskerettighedsforkæmpere, samt om dødsstraf, tortur og andre former for brutal, umenneskelig eller nedværdigende behandling, menneskerettighedsdialoger med tredjelande og om fremme og beskyttelse af børns menneskerettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 112, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0153/2008),
- A. der henviser til, at Rådets og Kommissionens niende årlige EU-rapport (2007) om menneskerettighederne er en generel oversigt over EU-institutionernes menneskerettighedsaktiviteter i og uden for EU,
- B. der henviser til, at hensigten med denne beslutning er at undersøge, evaluere og, i særlige tilfælde, udøve konstruktiv kritik af Kommissionens, Rådets og Parlamentets menneskerettighedsaktiviteter,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Unions interne menneskerettighedsindsats utvivlsomt har direkte indflydelse på dens troværdighed og evne til at gennemføre en effektiv politik udadtil,
- D. der henviser til, at menneskerettigheder og beskyttelsen heraf beror på — og bør fremmes samtidig med — retsstatsprincipperne, demokratisk regeringsførelse, princippet om magtens deling og politisk ansvarlighed samt politiske rettigheder, der sætter indehaverne af disse rettigheder i stand til at forsvare deres egne menneskerettigheder,

⁽¹⁾ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0381).

⁽³⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 879.

⁽⁴⁾ EUT C 327 af 23.12.2005, s. 4.

Torsdag, den 8. maj 2008

- E. der henviser til, at der skal gøres bestræbelser på i højere grad at rette opmærksomheden mod respekt for de grundlæggende menneskerettigheder, især politiske rettigheder, i forhandlinger og gennemførelse af bilaterale eller regionale handelsaftaler, også i de aftaler der indgås med vigtige handelspartnere,
- F. der henviser til, at retfærdighed, frihed, demokrati og retsstatsprincipper, der garanterer de grundlæggende friheder og menneskerettigheder, er grundpiller for varig fred, og til, at varig fred ikke kan opnås gennem aftaler om at beskytte dem, der er ansvarlige for systematiske krænkelser af menneskerettighederne eller overtrædelse af IHL,
- G. der henviser til, at politikker, der fremmer menneskerettighederne, fortsat er truede i adskillige regioner i verden, eftersom krænkelse af menneskerettighederne uundgåeligt går hånd i hånd med bestræbelser fra dem, der krænker menneskerettighederne, på at indskrænke enhver politik, der fremmer menneskerettighederne, især i lande, hvor menneskerettighedskrænkelserne er afgørende for at holde en ikke-demokratisk regering ved magten,
- H. der henviser til, at 82 % af alle handicappede personer stadigvæk lever under fattigdomsgrænsen i udviklingslandene og fortsat udsættes for yderst alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder nægtelse af retten til liv og umenneskelig eller ydmygende behandling; der henviser til, at handicappede børns situation giver anledning til særlig bekymring i denne forbindelse,
- I. der henviser til, at et optimalt godt helbred i henhold til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) forfatning er en af de grundlæggende rettigheder for ethvert menneske uanset race, religion, politisk overbevisning eller økonomisk eller social situation; der henviser til, at alle befolkningers sundhed er grundlæggende for opnåelsen af fred og sikkerhed,
1. beklager den kendsgerning, at Den Europæiske Union stadig langt fra har realiseret en sammenhængende og slagkraftig politik for konsolidering og fremme af menneskerettighederne i verden og understreger behovet for at føre en sådan politik mere effektivt; fastholder, at det er nødvendigt at gøre store fremskridt i retning af nøje at respektere de EU-regler, der allerede findes på området for menneskerettigheder;
 2. fastholder, at der, hvis det skal lykkes at opnå markante forbedringer med hensyn til fremme af menneskerettighederne, bør tages skridt til at styrke EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), som ofte hæmmes af dominerende nationale interesser fra medlemsstaternes side, med henblik på at sikre, at fremme af menneskerettigheder betragtes som en prioritet, og for at sikre, at målsætningen om at fremme af menneskerettighederne som et mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skitseret i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union, overholdes til punkt og prikke;
 3. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre større bestræbelser på at forbedre Den Europæiske Unions evne til at reagere hurtigt på tredjelandes brud på menneskerettighederne, ikke mindst ved at integrere menneskerettighedspolitikken i alle Den Europæiske Unions eksterne politikker over for disse lande og systematisk at tage menneskerettighedsspørgsmål op inden for rammerne af den politiske dialog på alle niveauer;

Generelle principper og forslag om menneskerettigheder, demokrati, fred og ikke-vold

4. gentager, at menneskerettighederne, som de er defineret i de internationale hovedinstrumenter og konventioner, herunder EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder, er universelle og udelelige rettigheder, og at virkelig og effektiv respekt for disse rettigheder er et væsentligt middel til at garantere implementering og overholdelse af international lov og orden samt for fremme af fred, frihed, retfærdighed og demokrati;
5. fastholder, at den effektive »retshåndhævelse« af menneskerettighederne i hele verden fra de lokale og nationale domstoles side, eller i tilfælde af, at dette ikke er muligt, af de overnationale domstole, bør indføres som et udtrykkeligt og centralt mål for Den Europæiske Unions politikker startende med FUSP;
6. mener, at et af de centrale politiske mål for Den Europæiske Union bør være at støtte retlige institutioner på alle niveauer som led i bestræbelserne på at sikre en effektiv overholdelse af menneskerettighederne og navnlig for at yde støtte til internationale domstole;

Torsdag, den 8. maj 2008

7. opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at iværksætte en prioriteret aktion efter den model, der blev brugt ved oprettelsen af ICC, for at understøtte alle domstole, der beskæftiger sig med menneskerettigheder; påpeger især, at overbelastningen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal løses gennem afsættelse af yderligere økonomiske ressourcer, og nødvendigheden af i så stort omfang som muligt at støtte Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol og Den Afrikanske Menneskerettighedsdomstol, og at der skal tages skridt, der kan bidrage til at lette oprettelsen af en menneskerettighedsdomstol mellem stater i Asien og Stillehavet;

8. mener, at retten til demokrati — forstået som alle borgeres ret til at deltage i udøvelsen af folkets suverænitet inden for rammerne af institutioner, der er underlagt retsstatsprincipperne — er en historisk erhvervet universel menneskerettighed, der udtrykkeligt er anerkendt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den internationale konvention om civile og politiske rettigheder, Wien-erklæringen ved Verdenskonferencen om Menneskerettigheder fra 1993 og FN's Millennium-erklæring; mener, at denne ret til demokrati indebærer det internationale samfunds institutioners, Den Europæiske Unions og medlemsstaternes forpligtelse til at arbejde på at fjerne alle de hindringer, der står i vejen for fuldstændig udnyttelse af denne ret, i hele verden; mener, at der for at opnå dette bør tages et nyt yderligere skridt i form af oprettelse af et reelt netværk af demokratier rundt om i verden gennem omdannelse og styrkelse af de eksisterende organisationer;

9. anser et ikkevoldeligt forsvar af menneskerettighederne for at være det mest passende instrument til at sikre udøvelse, opretholdelse, fremme og overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder; mener, at udbredelsen heraf nødvendigvis bør gøres til et prioriteret mål for EU's politik for fremme af menneskerettighederne og demokratiet, og agter at bidrage til ajourføring og studier af moderne ikkevolds-teori og -praksis, delvis gennem en sammenlignende analyse af tidligere anvendt bedste praksis; foreslår, at man for at give dette idegrundlag politisk vægt indkalder til en europæisk konference om ikke-vold i 2009 og erklærer 2010 for »europæisk ikkevolds-år«; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en indsats i FN-regi for at sikre, at årtiet 2010-2020 erklæres for »ikkevolds-årti«;

EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007

10. understreger betydningen af Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder med hensyn til at analysere og evaluere Den Europæiske Unions politik om menneskerettigheder og anerkender, at beretningen har givet et overblik over det voksende omfang af Den Europæiske Unions menneskerettighedsrelaterede aktiviteter;

11. mener, at der bør stilles flere og bedre oplysninger til rådighed for vurdering af tidligere politikker, og at elementer og retningslinjer bør foreslås for at ændre den overordnede metode samt tilpasse de politiske prioriteter på et »fra land til land-grundlag« med henblik på vedtagelsen af en landestrategi for menneskerettigheder eller i det mindste et menneskerettighedskapitel i landestrategidokumenterne; gentager sin efterlysning af en regelmæssig vurdering af brugen og resultaterne af Den Europæiske Unions politikker, instrumenter og initiativer vedrørende menneskerettigheder i tredjelande; opfordrer Rådet og Kommissionen til at udarbejde særlige målelige indekser for at fastslå effektiviteten af disse politikker;

12. bifalder Rådets og Kommissionens offentlige forelæggelse af 2007-beretningen på Parlamentets plenarmøde i december 2007, hvor den årlige Sakharov-pris for tankefrihed blev tildelt Salih Mahmoud Mohamed Osman fra Sudan; har nu indført en almindelig praksis og gjort mødeperioden i december til årets centrale mødeperiode om EU's aktiviteter på menneskerettighedsområdet;

13. opfordrer endnu en gang Rådet og Kommissionen til at identificere de »lande, der giver anledning til særlig bekymring«, hvor det er særligt vanskeligt at fremme menneskerettigheder, og med henblik herpå at udvikle kriterier, ved hjælp af hvilke lande kan måles under henvisning til deres resultater på menneskerettighedsområdet, idet man derved kan opstille specifikke politiske kriterier;

Rådets og Kommissionens aktiviteter på menneskerettighedsområdet i internationale fora

14. mener, at en kvantitativ og kvalitativ forbedring af Rådets menneskerettighedssekretariat vil give Den Europæiske Union mulighed for at styrke sin profil og konsolidere sin rolle med at fremme og sikre respekten for menneskerettigheder i sin politik udadtil; forventer, at der udpeges en højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som ligeledes skal være næstformand for Kommissionen, hvilket vil medføre en betydelig styrkelse af EU's konsekvens og effektivitet på dette område;

Torsdag, den 8. maj 2008

15. mener, at fremskridtene med oprettelsen af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder er det første skridt henimod opfyldelsen af Parlamentets krav om oprettelsen af en integreret ramme for regler og institutioner, der skal give Chartret om Grundlæggende Rettigheder retskraft og for at sikre, at systemet i medfør af den europæiske menneskerettighedskonvention overholdes, samt at der udarbejdes en samlet europæisk politik vedrørende minoritetsgruppers rettigheder; understreger betydningen af, at Agenturets mandat også omfatter de lande, som har indgået stabiliserings- og associeringsaftaler med EU;

16. finder det vigtigt, at Den Europæiske Unions særlige repræsentanter fremover får et mandat, der specifikt indeholder fremme og sikring af respekten for menneskerettigheder;

17. mener, at Den Europæiske Unions kapacitet til at forhindre, reagere på, administrere og løse kriser har vist sig at være utilstrækkelig, og opfordrer Rådet, efter dets tidligere henstillinger om oprettelse af et europæisk civilt fredskorps, til gradvist at omdanne de civile aspekter af Den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik til en »Civil Fredstjeneste« til styring af kortsigtede civile kriser og langsigtet fredsskabelse; er af den opfattelse, at Den Europæiske Union inden for disse rammer bør styrke civilsamfundets grundlæggende netværker på subnationalt, nationalt og regionalt plan for at fremme opbygning af tilliden og kapacitetsudvikling, overvågning og bevidstgørelse og derved understøtte institutionaliseringen af civilsamfundets deltagelse i regionale og subregionale freds- og sikkerhedsstrukturer;

18. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tilskynde EU-medlemsstaterne og de tredjelande, som der forhandles med om kommende tiltrædelse, til at undertegne og ratificere alle FN's og Europarådets vigtigste konventioner om menneskerettigheder og de dertil knyttede protokoller; henleder især EU-medlemsstaternes opmærksomhed på behovet for at ratificere den internationale konvention af 1990 om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, som ingen af medlemsstaterne endnu har ratificeret ⁽¹⁾;

19. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater omgående ratificerer FN's konvention om rettigheder for mennesker med handicap; fastholder, at den til konventionen knyttede protokol bør betragtes som en integreret del af denne, og slår til lyd for omgående tiltrædelse af konventionen og protokollen;

20. understreger behovet for en yderligere styrkelse af Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters aktive deltagelse, hvad angår menneskerettigheds- og demokratispørgsmål, især hvad angår deltagelse i forskellige internationale fora i 2008, herunder i det arbejde, der gøres af UNHRC, FN's Generalforsamling, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Europarådet;

21. efterlyser et bedre samarbejde og bedre koordination mellem Europarådet og Den Europæiske Union; bifalder det faktum, at der den 11. maj 2007 blev undertegnet et forståelsesmemorandum mellem Europarådet og Den Europæiske Union, og opfordrer begge parter til at omsætte det i praksis; henviser navnlig til de følgende henstillinger i Juncker-rapporten af 11. april 2006 med titlen »Council of Europe-European Union: a sole ambition for the European continent«:

— henstillingen om, at der oprettes en specifik mekanisme, således at Den Europæiske Union kan henvise spørgsmål til menneskerettighedskommissæren, og som skal supplere de foranstaltninger, der gennemføres af Den Europæiske Unions eksisterende organer, enten i forbindelse med udvidelsen, den europæiske naboskabspolitik eller stabiliserings- og associeringsprocessen;

— henstillingen om, at mekanismen udformes til at fremme og styrke demokratiet og fuldt ud gøre brug af Europarådets Venedig-kommissions ekspertise;

— henstillingen om, at der oprettes et system, som kan bruges til at henvise spørgsmål til ekspertbehandling i Europarådet, med henblik på at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem arbejdet i Den Europæiske Union og i Europarådet;

⁽¹⁾ I juni 2007.

Torsdag, den 8. maj 2008

22. opfordrer til et styrket samarbejde mellem Europarådet og Den Europæiske Union om fremme af mindretalsrettigheder og beskyttelse af regionale sprog og mindretalssprog; opfordrer til at bruge Europarådets juridisk bindende konventioner såsom rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog samt deres velfungerende overvågningsmekanisme; opfordrer til, at der tages hensyn til udtalelsen fra konventionens rådgivende udvalg om de rapporterende staters foranstaltninger og til rapporterne fra chartrets ekspertkomité om de statslige parters overholdelse af deres forpligtelser i forbindelse med EU-institutionernes arbejde og navnlig under tiltrædelsesprocessen for kandidatlandene;

23. bemærker, at UNHRC har potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme for EU's multilaterale menneskerettighedsbestrebelsers; bemærker med bekymring, at det nye organ i løbet af det seneste års aktiviteter ikke har påvist sin troværdighed, men understreger igen UNHRC's vigtige rolle inden for FN's system som helhed; har stor tiltro til iværksættelsen af mekanismen med »Universal Periodic Review« med henblik på at opnå de første konkrete resultater og forbedringer; opfordrer Rådet og Kommissionen til snarest at sikre processen med at omsætte FN's generalforsamlings resolution nr. 60/251 af 15. marts 2006 om UNHRC, i praksis, som baseret på objektiv og pålidelig information indfører generel kontrol med hver enkelt stats overholdelse af sine menneskerettighedsforpligtelser og -løfter på en måde, der sikrer generel dækning og lige behandling for alle staters vedkommende; opfordrer Rådet til at høre Parlamentet om dette;

24. bifalder den kendsgerning, at klageproceduren baseret på den tidligere »1503-procedure« fortsat vil tillade enkeltpersoner og organisationer at gøre UNHRC opmærksom på klager over grove og pålideligt dokumenterede krænkelse af menneskerettighederne og opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at ikke-statslige organisationer (ngo'er) fortsat kan blive hørt i UNHRC, så de kan gøre brug af den ret, de har i kraft af deres rådgivende status til at forelægge skriftlige meddelelser og fremsætte mundtlige erklæringer;

25. bekræfter atter betydningen af disse specielle procedurer og landemandaterne internt i UNHRC; insisterer på, at proceduren for fornyelse af mandater skal være gennemsigtig, og at man skal bestræbe sig på at udpege uafhængige og erfarne kandidater, der er repræsentative, både geografisk og kønsmæssigt; bemærker, at mandatet for ekspertpanelet for Darfur skulle sammenlægges med mandatet for den særlige rapportør for Sudan; bemærker ligeledes Den Europæiske Unions beslutning om at fremme en resolution, der opfordrer til ikke at forny menneskerettighedseksperternes mandat med hensyn til Darfur, og Menneskerettighedsrådets afgørelse om ikke at forny mandaterne vedrørende Belarus og Cuba;

26. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at opretholde presset for at få opstillet kriterier for medlemskab ved valg til UNHRC, herunder udsendelse af stående invitationer til særlige procedurer; opfordrer ligeledes til overvågning af den faktiske gennemførelse af valgløfterne fra FN-medlemsstaternes regeringer; mener, at denne regel bør anvendes til at afgøre, hvorvidt EU bør støtte kandidatlande;

27. opfordrer i denne forbindelse Den Europæiske Union til at slutte sig formelt sammen med demokratiske regeringer fra andre regionsgrupper med henblik på at indlede et formelt samarbejde og høring inden for UNHRC med henblik på at sikre, at initiativer med sigte på respekt for principperne i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder bliver vellykkede; mener, at det kun er gennem samordnet aktion udøvet af en tværregional alliance af demokratiske stater, at Den Europæiske Unions multilaterale menneskerettighedsbestrebelsers kan blive effektive i FN-fora, hvilket fremgår af, at det lykkedes FN's generalforsamling den 18. december 2007 at vedtage den ovennævnte resolution 62/149 om moratorium mod dødsstraf;

28. bifalder det faktum, at Kommissionen har brugt sin position som formand for Kimberley-processen i 2007 til at styrke de mekanismer, der var beregnet til at dæmme op for strømmen af konfliktdiamanter; gentager vigtigheden af Kimberley-processen på baggrund af forbindelsen mellem at standse handlen med konfliktdiamanter og opnåelsen af varig fred og sikkerhed; byder endvidere Tyrkiet og Liberia velkommen som nye deltagere i 2007 og bifalder genoptagelsen af Republikken Congo i Kimberley-processen (som får det samlede antal deltagere, der også omfatter Det Europæiske Fællesskab med dets 27 stater, op på 48);

Torsdag, den 8. maj 2008

29. bifalder den kendsgerning, at den tredje internationale konference med det formål at afslutte en international traktat, der forbyder produktion, brug, transport eller oplagring af klyngebomber i overensstemmelse med de folkeretlige principper, blev holdt i Wien i december 2007 med fuld støtte fra EU ⁽¹⁾; opfordrer Rumænien og Cypern som de eneste to EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til at støtte Oslo-erklæringen om klyngebomber af 23. februar 2007; støtter fuldt ud de kommende konferencer i Oslo-processen afholdt i Wellington fra den 18. til den 22. februar 2008 og bestemt til at finde sted i Dublin fra 19. til 30. maj 2008; forventer, at alle EU-medlemsstater vil være i stand til at underskrive traktaten på den ceremoni, der skal afholdes i Oslo sent i 2008;

30. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres ihærdige bestræbelser på at fremme en universel ratifikation af Rom-statutten og vedtagelse af den påkrævede nationale gennemførelseslovgivning i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 om Den Internationale Straffedomstol ⁽²⁾ og handlingsplanen; gør opmærksom på, at ikke alle rådsformandskaber følger dette fælles mål med samme iver; opfordrer alle formandskaber til at nævne ICC-samarbejdets status på samtlige topmøder med tredjelande; slår til lyd for, at disse bestræbelser udstrækkes til at omfatte ratifikation og gennemførelse af aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol, som er et vigtigt operationelt redskab for ICC; noterer sig, at aftalen med Det Forenede Kongerige om håndhævelsen af domme er trådt i kraft den 8. december 2007 (samt ikrafttrædelsen af en tilsvarende aftale indgået med Østrig i 2005), og opfordrer samtlige medlemsstater til at overveje at indgå lignende aftaler med ICC; anerkender aftalen om samarbejde og bistand mellem Den Europæiske Union og ICC som et væsentligt redskab til at opfylde de forpligtelser, der påhviler de enkelte medlemsstater;

31. bifalder det faktum, at Japan har ratificeret Rom-statutten i juli 2007, hvorved det samlede antal deltagende stater kom op på 105 i december 2007; opfordrer indtrængende Den Tjekkiske Republik til som det eneste EU-land, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, til snarest muligt at gøre dette; opfordrer endnu en gang alle lande, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, til at gøre det hurtigst muligt ⁽³⁾; opfordrer Rumænien til at opgive sin bilaterale immunitetsaftale med De forenede Stater;

32. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til fuldt ud at samarbejde i de internationale strafferetlige mekanismer, især når det gælder om at bringe skyldige, der forsøger at undvige, for retten; konstaterer med tilfredshed, at Den Demokratiske Republik Congo samarbejder i udleveringen af Germain Katanga til ICC, at Serbien samarbejder i arrestationen og overførslen af Zdravko Tolimir til Det Internationale Tribunal for det tidligere Jugoslavien (ICTY) og Serbiens og Montenegros samarbejde omkring arrestationen og udleveringen af Vlastimir Djordjevic til ICTY; konstaterer dog med bekymring, at Sudan fortsat konsekvent nægter at samarbejde med ICC, når det gælder om at arrestere og udlevere Ahmad Muhammad Harun og Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman; konstaterer med bekymring, at ICC's arrestordre på fire medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda endnu ikke er blevet efterkommet; noterer endvidere med bekymring, at Radovan Karadzic og Ratko Mladic stadig er på fri fod og endnu ikke er blevet stillet for ICTY; opfordrer de serbiske myndigheder til at sikre fuldt samarbejde med ICTY, hvilket bør føre til arrestation og udlevering af alle de resterende tiltalte for at skabe mulighed for ratifikation af en stabiliserings- og associeringsaftale; mener endvidere, at den igangværende retsforfølgning af Liberias tidligere præsident, Charles Taylor, ved den særlige domstol for Sierra Leone i Haag udgør en væsentlig udvikling i retning af, at der kan sættes en stopper for straffrihed;

⁽¹⁾ Over 140 repræsentanter fra civilsamfundet og 138 stater deltog (hvoraf 94 har støttet Oslo-erklæringen eller Oslo-processen).

⁽²⁾ EFT L 150 af 18.6.2003, s. 67.

⁽³⁾ Den 13. marts 2008 havde følgende 87 stater endnu ikke ratificeret Romstatutten: Algeriet, Angola, Armenien, Aserbajdjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Belarus, Bhutan, Brunei, Cameroon, Cap Verde, Chile, Kina, Elfenbenskysten, Cuba, Den Tjekkiske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Egypten, El Salvador, Ækvatorial Guinea, Eritrea, Etiopien, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Israel, Jamaica, Kazakhstan, Kiribati, Kuwait, Kirgisistan, Laos, Libanon, Libyen, Madagaskar, Malaysia, Maldiverne, Mauritanien, Mikronesiens Føderale Stater, Moldova, Monaco, Marokko, Mozambique, Myanmar/Burma, Nepal, Nicaragua, Oman, Pakistan, Palau, Papua Ny Guinea, Philippinerne, Qatar, Den Russiske Føderation, Rwanda, Saint Lucia, Sao Tome og Principe, Saudiarabien, Seychellerne, Singapore, Solomon-øerne, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Surinam, Swaziland, Syrien, Thailand, Togo, Tonga, Tunesien, Tyrkiet, Turkmenistan, Tuvalu, Ukraine, De Forenede Arabiske Emirater, USA, Uzbekistan, Vanuatu, Vietnam, Yemen, Zimbabwe.

Torsdag, den 8. maj 2008

33. understreger nødvendigheden af at styrke det internationale retssystem og anerkender i denne forbindelse oprettelsen af en hurtigt reagerende retsmekanisme (Justice Rapid Response mechanism) i november 2007 som en ny international samarbejdsmechanisme for tilrådighedsstillelse af ekspertise og bistand, hvor identifikation, indsamling og bevarelse af oplysninger ville være til hjælp i en lang række internationale og midlertidige retlige optioner; opfordrer indtrængende Den Internationale Straffedomstol til at intensivere sine bestræbelser med henblik på at involvere samfund i situationer under efterforskning i en proces med konstruktivt samspil med Den Internationale Straffedomstol beregnet på at fremme forståelsen og understøttelsen af dens mandat, leve op til forventningerne og gøre disse samfund i stand til at følge og forstå den internationale strafferetlige proces; understreger den rolle, som de ikke-retlige mekanismer vil kunne spille i forbindelse med bekæmpelse af menneskerettighedskrænkelser og den internationale strafferet, forudsat at disse bestræbelser respekterer en korrekt fremgangsmåde og ikke er falske;

34. bifalder FN's Generalforsamlings vedtagelse af erklæringen om oprindelige folks rettigheder og lykønsker Rådet og medlemsstaterne med deres støtte til vedtagelsen af denne tekst, som vil skabe rammer, inden for hvilke stater kan beskytte og fremme de oprindelige folks rettigheder uden udelukkelse eller diskrimination; konstaterer samtidig med bekymring, at uden nye instrumenter til at sikre gennemførelsen af denne erklæring vil der ikke kunne forventes reelle forbedringer i levevilkårene for oprindelige folk, især folk, der lever under autoritære og diktatoriske styre; opfordrer derfor Kommissionen til at følge gennemførelsen af denne erklæring op, især gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), idet man især opfordrer alle medlemsstaterne til hurtigst mulig at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention 169 om oprindelige folk og stammefolk, hvor principperne i den pågældende erklæring bakkes op med et juridisk bindende instrument;

35. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at udarbejde en europæisk rammestrategi for romaer i lyset af romasamfundenes særlige sociale situation i Den Europæiske Union og i lande, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen for Vestbalkan;

36. opfordrer EU til at spille en nøglerolle ved revisionskonferencen i Durban for at fremme en afbalanceret tekst, der kan bekæmpe racisme snarere end at fjerne demokratiske staters legitimitet og fremme had, hvilket var tilfældet i Durban i 2001;

37. bemærker med beklagelse, at selv om Kommissionen ved flere lejligheder har anbefalet ratificering af ILO-konvention 169, har kun tre medlemsstater — Danmark, Nederlandene og Spanien — på nuværende tidspunkt, næsten 20 år efter dens ikrafttræden ratificeret den; tilskynder derfor til initiativer, der kan styrke bevidstheden om dette vigtige lovgivningsinstrument og styrke dets effektivitet på verdensplan ved at sikre, at den ratificeres af alle medlemsstater;

Resultater hvad angår Den Europæiske Unions retningslinjer for menneskerettigheder

38. opfordrer atter Kommissionen og medlemsstaternes ambassader og konsulater til at sikre, at hele deres personale fuldt ud er bevidst om retningslinjerne for menneskerettigheder; mener, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør bruges proaktivt til at harmonisere de fremgangsmåder, som medlemsstaternes og Kommissionens delegationer benytter udadtil på menneskerettighedsområdet ved at dele strukturer og personale for at skabe virkelige »EU-ambassader«;

39. bemærker det tyske og det portugisiske formandskabs indsats for at færdiggøre EU's menneskerettighedsretningslinjer for barnets rettigheder; ser frem til i løbet af næste år at modtage udkast til de specifikke gennemførelsesforanstaltninger, der vil koncentrere sig om at gennemføre den samlede og omfattende fremgangsmåde, som de centrale retningslinjer udvikler;

40. opfordrer formandskabet til at finde metoder til at forbedre koordinationen og samarbejdet mellem Rådets arbejdsgrupper, hvad angår iværksættelsen af en indsats på områder af fælles interesse, for eksempel mellem arbejdsgruppen for menneskerettigheder (COHOM) og den arbejdsgruppe, der beskæftiger sig med Den Internationale Straffedomstol (COJUR), hvad angår strafferet og børn og væbnet konflikt;

41. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne med henblik på fuldt ud at anerkende betydningen af at nyde godt af den højest opnåelige sundhedsstandard som en grundlæggende rettighed, især hvad angår lindring af smerter;

Torsdag, den 8. maj 2008

Dødsstraf

42. bifalder den ovennævnte resolution 62/149 vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 2007, som slår til lyd for et verdensomspændende moratorium for brugen af dødsstraf, og anerkender dette initiativs positive tværregionale karakter;

43. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne for dødsstraf med henblik på at støtte alle aktiviteter, der tager sigte på fuldstændig gennemførelse af FN's Generalforsamlings resolution, som blandt andet opfordrer alle stater, der stadig har dødsstraf, til at respektere de internationale standarder, der rummer kontrolmekanismer, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, især de mindstandarder, der er fastlagt i bilaget til Rådets (sociale og økonomiske anliggender) resolution 1984/50 af 25. maj 1984; påpeger, at resolutionen forsyner Generalsekretæren med information vedrørende brugen af dødsstraf og observation af de kontrolforanstaltninger, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, og bestræber sig på gradvist at indskrænke brugen af dødsstraf og reducere antallet af overtrædelser, der kan give dødsstraf; understreger endvidere, at resolutionen slutter med at opfordre alle FN-medlemsstater til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf;

44. opfordrer formandskabet til at tilskynde Italien, Letland, Polen og Spanien, der endnu ikke har ratificeret protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) om afskaffelse af dødsstraf under alle omstændigheder, til at gøre dette ⁽¹⁾; anerkender i den forbindelse, at retningslinjerne om dødsstraf kunne gennemføres mere konsekvent, hvis medlemsstaterne ville undertegne og ratificere sådanne protokoller og konventioner;

45. bifalder Rådets (retlige og indre anliggender) afgørelse af 7. december 2007 om at tilslutte sig Europarådets og EU's fælles erklæring om udnævnelse af en Europæisk Dag mod Dødsstraf, der skulle afholdes den 10. oktober hvert år; bifalder forløbet af Den Europæiske Konference i Lissabon den 9. oktober 2007, der endnu en gang opfordrede til udryddelse af dødsstraf i Europa og slog til lyd for total afskaffelse af dødsstraf;

46. bifalder afskaffelsen af dødsstraf i Albanien den 25. marts 2007 (for alle forbrydelser); i Kirgisistan den 27. juni 2007; i Rwanda den 26. juli 2007; i Staten New Jersey (i De Forenede Stater) den 13. december 2007 og i Usbekistan den 1. januar 2008; udtrykker bekymring over muligheden for, at dødsstraffen kan blive genindført i Guatemala; opfordrer derimod Guatemalas regering til konkret at forpligte sig i henhold til det universelle moratorium på dødsstraf; glæder sig over Kinas beslutning om at lade alle afsigelser af dødsdomme behandle af højesteret, men er fortsat bekymret over, at Kina stadig foretager det største antal henrettelser på verdensplan; fordømmer brugen af dødsstraf i Belarus, som strider mod europæiske værdier; fordømmer det iranske regimes stigende brug af dødsstraf; er meget bekymret over, at det iranske styre stadig dømmer anklagede under 18 år til døden;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

47. konstaterer, at Grækenland, Ungarn, Letland, Litauen og Slovakiet hidtil hverken har undertegnet eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur; konstaterer, at Østrig, Belgien, Cypern, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Rumænien hidtil har undertegnet, men ikke ratificeret den; opfordrer indtrængende alle de EU-medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur (OPCAT), til ufortøvet at gøre dette;

48. nærer bekymring med hensyn til det virkelige engagement hos EU-medlemsstater, der nægter at underskrive den ovennævnte internationale konvention for beskyttelse af samtlige personer imod tvungen forsvinding, hvad angår menneskerettigheder; opfordrer samtlige EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til omgående at undertegne og ratificere den ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Den 10. januar 2008 havde Italien, Letland, Polen og Spanien underskrevet, men ikke ratificeret protokol nr. 13.

⁽²⁾ Signatarstater (i december 2007): Østrig, Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Litauen, Luxembourg, Malta, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige. (Kun to lande — Albanien og Argentina — har indtil videre ratificeret konventionen, der kræver 20 ratifikationer for at træde i kraft).

Torsdag, den 8. maj 2008

49. henviser Rådet og Kommissionen til den nylige undersøgelse med titlen »The Implementation of the European Union Guidelines on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment og punishment« (Gennemførelsen af EU-retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf) forelagt for Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 28. juni 2007 og COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder) i december 2007; opfordrer begge institutioner til at følge dens henstillinger, dvs. henstillingen at udvikle en klar global vision med national fokus til undersøgelse af de lokale politiske, sociale, kulturelle og juridiske forhold; opfordrer Rådet og Kommissionen til efter en undersøgelse at sende instrukser til deres delegationer og til medlemsstaternes delegationer med henblik på at hjælpe dem med at gennemføre retningslinjerne;

50. opfordrer Rådet og Kommissionen til at styrke samarbejdet med Europarådet med henblik på at skabe et europæisk område uden tortur og andre former for mishandling som et klart signal om, at de europæiske lande lægger stor vægt på at afskaffe denne form for praksis inden for deres egne grænser;

51. ser frem til vurderingen af gennemførelsen af EU's retningslinjer om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som er ved at blive udarbejdet til forelæggelse for COHOM; forventer i forbindelse med revisionen af disse retningslinjer, at COHOM drøfter specifikke kriterier for en indsats vedrørende individuelle sager med henblik på at forbedre gennemførelsen af retningslinjerne; anbefaler vedtagelse af foranstaltninger til at sikre overholdelsen af det totale forbud imod tortur samt andre umenneskelige og nedværdigende strafformer og modarbejde ethvert forsøg på at fastlægge en EU-holdning, der legitimerer brugen af diplomatiske forsikringer til at lette overførsel af personer til et land, hvor de kan risikere at blive udsat for tortur eller andre umenneskelige eller nedværdigende strafformer;

52. opfordrer til en ajourføring af Den Europæiske Unions retningslinjer for tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf i lyset af artikel 15 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der vedrører frihed for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;

53. slår til lyd for, at formandskabet eller Rådssekretariatet regelmæssigt er til stede i det relevante N-udvalg, samt for et yderligere samarbejde med Europarådet og dets komité til forebyggelse af tortur med henblik på at opnå væsentligt og nyttigt materielt input i beslutningsprocessen, hvad angår initiativer over for visse lande;

54. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres praksis med initiativer over for alle Den Europæiske Unions internationale partnere, hvad angår ratificeringen og gennemførelsen af de internationale konventioner om forbud mod brugen af tortur og mishandling, samt bestemmelsen om rehabiliteringsbistand til overlevende torturofre; opfordrer Den Europæiske Union til at anse kampen imod tortur og mishandling for at være en hovedprioritet for dens menneskerettighedspolitik, især gennem øget implementering af EU's retningslinjer og alle andre EU-instrumenter, såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), og ved at sikre, at medlemsstaterne afstår fra at acceptere diplomatiske forsikringer fra tredjelande, hvor der er reel risiko for, at mennesker udsættes for tortur eller mishandling;

Børn og væbnet konflikt

55. bifalder rapporten fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter, der blev offentliggjort den 13. august 2007 og konkluderer, at FN-medlemsstaterne bør anvende konkrete og målrettede foranstaltninger imod genstridige menneskerettighedskrænkere;

56. glæder sig over rapporten og anbefalingerne fra FN's generalsekretær om børn og den væbnede konflikt i Burma; fordømmer de alvorlige brud på børns rettigheder i landet og opfordrer COHOM til at prioritere Burma ved gennemførelsen af retningslinjerne om børn og væbnede konflikter;

57. bifalder det fremskridt, der er gjort i anvendelsen af de internationale børnebeskyttelsesstandarder, hvad angår det at drage påståede overtrædere til ansvar, såsom de anklager, der blev fremsat af ICC imod højtstående ledere af forskellige kæmpende grupper i Den Demokratiske Republik Congo og de anklager, der blev fremsat imod fire ledende medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda; anser den erklæring, som den særlige domstol for Sierra Leone har afsagt om, at rekruttering eller anvendelse af børn under 15 år i fjendtlige handlinger er en krigsforbrydelse under gældende international ret, samt dens nylige domfældelse imod militærledere for at rekruttere børn, for væsentlige fremskridt;

Torsdag, den 8. maj 2008

58. bifalder den øgede opmærksomhed på børns rettigheder i en lang række forhandlinger, aftaler samt fredsskabende og fredsbevarende bestræbelser, dagsordener og traktater; understreger dog, at bestemmelser om børn i fredsftaler bør være specifikke, og at deres mål bør være opnåelige;

59. bifalder den øgede opmærksomhed på børns rettigheder i mekanismer for ansvarsplacering i forbindelse med forbrydelser under international ret (anerkender i denne forbindelse de bestræbelser, der er blevet udfoldet af Liberian Truth and Reconciliation Commission i dette øjemed i 2007) som et vigtigt middel, der kan bidrage til at gøre børns ret til at deltage i afgørelser, der vedrører deres liv, effektiv; understreger dog, at det, der mest er i børnenes interesse, skal være afgørende for en sådan involvering, herunder gennem implementeringen af alderstilpassede politikker og procedurer og fremme af rehabilitering og reintegration af børneofre;

60. bifalder fremskridtene med udformning af politikker vedrørende Integrated Disarmament, Demobilization and Reintegration Standards (integrerede nedrustnings-, demobiliserings- og reintegrationsstandarder) (2006), Paris-principperne og retningslinjerne vedrørende børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper (2007); understreger imidlertid, at der nu er behov for effektiv gennemførelse;

61. bifalder den kendsgerning, at yderligere syv nationer (Argentina, Kroatien, Guatemala, Laos, Mauretanien, Marokko og Ukraine) har tilsluttet sig den internationale forpligtelse til at stoppe rekruttering af børn i væbnede konflikter kendt som Paris-forpligtelserne og beklager, at De Forenede Stater ikke har givet sin underskrift på grund af dets modstand imod bestemmelsen vedrørende ICC;

62. glæder sig over, at 11 af Den Europæiske Unions medlemsstater har underskrevet Genève-erklæringen om væbnede konflikter og udvikling, hvilket bringer antallet af underskrivende stater op på 42; opfordrer de resterende 16 medlemsstater i Den Europæiske Union, der endnu ikke har underskrevet Genève-erklæringen, til at gøre det straks;

63. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til ufortøvet at undertegne og ratificere protokollerne knyttet til konventionen om barnets rettigheder ⁽¹⁾;

64. erindrer om, at der stadig findes uløste konflikter i landene under den europæiske naboskabspolitik (ENP); understreger, at sådanne situationer skaber en sammenhæng, hvor brud på retsstatsprincippet og menneskerettighederne i disse områder ignoreres, og at de udgør en alvorlig forhindring for sikring og overholdelse af alle barnets rettigheder; opfordrer til, at den særlige situation for børn og deres familier i områder med uløste konflikter i ENP-landene løses hurtigst mulig inden for rammerne af EU's foranstaltninger på dette område;

65. konstaterer, at det portugisiske formandskab har fulgt de tyske initiativer under retningslinjerne og instrueret alle diplomatiske EU-delegationer i prioritetslande til at anse de landespecifikke strategier vedtaget af COHOM den 15. juni 2007 som stående instruktioner, der skal indarbejdes i delegationsledernes arbejde på området for børn i væbnede konflikter; bifalder den kendsgerning, at formandskabet også har fremsendt de rapporter, det har modtaget fra relevante ngo'er vedrørende enkelte lande, til lokale formandskaber; glæder sig over det slovenske formandskabs initiativ, hvor man har bestilt en undersøgelse af virkningerne af EU's foranstaltninger på børn, der påvirkes af væbnede konflikter; understreger i denne forbindelse den begrænsede indvirkning, som retningslinjer har på børn og væbnede konflikter, navnlig fordi flertallet af Kommissionens delegationer og medlemsstaternes ambassader ikke blev underrettet om, at deres værtsland blev betragtet som et prioriteret land med henblik på anvendelsen af disse retningslinjer;

66. opfordrer Rådet og Kommissionen til at inddrage bestræbelser mod børnetvangsarbejde i deres humanitære politik og handelspolitik;

⁽¹⁾ Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børneporno-grafi — i november 2007 endnu ikke ratificeret af Den Tjekkiske Republik, Finland, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Luxembourg, Malta og Det Forenede Kongerige. Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter — i oktober 2007 endnu ikke ratificeret af Estland, Grækenland, Ungarn, Nederlandene; af Cypren hverken ratificeret eller undertegnet.

Torsdag, den 8. maj 2008

Menneskerettighedsforkæmpere

67. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en indsats for en mere gennemsigtig og systematisk implementering af EU's retningslinjer for menneskerettighedsforkæmpere, eftersom dette er et vigtigt og innovativt instrument, der er udformet til at støtte menneskerettighedsforkæmpere og beskytte dem, der er i fare;

68. forventer, at identifikationen af retningslinjerne om menneskerettighedsforkæmpere som et prioriteret element af EU's eksterne menneskerettighedspolitik vil blive modsvaret af effektiv implementering af disse retningslinjer i lokale strategier vedrørende 120 lande; påpeger, at manglen på EU-initiativer på vegne af menneskerettighedsforkæmpere i visse lande, såsom Kina, Tunesien, Etiopien, Iran og Rusland, ser ud til at afspejle en manglende konsensus blandt EU-medlemsstaterne, idet enkelte medlemsstater prioriterer andre udenrigspolitiske interesser og derved umuliggør en kollektiv indsats;

69. mener, at en konsekvent tilgang også bør fokusere på at styrke kapacitetsudviklingen blandt menneskerettighedsaktivister, herunder dem, der kæmper for at forsvare økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og fremme hørings- og interaktionsmekanismer mellem dem og deres regeringer om spørgsmål vedrørende demokratisk reform og fremme af menneskerettigheder, især når demokratiseringsprocesser er på spil;

70. opfordrer Rådet og Kommissionen til aktivt at tilskynde menneskerettighedsforkæmpere til at udbrede oplysninger om ikkevolds-teori og -praksis og bestrebe sig på at fremme kendskabet til samt udveksling mellem dem, hvad angår bedste praksis baseret på førstehåndserfaringer gjort »i marken«;

71. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til omgående at tage fat på spørgsmålet om nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere ved at medtage en tydelig henvisning til den specifikke situation for menneskerettighedsforkæmpere i den nye fælles visumkodeks og derved indføre en specifik og fremskyndet visum-procedure, hvor man trækker på den irske og den spanske regerings erfaringer med dette spørgsmål; mener, at den fortrolige karakter af Den Europæiske Unions initiativer til fordel for menneskerettighedsforkæmpere sommetider er nyttig, men opfordrer til trods for denne fortrolighed til, at lokale EU-personale altid bør informere ngo'er på stedet om sådanne initiativer i fortrolighed;

72. bemærker, at der trods betydelige økonomiske reformer fortsat forekommer systematiske overtrædelser af politiske rettigheder og menneskerettigheder i Kina i form af politiske fængslinger, angreb på og trusler mod advokater, menneskerettighedsforkæmpere og journalister, herunder weiquan-bevægelsen, manglen på et uafhængigt retsvæsen, tvangsarbejde, undertrykkelse af ytrings- og religionsfrihed samt af religiøse og etniske mindretals rettigheder, vilkårlige tilbageholdelser, Laogai-lejrsystemet og påstande om organhøst; er ligeledes bekymret over sortlistning af journalister og menneskerettighedsaktivister, Dalai Lama og hans tilhængere samt udøvere af Falun Gong;

73. beklager, at kun fem menneskerettighedsorganisationer er registreret i Belarus, og at myndighederne konstant forsøger at true og kontrollere disse grupper, mens man gentagne gange har afvist ansøgninger fra andre menneskerettighedsgrupper, som ønsker at lade sig registrere juridisk; glæder sig over beslutningen fra FN's Generalforsamling i maj 2007 om at afvise Belarus' ønske om en plads i FN's Menneskerettighedsråd under henvisning til landets dårlige resultater på menneskerettighedsområdet; opfordrer endnu en gang Belarus' myndigheder til at indstille brugen af trusler, chikane, målrettede arrestationer og politisk motiveret forfølgelse af menneskerettighedsaktivister og aktivister fra civilsamfundet i Belarus;

74. er meget bekymret over, at de iranske myndigheder i 2007 intensiverede deres chikane mod uafhængige menneskerettighedsaktivister og advokater i et forsøg på at forhindre dem i at offentliggøre og retsforfølge krænkelser af menneskerettighederne; beklager, at den iranske regering har lukket ngo'er, der opfordrer det civile samfund til at deltage og til at skabe øget opmærksomhed om overtrædelser af menneskerettighederne, herunder organisationer, der yder juridisk og social bistand til kvindelige volds ofre;

75. understreger endnu en gang betydningen af at stille håndbogen for implementering af retningslinjerne til rådighed for menneskerettighedsforkæmpere på stedet; tilskynder COHOM til at udbrede oversættelser af EU-retningslinjerne for menneskerettighedsforkæmpere til EU-sprog, der er lingua franca i tredje-lande, og til vigtige ikke-EU-sprog blandt regionale myndigheder og ambassader/delegationer; bifalder den kendsgerning, at der nu foreligger oversættelser til sprog som russisk, arabisk, kinesisk og farsi, men understreger, at det er nødvendigt at producere flere oversættelser lokalt; opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at forenkle visumproceduren for menneskerettighedsforkæmpere, der opfordres til at deltage i begivenheder, der finder sted i Den Europæiske Union, eller som flygter fra forværrede sikkerhedssituationer;

Torsdag, den 8. maj 2008

Retningslinjer for menneskerettighedsdialoger og anerkendte høringer med tredjelande

76. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede en omfattende evaluering af retningslinjerne for menneskerettighedsdialoger og til at udvikle klare indikatorer for virkningen af de enkelte dialoger og kriterierne for indledning, indstilling og genoptagelse af dialoger;

77. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsdialoger udvides til at omfatte situationen både i tredjelande og i Den Europæiske Union, med henblik på at styrke troværdigheden af denne dialog;

78. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsspørgsmål tages op til fornyet overvejelse på højeste politiske plan med henblik på at give menneskerettighedsanliggender mere politisk vægt og på at forhindre medlemsstater eller tredjelande i at isolere menneskerettighedsspørgsmål fra den politiske dialog; anser det derfor for grundlæggende, at en sådan dialog ikke bruges til at begrænse aktiviteterne til møder mellem eksperter og derved tilsidesætte disse emner i forhold til andre politiske spørgsmål; opfordrer følgelig Rådet og Kommissionen til at vedtage følgende foranstaltninger:

- offentliggøre de målsætninger, der udspringer af de enkelte dialoger, samt overvåge gennemførelsen heraf;
- sikre, at der foretages en evaluering af de enkelte dialoger om muligt på årsbasis og som minimum hvert andet år;
- sikre, at ethvert møde som led i dialogen ud over drøftelser af teknisk art for tjenestemænd også omfatter et politisk aspekt, der direkte involverer de ansvarlige på »ministerielt« plan;

79. understreger i denne forbindelse endnu en gang de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande; understreger i den forbindelse, at en dialog mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder blev indledt i januar 2008 med henblik på at gennemføre henstillingerne i denne beslutning vedrørende Parlamentets deltagelse i dialoger i almindelighed; erindrer i denne forbindelse om Rådets pligt til at høre Parlamentet og tage behørigt hensyn til dets synspunkter i henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union;

80. understreger nødvendigheden af en intensivering af menneskerettighedsdialogen mellem Den Europæiske Union og Kina, og er bekymret over, at Kina kun har besvaret to tredjedele af de punkter, der blev rejst af EU i individuelle sager, der giver anledning til bekymring, som en del af denne dialog; udtrykker sin foruroligelse over de alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Kina og understreger, at Kina til trods for de løfter, regimet har afgivet med udsigt til de kommende Olympiske Lege, ikke har gjort fremskridt på menneskerettighedsområdet; bifalder i overensstemmelse med Det Olympiske Charter det faktum, at Kina arbejder på at gennemføre henstillingerne fra Den Særlige Ordfører om Tortur og for nylig har instrueret domstolene om ikke at stole på tilståelser; konstaterer, at Kinas regering til trods for sine gentagne forsikringer om, at den agter at gøre dette, endnu ikke har ratificeret den internationale konvention om civile og politiske rettigheder; beklager, at der ikke er blevet vedtaget nogen fælleserklæring mellem EU og Kina om menneskerettigheder på topmødet mellem EU og Kina den 28. november 2007 i Beijing til trods for, at der oprindelig var fremsat erklæring om hensigter i den retning; opfordrer Rådet til at sørge for en mere detaljeret underretning af Parlamentet efter drøftelser, herunder en detaljeret liste af initiativer iværksat i individuelle sager fra Rådets og medlemsstaternes side; konstaterer, at disse bekymringer bør fremhæves som optakten til De Olympiske Lege i Beijing, som udgør en vigtig historisk lejlighed til forbedring af menneskerettighedssituationen i Kina; er i denne forbindelse fortsat bekymret over kinesisk lovgivning, herunder statshemmelighedssystemet, der forhindrer den gennemsigtighed, der er nødvendig for udvikling af god regeringsførelse og et system, hvor retsstatsprincipperne er fremherskende; er bekymret over de begrænsninger, der lægges på de kinesiske og internationale mediers frihed, herunder internettet, blogging og adgang til oplysninger for den kinesiske og internationale presse; er ligeledes bekymret over sortlistningen af journalister og menneskerettighedsaktivister, herunder Dalai Lama, hans forbundsfæller og Falun Gong-udøvere; opfordrer i denne forbindelse til den øjeblikkelige løsladelse af den fremtrædende AIDS-aktivist Hu Jia; understreger nødvendigheden af selv efter De Olympiske Lege at fortsætte med omhyggeligt at overvåge menneskerettighedssituationen og ændringerne i lovgivningen på dette område; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at sikre, at dens handelsforbindelser med Kina gøres afhængig af menneskerettighedsreformer, og opfordrer i denne forbindelse Rådet til at foretage en omfattende evaluering af menneskerettighedssituationen, inden der indgås en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale; opfordrer Rådet

Torsdag, den 8. maj 2008

og Kommissionen til at rejse spørgsmålene om Det Indre Mongoliet, Østturkestan og Tibet, aktivt støtte en gennemsigtig dialog mellem den kinesiske regering og repræsentanter for den tibetanske regering i eksil samt integrere virkningerne på menneskerettighedsområdet af Kinas politik i Afrika; er fortsat foruroliget over de systematiske krænkelse af uyghurernes menneskerettigheder i den autonome Xinjiang-region;

81. er fortsat bekymret over, at menneskerettighedsdialogen med Iran har været afbrudt siden 2004 på grund af manglen på nogen form for positiv udvikling i retning af en forbedring af menneskerettigheds-situationen og Irans manglende samarbejde; opfordrer de iranske myndigheder til at genoptage denne dialog med henblik på at støtte alle interessenter i det civile samfund, der er engageret i demokrati, og gennem fredelige og ikke-voldelige midler at støtte de igangværende processer, der kan føre til demokratiske, institutionelle og forfatningsmæssige reformer, sikre bæredygtigheden af disse reformer og sikre inddragelse af alle iranske menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet i samtlige politiske processer, idet deres rolle i den generelle politiske diskurs styrkes; er dybt bekymret over, at respekten for de grundlæggende menneskerettigheder i Iran, især ytrings- og forsamlingsfriheden, fortsat forværres i 2007; fordømmer den nye moral-kampagne, som de iranske myndigheder har ført siden begyndelsen af april 2007, hvor tusindvis af mænd og kvinder er blevet arresteret for at »bekæmpe umoralsk opførsel«; fordømmer det iranske styres voksende benyttelse af dødsstraf;

82. fordømmer manglen på resultater af menneskerettighedsdrøftelserne mellem EU og Rusland og opfordrer til, at Parlamentet inddrages i denne proces; støtter de bestræbelser, der udfoldes af Rådet og Kommissionen for at skabe en tradition for, at disse drøftelser skiftevis finder sted i Rusland og Den Europæiske Union, hvorved også andre russiske ministre end udenrigsministeren deltager i drøftelserne, og hvorved den russiske delegation deltager i møderne mellem russiske og europæiske parlamentariske organer eller ngo'er tilrettelagt i forbindelse med høringerne; beklager, at Den Europæiske union kun har haft begrænset succes med at tilvejebringe politiske ændringer i Rusland, især hvad angår følsomme spørgsmål såsom situationen i Tjetjenien og andre kaukasiske republikker, straffrihed og retsvæsenets uafhængighed, behandlingen af menneskerettighedsforkæmpere og politiske fanger, herunder Mikhail Khodorkovsky, mediernes uafhængighed og ytringsfrihed, behandlingen af etniske og religiøse mindretal, respekt for retsstatsprincipperne og beskyttelse af menneskerettighederne i de væbnede styrker, diskrimination på grund af seksuel orientering samt andre emner; mener, at den langsigtede debat om Tjetjenien bør udvides til at omfatte de foruroligende situationer i Ingusjetien og Dagestan; opfordrer de russiske myndigheder til at beskytte de nationale mindretal i Republikken Mari-El og sikre respekten for menneskerettigheder og mindretallenes rettigheder i overensstemmelse med Mari-El's forfatning og de europæiske standarder; beklager den vedholdende forfølgelse af journalister, menneskerettighedsforkæmpere og ngo'er, for eksempel den nylige chikane mod Novaja Gazeta og Nisjnij Novgorod-stiftelsen for Fremme af Tolerance; er bekymret over, at den nye russiske lovgivning om ngo'er, siden den trådte i kraft i 2006, i 2007 har vist sig at være åben for vilkårlig og selektiv implementering og er blevet brugt til at forhindre, begrænse og straffe legitime ngo-aktiviteter og derved har medvirket til at øge ngo'ernes usikkerhed og sårbarhed; er under henvisning til Amnesty International-rapporten fra december 2007 ydermere bekymret over, at anklage-myndigheden fortsat undlader at respektere Mikhail Khodorkovskys og hans partner Platon Lebedevs ret til retfærdig rettergang i overensstemmelse med internationale standarder, og er særdeles bekymret over, at man nægter at yde livsnødvendig medicinsk behandling til Vasilij Alexanyan, den tidligere vicepræsident for Yukos, til trods for gentagne opfordringer fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og formanden for Europarådets parlamentariske forsamling; opfordrer indtrængende Rusland til at træffe yderligere foranstaltninger til beskyttelse af journalisters og menneskerettighedsforkæmpers ytringsfrihed og sikkerhed; mener i denne forbindelse, at det russiske samarbejde med OSCE, Europarådet og FN's menneskerettigheds-mekanismer samt ratifikation af alle relevante menneskerettighedskonventioner bør betragtes som en prioritet af Den Europæiske Union, især ratifikationen af protokol nr. 14 til ECHR, der ændrer konventionens kontrolsystem; beklager Ruslands manglende vilje til at indbyde internationale valgobservatører i tilstrækkeligt antal og i tilpas god tid til at give dem mulighed for effektivt at overvåge valgene i overensstemmelse med OSCE-standarder, hvorved de gør det umuligt for OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) at påtage sig sin planlagte valgobservationsopgave i overensstemmelse med sit mandat, og er derfor tvunget til at sætte spørgsmålstejn ved de demokratiske akkreditiver for parlaments-valget i 2007 og præsidentvalget i 2008; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at rejse menneskerettighedsspørgsmål, herunder individuelle sager, over for de russiske myndigheder på højeste plan og i den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge klarere forpligtelser og skabe mere effektive overvågningsmekanismer ud over menneskerettighedsklausulen med henblik på at opnå en reel forbedring i menneskerettighedssituationen;

Torsdag, den 8. maj 2008

83. opfordrer Rådet og Kommissionen til at oprette underudvalg om menneskerettigheder med alle nabolande; gentager sin opfordring til, at parlamentarikerne inddrages i forberedelserne til møderne i disse underudvalg, og at de bliver underrettet om resultaterne heraf; er af den opfattelse, at den første række møder, der i forbindelse med Tunesien måske især fokuserede på at sikre stabiliteten af dette underudvalg og på at skabe tillid mellem parterne, især i forbindelse med Marokko nu bør træde ind i en mere resultat-orienteret fase og opstille konkrete benchmarks og indikatorer for fremskridt og muligheden for at tage enkeltsager op; understreger, at diskussionerne om menneskerettigheder bestemt ikke bør begrænses til disse underudvalg og fremhæver behovet for at medtage disse spørgsmål i den politiske dialog helt op på højeste plan med henblik på at styrke sammenhængen i EU's politik på dette område og reducere uoverensstemmelser i erklæringer om menneskerettighedssituationen fremsat af begge parter i pressen, idet disse erklæringer ofte er indbyrdes modstridende; glæder sig over Rådets udtalelse af 16. oktober 2007 om, at man ved drøftelserne af en fremtidig rammeaftale mellem EU og Libyen specifikt skal behandle bl.a. samarbejde og fremskridt vedrørende menneskerettigheder;

84. erindrer om den forværrede situation i Syrien, hvor styrets myndigheder nægter at give menneskerettighedsgrupper officiel status, og hvor menneskerettighedsgrupper chikaneres af sikkerhedstjenesterne, og deres medlemmer fængsles på grund af deres manglende juridiske status; fordømmer anholdelsen af afvigere og folk fra oppositionspartierne og opfordrer Rådet og Kommissionen til at opfordre den syriske regering til at løslade de journalister, menneskerettighedsforkæmpere og uafhængige advokater, der tilbageholdes af disse grunde, samt til at ophæve nødretstilstanden;

85. fordømmer de foranstaltninger, som myndighederne i Belarus har truffet over for oppositionen; bemærker, at disse foranstaltninger i stadig højere grad har form af systematiske forsøg på at ydmyge og mishandle medlemmer af oppositionen; peger som et eksempel på anholdelsen for nylig af vinderen af Sakharov-prisen Alexander Milinkiewicz; bemærker, at det ikke er lykkedes Den Europæiske Union at forbedre situationen med hensyn til menneskerettighedsreformer i Belarus;

86. udtrykker desuden på ny dyb uro over den humanitære krise i Gazastriben; opfordrer alle berørte parter til at tilslutte sig verdenserklæringen om menneskerettigheder; henviser atter til indholdet af sin beslutning af 21. februar 2008 om situationen i Gazastriben ⁽¹⁾;

87. anerkender Rådets og Kommissionens forsøg på at organisere en runde nummer to af dialogen mellem Den Europæiske Union og Usbekistan om menneskerettigheder i maj 2008 og komplimenterer Kommissionen for dens bestræbelser på at arrangere et civilsamfundsseminar om medieudtryk i udkanten af dialogen, muligvis i Tashkent; påpeger endnu en gang, at afholdelsen af en dialog om menneskerettigheder og ekspertmøder om Andijan-massakren i 2005 ikke i sig selv udgør noget fremskridt og ikke kan bruges som en grund til at ophæve sanktionerne; konstaterer, at manglen på en uafhængig international efterforskning af Andijan-massakren og udeblivelsen af enhver forbedring af menneskerettighedssituationen i Usbekistan — som er de betingelser, som Den Europæiske Union har stillet for at ophæve sanktionerne — naturligvis har ført til, at sanktionerne imod Usbekistan er blevet forlænget; bifalder den kendsgerning, at konklusionerne på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 15. og 16. oktober 2007 har indført særlige betingelser, der skal være opfyldt inden for en periode på seks måneder, for at ophævelsen af visumbegrænsningen kan fastholdes; opfordrer Rådet og Kommissionen til at foretage en seriøs vurdering af virkningerne af afgørelsen om i en periode på seks måneder at ophæve visum-restriktioner, der udgør en del af EU-sanktionerne imod Usbekistan, og undersøge den generelle menneskerettighedssituation i landet; beklager den kendsgerning, at Usbekistan hidtil ikke har gjort fremskridt i nogen af disse henseender; roser det arbejde, der er udført i Underudvalget om Menneskerettigheder, hvor man nøje har overvåget menneskerettighedssituationen hver sjette måned for at kunne levere regelmæssige parlamentariske vurderinger og anbefalinger til Rådet om, hvilken politik EU skal føre i denne sag; er oprørt over præsidentvalget i Usbekistan den 23. december 2007, som ifølge ODIHR blev »holdt i et skarpt kontrolleret politisk miljø, der ikke gav plads for reel opposition og generelt undlod at opfylde adskillige OECD-forpligtelser omkring demokratiske valg«; fordømmer mordene på Mark Weil, grundlægger og kunst-direktør for det uafhængige Ilkhom-teater, i Tashkent den 9. september 2007 og journalisten og kritikeren af det usbekiske regime Alisher Seipov i den kirgisiske by Osh den 24. oktober 2007; gentager sin opfordring til omgående løsladelse af politiske fanger ⁽²⁾;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0064.

⁽²⁾ Især Mutabar Tadjibaeva, formand for menneskerettighedsorganisationen Plammenoe Serdtse, og de ni menneskerettighedsforkæmpere: Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov og Rasul Khudainasarov.

Torsdag, den 8. maj 2008

88. støtter Rådet i dets vilje til at etablere menneskerettighedsdialoger med hvert enkelt af de resterende fire centralasiatiske lande; opfordrer til, at dialogerne bliver resultatorienterede og fuldt ud i tråd med EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger med tredjelande, idet man sikrer inddragelse af civilsamfundet og Europa-Parlamentet; slår til lyd for etablering af dialoger, der skal underbygges med tilstrækkelige midler inden for Rådets og Kommissionens sekretariater;

89. konstaterer betydningen af både Tyrkiets og EU's engagement i Tyrkiets tiltrædelsesproces for de igangværende menneskerettighedsreformer i Tyrkiet;

90. håber, at de skyldige i mordet på Benazir Bhutto findes og drages til ansvar så hurtigt som muligt; konstaterer, at menneskerettighedssituationen i Pakistan forværredes i 2007, herunder især truslerne mod retsvæsenets uafhængighed og mediefriheden; fordømmer derfor smædekampagnen mod Iftikhar Mohammad Choudhry, Pakistans tidligere justitsminister, som blev fjernet fra sin post og sat i husarrest; opfordrer Rådet og Kommissionen til at støtte demokratibevægelsen, der blev startet af retsvæsenet og advokatsamfundet, navnlig ved at udsende invitationer til nogle af disses repræsentanter, herunder Iftikhar Mohammad Choudhry; opfordrer til genindsættelse af alle de afsatte dommere; bemærker vedtagelsen af et nyt landestrategipapir for Pakistan og bifalder dokumentets mainstreaming af konfliktforebyggelse og menneskerettigheder; konstaterer, at det første møde i det fælles udvalg EU-Pakistan blev afholdt i Islamabad den 24. maj 2007, og understreger behovet for, at menneskerettigheder sættes øverst på dagsordenen for alle efterfølgende møder;

Skamfering af kvinders kønsorganer og anden skadelig traditionel praksis

91. understreger, at bestræbelser på at afskaffe alle former for skamfering af kvinders kønsorganer bør intensiveres, både på græsrodsniveau og som led i den politiske proces, for at understrege den kendsgerning, at en sådan skamfering både er et ligestillingsanliggende og en overtrædelse af menneskerettighederne vedrørende den fysiske integritet;

92. insisterer på, at kvinders rettigheder udtrykkeligt tilgodeses i alle menneskerettighedsdialoger, herunder især bekæmpelse og afskaffelse af samtlige former for diskrimination og vold imod kvinder og piger, herunder kønsbestemte aborter som det mest fremtrædende eksempel, alle former for skadelig traditionel praksis eller skik og brug, f.eks. skamfering af kvinders kønsorganer og for tidligt eller tvungent ægteskab, alle former for menneskehandel, vold i hjemmet og kvindedrab, udnyttelse på arbejdspladsen og økonomisk udnyttelse, og at statens påkaldelse af enhver skik, tradition eller religiøse overvejelser af nogen art for at frasige sig sin pligt til at bekæmpe denne form for brutalitet og alle former for praksis, der kan sætte kvindernes liv på spil, forkastes;

93. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge menneskerettighedsklausulen til at gøre alle former for skamfering af kvindelige kønsorganer til et prioriteret emne i forbindelserne med ikke-medlemsstater, især de stater, der har præferenceforbindelser med Den Europæiske Union inden for rammerne af Cotonou-aftalen (nu under de europæiske partnerskabsaftaler), og lægge pres på dem for at få dem til at vedtage de nødvendige lovgivningsmæssige, administrative, retlige og forebyggende foranstaltninger for at sætte en stopper for denne praksis;

94. minder om millenniumudviklingsmålene og understreger, at adgang til undervisning og sundhedsvæsen er grundlæggende menneskerettigheder; mener, at sundhedsprogrammer, herunder programmer vedrørende seksuel sundhed, fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, styrkelse af kvinders indflydelse og status og barnets rettigheder bør være fremtrædende emner i EU's udviklings- og menneskerettighedspolitik, især hvor kønsspecifik vold dominerer, og hvor kvinder og børn udsættes for risiko for hiv/aids eller nægtes adgang til information, forebyggelse og/eller behandling; opfordrer Kommissionen til at indarbejde de grundlæggende sociale rettigheder og dagsordenen for anstændigt arbejde i sin udviklingspolitik, især i handelsrelevante støtteprogrammer;

95. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til især at fremme ratifikation og gennemførelse fra Den Afrikanske Unions medlemsstaters side af Den Afrikanske Unions protokol om kvinders rettigheder i Afrika;

96. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke EIDHR (Det Europæiske Instrument for Menneskerettigheder) og sikre, at der stilles midler til rådighed til aktiviteter til bekæmpelse af alle former for skamfering af kvinders kønsorganer;

Torsdag, den 8. maj 2008

Generel kontrol med Rådets og Kommissionens aktiviteter, herunder de to formandskabers resultater

97. beklager de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne og demokratiet begået af den militære junta i Burma og støtter Den Europæiske Unions løfter om at nå sine erklærede mål, navnlig en omfattende og ægte »trepartsdialog« mellem militærregimet, den demokratiske opposition (navnlig National League for Democracy, som vandt valget i 1990) og de etniske nationaliteter med henblik på at sikre den nationale forsoning, som er nødvendig for overgangen til demokrati i Burma, og oprettelsen af en legitim, demokratisk civil regering, der respekterer sin befolknings menneskerettigheder og genopretter normale forbindelse med det internationale samfund; bifalder Rådets vedtagelse i november 2007 af en fælles holdning, der fornyer de eksisterende restriktive foranstaltninger og indfører yderligere restriktive foranstaltninger, men beklager, at nogle sektorer af afgørende betydning, såsom energi samt finansielle og bankmæssige sanktioner imod militærregimet, udelukkes fra disse foranstaltninger; mener i denne forbindelse, at vedtagelsen af restriktive foranstaltninger bør ledsages af solid støtte til civilsamfundet, hvilket ikke har været tilfældet i Burma; fordømmer de burmanske myndigheders brutale reaktion på buddhistmunkenes og andre fredelige demonstranternes demonstrationer; beklager de fortsatte anholdelser og tilbageholdelser af demokratiforkæmpere og journalister, og opfordrer Rådet til at fortsætte med at sætte fokus på menneskerettighedssituationen i Burma som højeste prioritet i UNHRC samt til at opretholde presset for, at Tomas Ojea Quintana, FN's særlige rapportør for menneskerettigheder i Burma, skal besøge landet for anden gang for at foretage yderligere vurderinger af overtrædelserne af menneskerettighederne; bifalder udnævnelsen af Piero Fassino som EU's særlige udsending for Burma og opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte den burmesiske prodemokratiske bevægelse inden for rammerne af EIDHR; fordømmer mødet den 14. februar 2008 på Padoh Mahn sha, generalsekretæren for Karen National Union (KNU), der blev myrdet i sit hjem i Thailand; anmoder om, at der foretages en efterforskning i sagen vedrørende dette drab, og at EU udtrykker harme over militærstyret og slår til lyd for bedre beskyttelse af eksilerede demokratiske ledere fra Burma, der lever i Thailand; er bekymret over, at burmesiske flygtninge i Malaysia er yderst sårbare og risikerer at blive arresteret, tilbageholdt og deporteret af de malaysiske myndigheder; opfordrer indtrængende Rådet til at appellere til de malaysiske myndigheder om at standse deres brutale behandling af flygtninge, tilskynde UNCHR til at registrere alle flygtninge for at yde dem bedre beskyttelse og indtrængende opfordre flere lande til at gå med til at acceptere burmesiske flygtninge fra Malaysia og give dem mulighed for genbosættelse;

98. opfordrer rådsformandskabet til at fokusere på lande med en særlig foruroligende menneskerettighedssituation; tilskynder navnlig Rådet til fuldt ud at gennemføre Den Europæiske Unions retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere og stille yderligere midler til rådighed til projekter under EIDHR, især for at fremme demokratiet i Belarus, Burma, Cuba, Eritrea, Laos, Nordkorea, Usbekistan, Vietnam og Zimbabwe; mener, at udtænkningen og implementeringen af disse projekter ikke bør være betinget af de pågældende regimers samtykke eller samarbejde;

99. bifalder afholdelsen af Den Europæiske Unions første dag imod menneskehandel den 18. oktober 2007, der havde til formål at øge bevidstheden om menneskehandel og understrege Den Europæiske Unions for længst indgåede forpligtelse til at udrydde denne;

100. bifalder EU's ngo-menneskerettighedsforum tilrettelagt af det portugisiske formandskab og Kommissionen og afholdt i Lissabon i december 2007 om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; støtter forummets henstillinger, der bekræfter menneskerettighedernes udelelighed og almenlydighed og formår at forbinde de eksterne og de interne aspekter af EU-politikkerne; tilskynder derfor Rådet og Kommissionen til at styrke den igangværende bæredygtighedsvurdering, som udføres af Kommissionens GD Handel i form af en hensigtsmæssig konsekvensvurdering af menneskerettighederne;

101. bifalder det fjerde møde i Det Europæiske Net af kontaktpunkter, hvad angår personer med ansvar for folke drab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som fandt sted i Haag den 7. og 8. maj 2007; noterer sig det arbejde, der blev gjort på dette møde, som var helliget Rwanda og europæiske staters efterforskning vedrørende mistænkte fra Rwanda; beklager, at der ikke afholdes et femte møde i netværket under det portugisiske formandskab; erindrer Rådet om forpligtelsen til at afholde et sådant møde under alle formandskaber;

Torsdag, den 8. maj 2008

102. opfordrer Rådets formandskab til at rejse spørgsmålet om Den Europæiske Unions manglende indsats i Darfur; bifalder Den Afrikanske Unions og FN's fælles aktion (Hybrid operation) i Darfur (UNAMID), enstemmigt godkendt den 31. juli 2007 af FN's Sikkerhedsråds resolution 1769(2007) som et lille skridt i den rigtige retning; bemærker, at UNAMID tog over efter Den Afrikanske Unions mission i Sudan (AMIS) den 31. december 2007 og har et foreløbigt mandat, der udløber den 31. juli 2008; forventer, at AMIS med sit mandskab på 7 000, der hidtil har været ansvarligt for fredsbevarelse, vil blive optaget i denne nye styrke, og at alle nødvendige foranstaltninger til sikring af UNAMID's kapacitet til at opfylde sit mandat vil blive truffet, herunder regelmæssig overvågning af antallet af fredsbevarende styrker, der udsendes; fastholder ikke desto mindre, at arrestordrerne udstedt af ICC i forbindelse med Darfur skal efterkommes snarest muligt; bemærker, at de utilstrækkelige foranstaltninger til at bekæmpe den humanitære katastrofe i Darfur var en af grundene bag forværringen af den politiske og sociale situation i Tchad; opfordrer til, at der indføres øjeblikkelige foranstaltninger for at yde større bistand til landet;

103. udtrykker sin bekymring over oprørernes offensiv i N'Djamena, Tchads hovedstad, i begyndelsen af februar 2008; fremhæver betydningen af EU's engagement i etableringen af et øget diplomatisk pres for en våbenhvile i Tchad for at beskytte den hårdt prøvede civilbefolkning og støtte diskussionerne om en fred og national forsoning i landet; fordømmer indgrebene mod politiske modstandere i hovedstaden N'Djamena, som Tchads regering foretog efter kupforsøget i februar; opfordrer Rådet til at gøre sit yderste for at sikre frihed for den politiske opposition i Tchad; understreger alvoren af krisen vedrørende flygtninge og internt fordrevne personer i det østlige Tchad, hvor mere end 400 000 flygtninge og internt fordrevne bor i 12 lejre langs Tchads østgrænse; glæder sig over oprettelsen af den fredsbevarende mission, Den Europæiske Unions militæroperation i Republikken Tchad og Den Centralafrikanske Republik (EUFOR TCHAD/RCA) og dens centrale målsætning om at beskytte flygtninge, internt fordrevne og humanitære arbejdere denne kriseramte region;

104. bifalder den kendsgerning, at man i FN har indledt arbejdet med at nå frem til en fælles adfærdsnorm for alle kategorier af personale, der deltager i fredsskabende missioner; bemærker, at aktionsplanen (Task Force Plan of Action) indeholder krav om, at et sæt af seks hovedprincipper skal indarbejdes i alle De Humanitære FN-organisationers Fælles Stående Komité, herunder et princip der forbyder seksuelt samkvem med personer under 18 år, uanset myndighedsalder eller den seksuelle lavalder, der efter skik og brug gælder lokalt; bifalder den kendsgerning, at denne adfærdskodeks nu gælder for alt FN's fredsskabende og humanitære personale; bifalder skabelsen af enheder for personalets adfærd inden for FN-missionerne i Burundi, Elfenbenskysten, Den Demokratiske Republik Congo og Haiti, der skal undersøge påstande og bistå ofre; forventer fuld implementering af adfærdskodeksen i alle FN-missioner, herunder, hvor det er passende, iværksættelse af straffesanktioner imod de medlemmer af personalet, der bevisligt har begået voldtægt eller udnyttet børn seksuelt;

105. bifalder den kendsgerning, at Rådet udarbejder lister over lande i fokus, som det regelmæssigt fører ajour, med henblik på hvilke yderligere samordnede bestræbelser, der gøres med hensyn til implementering af Den Europæiske Unions retningslinjer om børn og væbnede konflikter, om dødsstraf og om menneskerettighedsforkæmpere; bemærker, at en lignende praksis er fastlagt under gennemførelsesstrategien for de nye EU-retningslinjer om fremme og beskyttelse af barnets rettigheder; tilskynder Rådet og Kommissionen til at udvide denne praksis, som gør det muligt for Den Europæiske Union blandt andet at reagere på en mere effektiv måde gennem nye initiativer, erklæringer eller andre former for aktioner, på EU's retningslinjer om tortur; tilskynder Rådet og Kommissionen til at involvere FN's særlige mekanismer og tage hensyn til henstillinger og hastebeslutninger fra Europa-Parlamentet, når disse fokuslande identificeres;

106. gentager sit krav om, at alle menneskerettigheds- og demokrati-drøftelser med tredjelande, instrumenter, dokumenter og rapporter, herunder årsberetningerne om menneskerettigheder, udtrykkeligt tager fat på diskriminationsspørgsmål, herunder spørgsmål om etniske, nationale og sproglige mindretal, religionsfrihed, herunder intolerance over for enhver religion og diskriminatorisk praksis over for mindretalsreligioner, kastebaseret diskrimination, beskyttelse og fremme af indfødte folks rettigheder, kvinders menneskerettigheder, børns rettigheder, handicappede personer, herunder mentalt handicappede samt personer af en hvilken som helst seksuel orientering, idet deres organisationer inddrages fuldt ud, både inden for EU og i tredjelande, hvor det er passende;

Torsdag, den 8. maj 2008

Kommissionens eksterne bistandsprogrammer og EIDHR

107. udtrykker bekymring over, at der tilsyneladende er foregået valgsvindel ved præsidentvalget i Kenya i december 2007 efterfulgt af voldshandlinger i landet, og opfordrer til, at menneskerettighederne sikres, herunder ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og foreningsfriheden samt til afholdelsen af frie og retfærdige valg; er bekymret over udbetalingen af EU-finansiering til Kenya dagen efter valget i december 2007; opfordrer til, at udbetalinger til regeringer fremover ikke sker med en så kort frist efter et parlamentsvalg, og navnlig at sådanne betalinger ikke finder sted, før man har modtaget rapporten fra EU's valgobservationsmission; bemærker i lyset af fredssamtalerne betydningen af EU's fortsatte engagement i at støtte de igangværende bestræbelser på at nå frem til en velfungerende og stabil, demokratisk valgt regering og præsident i Kenya;

108. glæder sig over vedtagelsen af et finansielt instrument for ekstern bistand, der specifikt skal fremme menneskerettigheder og demokrati, EIDHR, og det forhold, at man har taget hensyn til Europa-Parlamentets prioriteringer i programmeringsdokumenterne for 2007 og 2008;

109. slår til lyd for fuldstændig gennemsigtighed, hvad angår den måde, hvorpå pengene gives ud, og hvordan projekterne udvælges og vurderes under EIDHR; opfordrer til offentliggørelse på internettet af alle udvalgte projekter, når dette er foreneligt med beskyttelse af modtageren;

110. bifalder lanceringen under EIDHR af et nyt projekt, der gør det muligt hurtigt at træde i aktion for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dette nye projekt hurtigt og effektivt;

111. foreslår, at EIDHR's budget øges fra 2009 navnlig med henblik på at sikre supplerende finansiering både til projekter i »vanskelige« lande og til projekter, der forvaltes direkte af Kommissionens delegationer i samarbejde med lokale organisationer i det civile samfund, således at alle de lande, hvor disse projekter gennemføres, kan få adgang til fællesskabsmidler;

112. opfordrer Kommissionen til at justere det antal medarbejdere, der er afsat til gennemførelsen af EIDHR, både i hovedkvarteret og i delegationerne, for at tage hensyn til særlige forhold og problemer ved dette nye instrument, således at de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise er til rådighed under hensyntagen til den meget følsomme karakter af de projekter, som støttes, behovet for at beskytte aktører i civilsamfundet, som gennemfører disse projekter, samt betydningen af de politiske mål, som det står for;

113. opfordrer til, at medarbejderne i EU's delegationer i tredjelande, op til det højeste niveau, specifikt uddannes i menneskerettigheder og demokrati, navnlig i lyset af de projekter, der gennemføres under retningslinjerne og det påtrængende behov for at støtte forkæmperne for menneskerettigheder; opfordrer ligeledes til, at den toårige uddannelse af delegationslederne skal omfatte et menneskerettighedselement i lyset af delegationernes nye pligter på dette område;

114. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem Unionens politiske prioriteringer og de projekter og programmer, den yder støtte til, navnlig i forbindelse med dens bilaterale programmering i samarbejde med tredjelande; opfordrer desuden til, at der sikres konvergens mellem programmer og tematiske instrumenter, og at disse instrumenter styrkes, eftersom de er den eneste mulighed for at give Unionen mulighed for at udføre projekter i tredjelande uden opbakning fra myndighederne i de pågældende lande;

115. konstaterer, at EIDHR-midler afsat til EU-valgobservationsmissioner i 2007 udgjorde 23 % af de samlede EIDHR-midler, der blev brugt (30,1 mio. euro), og at der blev gennemført 11 sådanne missioner;

116. konstaterer, at en stor del (ca. 50 %) af den samlede EIDHR-finansiering til projekter, der blev skrevet kontrakt om i 2007, gik til store tematiske projekter, og kun en lille andel (24 %) gik til landebaserede støtteordninger (svarende til mikro-projekter); konstaterer endvidere, at kun en lille del af midlerne gik til Asien og foreslår, at den geografiske balance tages op til fornyet overvejelse;

Torsdag, den 8. maj 2008

117. konstaterer, at man bør være forsigtig, når det gælder finansiering af internationale organisationer, hvis finansiering sker gennem medlemsstaternes obligatoriske bidrag, såsom ICC, eftersom finansiering til sådanne organisationer er ensbetydende med at subventionere statslige parter, der er forpligtede til at yde finansiering til disse organisationer, og bringer andre projekter, der er afhængige af EIDHR-finansiering, i fare, såsom ngo-projekter og det juridiske program for Den Særlige Domstol for Sierra Leone;

Bistand til afholdelse af valg og valgobservation

118. bemærker med tilfredshed, at EU i stigende grad gør brug af valgbistand og valgobservation til at fremme demokrati i tredjelande, og at kvaliteten og uafhængigheden af disse missioner nyder bred anerkendelse;

119. opfordrer til øget opmærksomhed vedrørende kriterierne for udvælgelse af de lande, hvor valgbistand/valgobservation finder sted og til overholdelse af metodologien og reglerne på internationalt plan, navnlig vedrørende missionens uafhængighed;

120. mener, at valgbistand og valgobservation på nuværende tidspunkt og i lyset af de tidligere erfaringer bør inddrages i en løbende proces, der omfatter faserne forud for valgene med indførelse af demokrati og menneskerettigheder, og endnu vigtigere i fasen efter valget, hvor man skal støtte og evaluere den demokratiske proces med henblik på at styrke retsstaten, konsolidere de demokratiske institutioner, den politiske pluralisme, retsvæsenets uafhængighed og civilsamfundets rolle;

121. erindrer om behovet for politiske funktioner i perioden efter valget som en del af retsgrundlaget for EIDHR;

122. opfordrer til, at valgproceduren, både i perioden før og efter valget, skal indarbejdes på de forskellige niveauer af den politiske dialog med de pågældende tredjelande med henblik på at sikre sammenhængen i EU's politikker og genbekræfte menneskerettighedernes og demokratiets centrale rolle;

123. minder desuden Rådet og Kommissionen om, at der skal udformes strategier for demokrati og menneskerettigheder for de enkelte lande, hvilket nogle medlemsstater allerede er begyndt på, eftersom dette er vigtigt for at sikre sammenhæng i de førte politikker, herunder i forbindelse med valgprocedurene;

124. opfordrer Udenrigsudvalget til inden midtvejsevalueringen at gøre status over gennemførelsen af de forskellige komponenter af EIDHR;

Implementering af menneskerettigheder og demokratiklausuler i eksterne overenskomster

125. beklager det faktum, at menneskerettigheds- og demokratibestemmelsen, som er et væsentligt element i samtlige samarbejds- og partnerskabsaftaler med tredjelande, stadig ikke gennemføres på en konkret måde, hvilket skyldes manglen på en mekanisme, der ville gøre det muligt at gennemføre den;

126. understreger endnu en gang i denne forbindelse de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler; understreger navnlig behovet for at medtage sådanne klausuler i alle EU-aftaler, herunder sektorspecifikke aftaler;

127. opfordrer Rådet og Kommissionen til at udnytte den nuværende situation i forbindelse med udløbet af partnerskabsaftaler og samarbejdsaftaler med en række nabolande og Rusland samt forhandlingen af nye aftaler til at indarbejde menneskerettigheder og en effektiv dialog om disse i forbindelse med fremtidige aftaler, herunder gennem en opfølgningsmekanisme;

128. opfordrer Kommissionen til inden for dens politik for udenrigshandel, investering og udvikling at sikre, at private europæiske virksomheders økonomiske aktiviteter i tredjelande overholder de internationale menneskerettighedsnormer, navnlig hvad angår udnyttelsen af naturressourcer og den internationale forpligtelse til på forhånd at indhente de berørte lokalsamfunds og indfødte befolkningsgruppers samtykke; mener, at Parlamentet bør overvåge og rapportere om fremskridtene i denne henseende;

Torsdag, den 8. maj 2008

129. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsklausuler implementeres gennem en mere gennemsnitlig høringsprocedure mellem parterne, der specificerer hvilke politiske og juridiske mekanismer, der skal bruges i tilfælde af en anmodning om ophævelse af et bilateralt samarbejde på grund af gentagne og/eller systematiske menneskerettighedskrænkelser, der er et brud på international ret; mener, at klausuler også skal omfatte enkeltheder om en mekanisme, der skal muliggøre midlertidig ophævelse af en samarbejdsaftale så vel som en »advarselsmekanisme«;

130. konstaterer, at Den Europæiske Union i 2007 ikke indgik nogen nye aftaler, der indeholdt menneskerettighedsklausuler;

131. bifalder den kendsgerning, at Rådet og Kommissionen ophævede Belarus' handelspræferencer i juni 2007 under den generelle toldpræferenceordning (GSP) som følge af, at regeringen i Belarus ikke gennemførte nogen af de henstillinger, der blev forelagt af ILO i 2004;

132. mener, at sikring af en effektiv beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder ved EU's ydre grænser bør have højeste prioritet inden for EU's bestræbelser på at indarbejde menneskerettighedsaspektet i alle politikområder; opfordrer Rådet og Kommissionen til yderligere at konsolidere deres bestræbelser på at indarbejde dette inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, det strategiske partnerskab med Rusland og forholdet til Tyrkiet samt landene på Vestbalkan og ligeledes i denne forbindelse at udnytte de eksisterende regionale rammer for samarbejde i disse regioner fuldt ud; gentager det særlige behov for at tage krænkelser af menneskerettighederne op, som sker i forbindelse med uløste konflikter i de pågældende lande, og som udgør betydelige hindringer for konsolideringen af retsstatsprincippet og demokrati ved EU's ydre grænser;

Mainstreaming af menneskerettigheder

133. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge indrømmelsen af »generel toldpræferenceordning plus«-fordele til lande, der har udvist alvorlige mangler i gennemførelsen af de otte ILO-konventioner om hovedarbejdsnormer, og som har krænket civile og politiske rettigheder eller benyttet sig af fængselsarbejdskraft; opfordrer Kommissionen til at udvikle kriterier for, hvornår generelle toldpræferenceordninger skal annulleres af menneskerettighedsgrunde;

134. minder om erklæringen om retten til udvikling vedtaget i forbindelse med FN's Generalforsamlings resolution 41/128 af 4. december 1986, der anerkender, at retten til udvikling er en uomtvistelig menneskerettighed, og at staterne har det primære ansvar for at skabe vilkår, der begunstiger virkeliggørelsen af retten til udvikling, og skal tage skridt til at udforme internationale udviklingspolitikker med henblik på at lette fuld virkeliggørelse af denne ret; slår til lyd for foranstaltninger til at sikre, at internationale udviklingsprogrammer beregnet på at efterkomme staternes ansvar i denne henseende omfatter og er tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 30. marts 2007;

135. minder Rådet om dets forpligtelse til at indarbejde menneskerettigheder i alle FUSP- og andre EU-politikker, således som det skitseres i det dokument, der blev godkendt af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité den 7. juni 2006; opfordrer til yderligere fremskridt med gennemførelsen af anbefalingerne i dette dokument; minder navnlig Rådet om de geografiske arbejdsgruppers forpligtelse til at identificere menneskerettighedsspørgsmål, prioriteringer og strategier som led i deres overordnede planlægning samt til at etablere en mere systematisk udveksling med internationale ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere;

136. minder om, at Den Europæiske Unions almindelige budget for 2008 indeholder bevillinger, der dækker handicap, der skal kontrolleres for at sikre, at de som fællesskabsstøtte er i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, og opfordrer til, at disse bevillinger i budgettet nøje implementeres og følges op;

Torsdag, den 8. maj 2008

137. opfordrer Rådet til at gøre sit yderste for at gennemføre den grundlæggende ret til sundhed, hvad angår smertebehandling og adgang til smertestillende midler, på betingelse af en grundig kontrol udført af anerkendte internationale og nationale tilsynsagenturer, såsom nationalregeringer og FN's specialagenturer, idet Det Internationale Kontroludvalg for Narkotiske Midler har opfordret det internationale samfund til at fremme ordinationen af smertestillende midler, især i fattige lande, eftersom der i over 150 lande er berettiget om alvorlig underbehandling; opfordrer Rådet og Kommissionen til at arbejde for, at medlemskab af WHO åbnes for alle stater som beskrevet i artikel 3 i WHO's forfatning, hvorved man styrker WHO-programmernes effektivitet og universalitet;

138. fordømmer ubetinget alle former for udnyttelse af børn, hvad enten det er i form af seksuel udnyttelse, herunder børnepornografi og børne-sexturisme, eller tvangsarbejde, tillige med alle former for menneskehandel; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at anerkende problemerne for tusindvis af gadebørn og børn, der tvinges til at tigge, som et alvorligt socialt problem og menneskerettighedsproblem, og opfordrer medlemsstaterne til at indføre sanktioner over for de ansvarlige for nedværdigelsen af børn, der tvinges til at tigge;

139. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme virksomhedernes sociale ansvar blandt europæiske og lokale virksomheder; opfordrer Rådet til at aflægge Parlamentet beretning om al feedback fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder, der klarlægger standarderne for ansvar og regnskabspligt for transnationale selskaber og andre storvirksomheder, hvad angår menneskerettigheder;

140. anerkender, at indvandringspolitik er blevet en prioritet for EU's interne og eksterne politiske dagsorden, og at EU i sine tekster har forsøgt at forbinde indvandring og udvikling og sikre, at de grundlæggende rettigheder for indvandrere respekteres; fastholder dog, at virkeligheden ikke lever op til disse tekster; understreger, at aftaler om hjemsendelse af illegale indvandrere skal indgås med tredjelande, der har det juridiske og institutionelle maskineri, der skal til for at håndtere hjemsendelse af deres egne statsborgere og beskytte deres rettigheder; understreger behovet for at sikre, at gennemførelsen af denne form for aftaler om hjemsendelser fuldt ud overholder princippet om non-refoulement, dvs. at ingen sendes tilbage til forfølgelse, og sikre adgangen til en retfærdig asylprocedure; opfordrer til en effektiv overvågning af den måde, hvorpå mennesker, der sendes tilbage i henhold til aftaler om hjemsendelse, behandles, navnlig med hensyn til eventuelle kædehjemsendelser til forfølgelse;

141. opfordrer Rådet til at sikre, at flygtninges, asylsøgers og migranternes rettigheder fuldt ud respekteres i praksis, når man øger samarbejdet om indvandring og asyl med tredjelande; understreger, at især mekanismen i Den Europæiske Naboskabspolitik bør bruges til at overvåge menneskerettighedssituationen på dette område; opfordrer Rådet og Kommissionen til at sørge for, at der i forbindelse med samarbejds politikker vedrørende bekæmpelse af illegal indvandring gøres alt for at sikre, at politiet og retsvæsenet i tredjelande respekterer menneskerettighederne, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at der ikke på nogen måde ydes støtte til politiet eller retsvæsenet i lande, der i alvorlig grad og på systematisk vis krænker menneskerettighederne og/eller ikke aflægger regnskab for, hvordan disse støttemidler er blevet anvendt;

142. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage EU-initiativer på internationalt plan til bekæmpelse af forfølgelse og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet, f.eks. ved at fremme en resolution om dette spørgsmål på FN-plan og yde støtte til ngo'er og aktører, der fremmer ligestilling og ikke-diskrimination; fordømmer den kendsgerning, at mange lande har kriminaliseret homoseksuel adfærd, og at Iran, Saudi Arabien, Yemen, Sudan, Mauretanien, De Forenede Arabiske Emirater og dele af Nigeria anvender dødsstraf for homoseksuelle aktiviteter, at 77 lande har love, der giver de statslige myndigheder ret til at retsforfølge og eventuelt idømme personer fængselsstraf for homoseksuelt samkvem, og at adskillige lande, såsom Pakistan, Bangladesh, Uganda, Kenya, Tanzania, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone, Malaysia og Indien (hvor man i øjeblikket er i færd med at foretage en retlig gennemgang af de relevante strafferetlige bestemmelser), har love, der giver mulighed for at idømme fængselsstraffe på mellem 10 år og livstid; støtter fuldt ud Yogyakarta-principperne om anvendelse af den internationale menneskerettighedslovgivning i forbindelse med seksuel orientering og kønsidentitet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at give asyl til personer, der risikerer forfølgelse i deres oprindelseslande på grund af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet;

Torsdag, den 8. maj 2008

143. opfordrer Rådet og Kommissionen til med udsigt til ministermødet i FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet, der afholdes i 2009, at sikre, at den finansielle støtte til kampen imod illegale narkotiske stoffer, der ydes til internationale agenturer, f.eks. FN-instanser, aldrig hverken direkte eller indirekte bruges til at støtte sikkerhedsinstanser i lande, der på alvorlig og systematisk vis krænker menneskerettighederne, eller som bruger dødsstraf for narkokriminelle; opfordrer til, at der udarbejdes et dokument, der på omfattende og omhyggelig vis præsenterer den bedste praksis, der anvendes i menneskerettigheds- og narkotikapolitik i EU-medlemsstaterne, i anledning af det kommende møde i FN's Narkotika-kommission;

144. gentager betydningen af Den Europæiske Unions interne politik for fremme af gennemførelsen af den internationale menneskerettighedslovgivning og nødvendigheden af, at medlemsstaterne lovgiver på en måde, der blandt andet er i overensstemmelse med de forpligtelser, der udspringer af Geneve-konventionerne og tillægsprotokollerne hertil, konventionen imod tortur, konventionen imod folkedrab og Romstatutten; bifalder det fremskridt, der gøres med anvendelsen af universel jurisdiktion i visse medlemsstater; tilskynder Rådet og Kommissionen til i deres bestræbelser på at opnå bedre sammenhæng mellem interne og eksterne politikker til at indarbejde kampen imod straffrihed for alvorlige internationale forbrydelser i udviklingen af et fælles EU-område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

145. gentager sin bekymring, hvad angår begrænsninger af internet-indhold, hvad enten det tjener til udbredelse eller modtagelse af informationer, som pålægges af regeringer og ikke fuldt ud er i overensstemmelse med sikringen af ytringsfriheden; anmoder i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at udarbejde fællesskabsregler om handel med tredjelande, hvad angår varer, herunder software, hardware og andre lignende varer, hvis eneste formål er at udføre generelle overvågningsaktiviteter, og begrænse internetadgang på en måde, der ikke er forenelig med ytringsfriheden, og import og eksport af sådanne varer, med undtagelse af varer, der udelukkende har til formål at beskytte børn; mener, at det samme burde gælde, hvad angår overvågnings- og/eller militærteknologi bestemt for lande, der systematisk krænker menneskerettighederne; opfordrer i øvrigt til, at der findes konkrete løsninger til at forhindre europæiske virksomheder i at udlevere personlige data til andre lande, hvis disse data kan bruges til at krænke sådanne rettigheder, især hvad angår ytringsfriheden;

Effektiviteten af Europa-Parlamentets interventioner i menneskerettighedssager

146. opfordrer Rådet til at deltage i debatter om beslutninger om hastende sager om brud på menneskerettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet og opfordrer til, at Underudvalget om Menneskerettigheder får en mere konstruktiv rolle i udviklingen af sammenhængende og gennemsigtige kriterier for udvælgelsen af hastende emner;

147. henstiller, at beslutninger og andre væsentlige dokumenter vedrørende menneskerettigheds-spørgsmål oversættes til de sprog, der tales i de pågældende områder, især til de sprog, hvis brug ikke anerkendes eller er forbudt af de statslige myndigheder, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser;

148. beklager inderligt, at Burmas og Cubas myndigheder har afvist Parlamentets anmodning om deres samtykke til at udsende en delegation, der skulle besøge de tidligere vindere af Sakharov-prisen; mener, at Parlamentet burde fremme etableringen af et netværk mellem Sakharov-prisens modtagere med henblik på regelmæssige møder afholdt i Parlamentet;

149. fordømmer på det kraftigste den systematiske vold og den tilbagevendende chikane mod Sakharov-prismodtagerne »Damas de Blanco« (kvinder i hvidt), der gennemfører fredelige demonstrationer, og anmoder om, at deres familiemedlemmer, der har siddet fængslet i Cuba i over fem år, bliver frigivet; opfordrer formanden til at gentage sin anmodning til de cubanske myndigheder om at lade Oswaldo Payá, der fik Sakharovprisen i 2002, tage imod den invitation, som EU-institutionerne har givet ham, og møde op personligt og forklare den nuværende politiske situation i Cuba; opfordrer endvidere formanden til over for de cubanske myndigheder at give udtryk for sit stærke og bestemte ønske om i de kommende uger at tage imod »Damas de Blanco« på et af Parlamentets arbejdssteder til den officielle overrækkelse af Sakharovprisen 2005;

150. minder Parlamentets delegationer om, at de systematisk bør sætte en interparlamentarisk debat om menneskerettighedssituationen på dagsordenen for deres besøg i tredjelande;

Torsdag, den 8. maj 2008

151. anerkender det arbejde, der er udført i det midlertidige udvalg om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger, og betænkningen fra dette udvalg, som resulterede i den beslutning, som Parlamentet den 14. februar 2007 vedtog om dette spørgsmål ⁽¹⁾; anmoder Den Europæiske Union og medlemsstaterne om at afsløre praksis med ekstraordinær overførsel nu og i fremtiden; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at aflægge rapport til Parlamentet om svarene på dets skrivelse af 23. juli 2007 til den polske og rumænske regering, hvori man udbad sig detaljerede oplysninger om resultatet af undersøgelserne, der blev gennemført i de to lande, og om resultatet af de spørgeskemaer, der blev udsendt til alle EU's medlemsstater vedrørende deres terrorbekæmpelseslovgivning, således som det blev annonceret på plenum i september 2007;

*

* *

152. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og regeringerne i de lande og territorier, der er nævnt i beslutningen.

⁽¹⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.

Valgobservationsmissioner

P6_TA(2008)0194

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om EU-valgobservationsmissioner: mål, praksis og fremtidige udfordringer (2007/2217(INI))

(2009/C 271 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, særlig artikel 25,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og til de OSCE-forpligtelser, der vedtoges i København i 1990 og under topmødet i Istanbul i 1999, hvor alle OSCE-stater forpligtede sig til at indbyde internationale observatører, og især OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), til deres valg,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og folkets rettigheder og til den amerikanske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til erklæringen om principperne for international valgobservation og adfærdskodeksen for internationale valgobservatører, som blev vedtaget i FN i New York den 27. oktober 2005,
- der henviser til alle aftaler mellem EU og tredjelande og til de klausuler om menneskerettigheder og demokrati, der er indskrevet i disse aftaler,
- der henviser til EU-traktatens artikel 3, 6 og 11 og EF-traktatens artikel 3, 177, 179 og 181a,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret i Strasbourg den 12. december 2007 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽²⁾ (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, EIDHR),

⁽¹⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

Torsdag, den 8. maj 2008

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. april 2000 om EU-bistand til valghandlinger og valgovervågning (KOM(2000)0191),
 - der henviser til sin beslutning af 15. marts 2001 om meddelelse fra Kommissionen om EU-bistand til valghandlinger og valgovervågning ⁽¹⁾,
 - der henviser til EU's retningslinjer for valgobservation ⁽²⁾ og EU's retningslinjer for fælles kriterier for udvælgelse af valgobservatører ⁽³⁾,
 - der henviser til Rådets dokument om bistand til valghandlinger og valgovervågning ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. april 2002 om Kommissionens meddelelse om, hvordan Den Europæiske Union kan medvirke til at fremme menneskerettigheder og demokratisering i tredjelande ⁽⁵⁾,
 - der henviser til EU's årsberetninger om menneskerettighederne,
 - der henviser til sine årlige betænkninger om menneskerettighederne i verden,
 - der henviser til beslutningen af 21. november 2007 fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om valg og valgprocedurer i AVS- og EU-lande ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Formandskonferencens afgørelser af 8. november 2001 om nedsættelse af valgkoordineringsgruppen ⁽⁷⁾, af 12. maj 2005 om gennemførelsesbestemmelser for valgovervågningsmissioner ⁽⁸⁾, af 21. september 2006 om gennemførelsesbestemmelser for delegationernes virksomhed ⁽⁹⁾ og af 8. juni 2006 om retningslinjer for Europa-Parlamentets valgovervågningsdelegationer ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til de foreløbige erklæringer og endelige rapporter fra EU-valgobservationsmissioner og til rapporter fra dets valgobservationsdelegationer,
 - der henviser til årsberetningerne fra valgkoordineringsgruppen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A6-0138/2008),
- A. der henviser til, at valg skal organiseres i overensstemmelse med internationalt anerkendte normer,
- B. der henviser til, at enhver borger ifølge verdenserklæringen om menneskerettighederne har ret til frit at vælge repræsentanter ved hemmelige, periodiske og virkelige valg med almindelig og lige valgret, en ret, der også er forankret i alle andre vigtige internationale og regionale menneskerettighedsinstrumenter, og som desuden er en væsentlig del af ægte demokrati, som EU i sine traktater har forpligtet sig til at respektere,
- C. der henviser til, at valgobservation bidrager til overordnet at fremme og beskytte grundlæggende menneskerettigheder og mere konkret borgerlige og politiske rettigheder, og at en ægte demokratisk valgproces forudsætter respekt for ytringsfriheden og frie medier, tilslutning til retsstatsprincippet, retten til at oprette politiske partier og konkurrere om offentlige embeder, ikke-diskrimination og lige rettigheder for alle borgere og andre grundlæggende menneskerettigheder og friheder, som alle OSCE-stater har forpligtet sig til at beskytte og fremme,

⁽¹⁾ EFT C 343 af 5.12.2001, s. 270.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 9262/98 — PESC 157 — COHOM 6 3.6.1998.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 8728/99 — PESC 165 — COHOM 4, 28.5.1999.

⁽⁴⁾ Rådetsdokument 9990/01 — PESC 236 — DEVGEN 103 — COHOM 17, 26.6.2001.

⁽⁵⁾ EUT C 131 E af 5.6.2003, s. 147.

⁽⁶⁾ EUT C 58 af 1.3.2008, s. 18.

⁽⁷⁾ PE 309/025/BUR.

⁽⁸⁾ PE 349/329/CPG/DEF.

⁽⁹⁾ PE 375/270/CPG/Rev1.

⁽¹⁰⁾ PE 375/117/CPG.

Torsdag, den 8. maj 2008

- D. der henviser til, at formålet med international valgobservation er at styrke valgprocedurens legitimitet, øge offentlighedens tillid til valghandlinger, forhindre valgsvindel og afsløre den, hvis den finder sted, samt foretage analyser, aflægge rapporter og fremsætte anbefalinger med henblik på forbedring af alle aspekter af valgprocessen i fuldt samarbejde med værtslandet, bilæggelse af eventuelle tvister og beskyttelsen af menneskerettighederne og demokrati i almindelighed,
- E. der henviser til, at valgobservation i nye og spirende demokratier har højeste prioritet for EU, der viser sit engagement ved at bistå nye demokratier og lande, der er inde i en demokratisk udvikling, med at opbygge solide demokratiske strukturer,
- F. der henviser til, at bekæmpelse af fattigdom, som er hovedmålsætningen for EU's udviklingspolitik, forudsætter partiparticipatorisk demokrati og ansvarlige, korruptionsfrie regeringer, således som det anførtes i den beslutning om AVS-EU-samarbejde omkring og deltagelse i valgprocedurene i AVS-landene samt Den Paritetiske Forsamlings rolle ⁽¹⁾, der blev vedtaget af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU den 1. april 1999 i Strasbourg,
- G. der henviser til, at det understreges i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ⁽²⁾ (Cotonou-aftalen), at partnerskabet mellem AVS-staterne og EU aktivt skal bidrage til fremme af menneskerettighederne, demokratiseringsprocesser, konsolidering af retsstaten og god regeringsførelse,
- H. der henviser til, at der i 2005 i FN-regi blev vedtaget en erklæring om principperne for international valgobservation og en adfærdskodeks for internationale valgobservatører, og at disse er blevet godkendt af både Kommissionen og Europa-Parlamentet samt af 32 andre internationale statslige og ikke-statslige organisationer,
- I. der henviser til, at de principper, der lægges vægt på i den pågældende erklæring, omfatter fuld dækning, uafhængighed og upartiskhed, gennemsigtighed og offentlighed, professionalisme, analyse og rådgivning, respekt for værtslandets suverænitet, herunder nødvendigheden af at modtage en indbydelse til at observere, samarbejde mellem forskellige observatørorganisationer og ikke-legitimering af klart udemokratiske valgprocesser,
- J. der henviser til, at der siden vedtagelsen af Kommissionens ovennævnte meddelelse af 11. april 2000 er indsat mere end 50 EU-valgobservationsmissioner i 32 lande i Afrika, Asien og Latinamerika; der henviser til, at det imidlertid er bemærkelsesværdigt, at der er indsat langt færre EU-valgobservationsmissioner i de sydlige Middelhavslande,
- K. der henviser til, at der under EDIHR hvert år stilles mere end 30 mio. EUR til rådighed for EU-valgobservationsmissioner,
- L. der henviser til, at et demokratisk valgt parlament i et givent land, hvor der er blevet afholdt valg, er af begrænset værdi, hvis den pågældende institution ikke har nogen egentlige beføjelser, men domineres af den udøvende magt,
- M. der henviser til, at visse fremtidige nøgleudfordringer endnu ikke er taget op i forbindelse med EU-valgobservation, eksempelvis den øgede betydning af elektronisk stemmeafgivning,
- N. der henviser til, at Kommissionens meddelelse af 11. april 2000 var et vendepunkt for EU's tilgang til valgobservation, idet den fastlagde en udførlig metode, der omfatter hele valgprocessen, fra optakten til valget til fasen efter valget, og som har vist sig at være en stor succes og har betydet, at EU er blevet en førende organisation inden for international valgobservation,
- O. der henviser til, at anvendelsen af EU-valgobservationsmissioner er et vigtigt element i EU's udenrigspolitik og navnlig sammen med støtte til valghandlinger udgør et væsentligt redskab til at yde valg-bistand i forbindelse med EU's forpligtelse til at fremme værdierne demokrati, udvikling og fred,

⁽¹⁾ EFT C 271 af 24.9.1999, s. 57.⁽²⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

Torsdag, den 8. maj 2008

- P. der henviser til, at vellykkede valg kun kan finde sted i sammenhæng med langsigtet rodfæstelse af demokratiske værdier, under hensyntagen til nødvendigheden af at opbygge en europæisk konsensus om fremme af demokrati, i et samfund med oplyste vælgere og undervisning i medborgerskab, stærke mekanismer til opretholdelse af menneskerettigheder, eksistensen af et uafhængigt og pluralistisk civilsamfund og respekt for adskillelsen af den lovgivende og den udøvende magt
- Q. der henviser til, at valgobservation er en længerevarende proces, der omfatter tre perioder, nemlig optakten til valget, valgdagen og fasen efter valget, og at hver af disse perioder bør analyseres nøje og objektivt på grundlag af førstehåndsdato,
- R. der henviser til, at observationen af disse tre perioder kan udføres af forskellige observatører, men at deres indsats skal være indbyrdes kompatibel og velkoordineret,
- S. der henviser til, at den ekstra gevinst ved, at nuværende og tidligere parlamentsmedlemmer deltager i valgobservation, er ubestridelig og supplerer det, der tilbydes af EU-valgobservationsmissioner, men at deres deltagelse alene ikke kan sikre en nøje vurdering af en valgproces,
- T. der henviser til, at Europa-Parlamentet selv spiller en vigtig rolle i EU-valgobservationsmissioner, eftersom et medlem af Europa-Parlamentet udpeges som chefobservatør, og en valgobservationsdelegation bestående af medlemmer af Europa-Parlamentet i de fleste tilfælde integreres fuldt ud i EU-valgobservationsmissionens struktur,
- U. der henviser til, at EU-valgobservationsmissionerne er nødt til at have en mere sammenhængende og udførlig opfølgning på såvel det tekniske som det politiske plan,
- V. der henviser til, at det ganske vist er vigtigt at opretholde politikken med anvendelse af EU-valgobservationsmissioner under forhold, hvor det er muligt at løse opgaverne på en upartisk, omfattende måde, der er sikkerhedsmæssigt forsvarlig for det involverede personale, men at EU ikke må forholde sig tavs i forbindelse med afholdelsen af valg under omstændigheder, hvor sådanne forhold ikke eksisterer,
1. er stadig fast besluttet på at bidrage til styrkelsen af demokratiske processer gennem et øget engagement i valgobservation, opfølgning af EU-valgobservationsmissioner og parlamentarisk kapacitetsopbygning;
 2. er af den opfattelse, at afholdelse af valg ikke ubetinget kan betragtes som eneste indikator for demokrati, men at valg handlinger ikke desto mindre har en positiv virkning på demokratiseringsprocessen gennem forbedringer i de borgerlige rettigheder, forudsat at der sikres politisk pluralisme, forsamlings- og foreningsfrihed, ytringsfrihed, lige adgang til medierne, hemmelig afstemning og respekt for menneskerettighederne;
 3. understreger, at observation af valgene i nye og spirende demokratier fortsat skal prioriteres, eftersom disse stater generelt har størst fordel af international valgobservation og de deraf følgende anbefalinger;
 4. finder det beklageligt, at EU stadig mangler en samlet fælles strategi til fremme af demokrati, og tilskynder alle EU-institutioner og medlemsstaterne til at blive ved med at arbejde for at gøre det muligt at vedtage en sådan strategi; retter i denne henseende henstilling til alle EU-institutioner og medlemsstaterne om at nå til enighed om at etablere europæisk konsensus om demokrati;
 5. mener i lyset heraf, at valgobservation kun er et første skridt hen imod demokrati, og at denne indsats skal suppleres af andre tilstrækkeligt finansierede aktiviteter samt aktiviteter efter valget til fremme af demokrati, navnlig ved kapacitetsopbygning til gavn for de nationale parlamenter, politiske partier, den offentlige forvaltning, ikke-statslige aktører og civilsamfundet og ved fremme af menneskerettighederne og god regeringsførelse; anmoder derfor om, at Kommissionens budgetloft på ca. 25 % af EIDHR til EU-valgobservationsmissioner fastholdes over den syvårsperiode, der er dækket af den finansielle ramme 2007-2013; anmoder Kommissionen om inden for denne budgetramme at afsætte bevillinger til forberedende aktiviteter i forventningen om valg, herunder oplæring af lokale valgkontrollører, uddannelse af vælgere og andre aktiviteter, der er vigtige for etableringen af frie og retfærdige valg på længere sigt;
 6. roser ODIHR, hvis pionerarbejde i høj grad har været en inspiration for EU's valgobservationsmetode;

Torsdag, den 8. maj 2008

7. påskønner deltagelsen af observatører fra tredjelande, såsom Schweiz, Norge og Canada, i EU-valg-observationsmissioner;
8. bekræfter, at ODIHR's valgobservatørmissioner spiller en vigtig rolle i OSCE-området, hvor EU som regel ikke udsender valgobservatører; roser ODIHR for kvaliteten af organisationens arbejde og dens overholdelse af høje normer for gennemsigtighed og uafhængighed; udtrykker sin bekymring over udtalelser og reaktioner fra nogle af OSCE-staterne, som sætter spørgsmålstegn ved ODIHR's mandat og underminerer effektiviteten, finansieringen og uafhængigheden af ODIHR's missioner; opfordrer OSCE-staterne og Det Europæiske Råd, til at fastholde ODIHR's position som det øverste valgovervågningsorgan i OSCE-området; beklager især, at nogle OSCE-stater for nylig har indført restriktioner for varigheden af valgobservationsmissionerne og nægter at udstede eller forsinker udstedelsen af visa til observatører, hvilket har gjort det umuligt for ODIHR at varetage sit mandat;
9. henleder opmærksomheden på den merværdi, der er forbundet med deltagelse i internationale valg-observationsmissioner i OSCE-området sammen med OSCE/ODIHR, OSCE's Parlamentariske Forsamling, Europarådets Parlamentariske Forsamling og, i påkommende fald, NATO's Parlamentariske Forsamling; mener, at det bør fortsætte og endog øge sin deltagelse i disse missioner; understreger, at en nøje politisk samordning mellem de implicerede organer er af afgørende betydning, særlig hvad angår grundigheden af evalueringerne, overholdelsen af uafhængighedsstandarder, langtidsobservatørernes konklusioner og offentlige udtalelsers kohærens;
10. glæder sig over EU-valgobservationsmissionernes positive resultater med hensyn til styrkelse af de demokratiske processer, større respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, god regeringsførelse og retsstaten og navnlig styrkelse af valgprocesserne rundt om i verden;
11. minder om konklusionerne fra seminaret mellem Kommissionen og Parlamentet den 11. september 2007 om, at EU's valgobservationsmissioner på grund af metode, identitet og synlighed fortsat skal arbejde uafhængigt af andre internationale og nationale observatører; mener dog ikke, at dette udelukker et regelmæssigt og tæt samarbejde med andre observatørorganisationer på stedet eller yderligere EU-støtte til kapacitetsopbygning i nationale og regionale observationsorganisationer;
12. fremhæver EU's succesfulde metode, men opfordrer Kommissionen til at forbedre den yderligere og ajourføre den gennem inddragelse af etableret praksis og håndtering af nye udfordringer;
13. understreger, at succesen har gjort EU til en førende organisation inden for international valgobservation, og at EU-valgobservationsmissionernes fokus på professionalisme i høj grad bidrager til udviklingen af et stort antal højt kvalificerede og erfarne valg eksperter; understreger betydningen af aktivt at rekruttere og oplære nye observatører for at sikre kontinuitet i EU's valgobservationsekspertise; understreger desuden, at professionalismen hos EU-valgobservationsmissionerne øger EU's bidrag til at befæste en vedvarende bevidsthed om de forskellige elementer, der udgør en demokratisk valgproces; mener i denne forbindelse, at det kunne overvejes at udnytte den erfaring, tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet har gjort som korttids- og langtidsobservatører;
14. opfordrer Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger til yderligere at styrke hensigtsmæssig deltagelse af civilsamfundets organisationer og de lokale observatører i valgprocesser;
15. understreger vigtigheden af, at EU's korttids- og langtidsobservatører ikke udviser en adfærd, som lokalbefolkningen kunne opfatte som nedladende, overlegen eller respektløs over for den lokale kultur; mener, at EU's observatører i den forbindelse, og hvor det er hensigtsmæssigt, bør slutte sig til de lokale observatører;
16. glæder sig over den veletablerede praksis med at udpege medlemmer af Europa-Parlamentet til chefobservatører for EU-valgobservationsmissioner; opfordrer til, at udnævnelsesprocessen gøres klar og gennemsigtig for at sikre chefobservatørens troværdighed, og understreger, at de, selv om de under deres mandats varighed arbejder tæt sammen med Kommissionen og andre EU-institutioner, altid bør opretholde en klar og veldefineret uafhængighed uden indblanding fra nogen side;
17. glæder sig over den ligestillingspolitik, der som led i denne metode føres i forbindelse med udvælgelsen af observatører, herunder chefobservatøren, uanset missionens vanskelighed;

Torsdag, den 8. maj 2008

18. har den holdning, at kendskab til sproget i det land, hvor valgene holdes (f.eks. spansk i Bolivia), bør være et vejledende kriterium ved udnævnelsen af observatører, eftersom evnen til at kommunikere direkte med lokalbefolkningen gør det nemmere for observatørerne at blive fuldt fortrolig med den samfunds- mæssige og politiske situation i landet;
19. har den holdning, at observatørerne i perioden op til valget, efter møder med kandidaterne og valgkommissionens embedsmænd, bør kunne møde andre grupper i det land, hvor valgene afholdes;
20. glæder sig over sine valgobservationsdelegationers positive erfaringer i forbindelse med EU-valgobser- vationsmissionerne, som de yder et vigtigt bidrag til, idet de giver konklusionerne legitimitet og gør dem mere synlige og mere acceptable, men understreger, at disse konklusioners troværdighed afhænger af en nøje anvendelse af metoden under hele observationsprocessen;
21. hilser den indsats velkommen, som sammenslutningen af tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet har gjort ved sammen med tidligere medlemmer af det canadiske parlament og den amerikanske sammen- slutning af tidligere kongresmedlemmer at grundlægge det internationale institut for valgobservatører; bemærker, at medlemmer af det internationale institut for valgobservatører har overvåget en række valg, og påpeger desuden, at alle nuværende medlemmer af Europa-Parlamentet en dag vil blive tidligere medlemmer, og at deres ekspertise vil være uvurderlig for den videre udvikling af den demokratiske proces;
22. opfordrer alle medlemmer af Europa-Parlamentet, som deltager i valgobservationsdelegationer, til at blive ved med at følge de retningslinjer, der er fastsat for sådanne delegationer; understreger vigtigheden af »adfærdskodeksen« for internationale valgobservatører, der også gælder for Europa-Parlamentets medlemmer;
23. anerkender, at der ved en række lejligheder har manglet medlemmer i Europa-Parlamentets obser- vationsdelegation, og konkluderer, at det i sådanne tilfælde kan anses for nyttigt at supplere med tidligere medlemmer for at gøre delegationen fuldtallig; henstiller indtrængende til de ansvarlige politiske myndig- heder i Europa-Parlamentet at følge dette forslag op;
24. understreger, at observationsdelegationer fra de politiske grupper ikke repræsenterer Parlamentet, og opfordrer disse delegationer til at afholde sig fra at foretage handlinger, der kunne underminere Europa- Parlamentets valgobservationsdelegationers og EU-valgobservationsmissionernes troværdighed og synlighed;
25. bemærker, at koordinationen mellem EU-institutionerne og inden for Kommissionen generelt har været god; finder det imidlertid beklageligt, at den i nogle tilfælde har lidt under en alvorlig mangel på sammenhæng, der kalder på forbedring;
26. understreger navnlig vigtigheden af at koordinere alle offentlige udtalelser vedrørende EU-valgobser- vationsmissionernes resultater og undgå, at der udsendes udtalelser, inden EU-valgobservationsmissionen fremsætter sin foreløbige udtalelse, og understreger pressekonferencers vigtige rolle i forhold til synlighed og troværdighed, eftersom det er her, de foreløbige udtalelser første gang fremsættes; opfordrer til, at både presseudtalelser og rapporter om resultater frigives efter et tidsskema, der tager hensyn til de lokale forhold på valgstedet;
27. foreslår med henblik på at forbedre forholdet mellem Parlamentet og Rådet, at Rådet deltager i valgkoordinationsgruppens møder, og at Parlamentet får observatørstatus ved møder i Rådets arbejdsgruppe om menneskerettigheder (COHOM);
28. opfordrer Kommissionen til under forhandlingen af associeringsaftaler eller strategiske partnerskaber at overveje, hvordan der kan tages højde for muligheden for at observere valgprocesser i de sydlige Middelhavslande og lande i Mellemøsten;
29. mener, at den største udfordring stadig er en effektiv og resultatorienteret opfølgning af EU-valg- observationsmissioner, og at der bør sondres mellem teknisk og politisk opfølgning, og at alle EU-institu- tioner og medlemsstaterne bør inddrages på alle niveauer i opfølgningen;
30. foreslår, at gennemførelsen af anbefalingerne fra EU-valgobservationsmissionerne følges tæt op, især hvor der ikke ydes valgbistand;

Torsdag, den 8. maj 2008

31. anmoder alle EU-institutioner, især Rådet, og medlemsstaternes regeringer, om at inddrage resultaterne og anbefalingerne fra EU-valgobservationsmissionerne i deres politiske dialog med de berørte lande og i deres henvendelser, erklæringer, resolutioner, udtalelser og yderligere tiltag;
32. opfordrer især Kommissionen til at inkludere EU-valgobservationsmissionernes anbefalinger i alle handlingsplaner i forbindelse med lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik, hvor der indsættes valgobservationsmissioner;
33. opfordrer Kommissionen til at anvende disse henstillinger fuldt ud og i et langsigtet perspektiv, når den udarbejder landestrategidokumenterne/de årlige handlingsprogrammer under Den Europæiske Udviklingsfond og under EU's eksterne finansieringsinstrumenter, særlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklings-samarbejde ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1638/2006 af 24. oktober 2006 om almindelige bestemmelser om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument ⁽²⁾;
34. fordømmer tidligere eksempler på, at der ikke er blevet givet udtryk for nogen holdningsændring over for lande, hvis valgproces er blevet stærkt kritiseret af EU-valgobservationsmissioner; finder det på den anden side beklageligt, at demokratiske valg ikke altid legitimeres af EU, og mener, at denne manglende konsekvens undergraver den spæde idé om demokrati i disse lande og EU's image;
35. opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere resultaterne af enhver EU-valgobservationsmission, tage ved lære af erfaringerne herfra og tydeligt tilkendegive hver enkelt missions metodiske begrænsninger i sine endelige rapporter; opfordrer desuden Kommissionen til at gøre alt, hvad den kan for at sikre, at der ikke sættes spørgsmålstegn ved EU-valgobservationsmissionernes demokratiske resultater (metodologi, teknisk praksis, budgetmidler, valgstruktur m.v.) og at de ikke går i glemmebogen, når først valgprocessen er afsluttet;
36. anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for at anvende specialiserede missioner til at følge visse nøgleaspekter af valgprocessen såsom udarbejdelse af udkast til de lovgivningsmæssige rammer for valget, vælgerregistrering og håndtering af klager og appeller efter valget, hvilket i nogle tilfælde kun delvist er omfattet af EU-valgobservationsmissionernes opgaver;
37. anbefaler etableringen af en politisk dialog i tilfælde, hvor anbefalingerne fra EU-valgobservationsmissionerne ikke følges;
38. foreslår på linje med ovenstående, at Europa-Parlamentet bør være til stede ved åbningen af et nyt parlament, hvis valg er blevet overvåget, og at samarbejdet med et sådant nyvalgt parlament bør styrkes;
39. anbefaler, at der iværksættes en specifik strategi til støtte af nye parlamenter valgt på demokratisk vis med henblik på en varig styrkelse af demokratiet, retsstaten og god regeringsførelse;
40. foreslår, at Parlamentet med henblik herpå undersøger, hvordan man kan hjælpe nyvalgte parlamenter med at udføre deres arbejde, med særligt fokus på udviklingslandene;
41. foreslår Kommissionen at udvikle andre mekanismer til overvågning af valgprocesser i de tilfælde, hvor det ikke er muligt at indsætte en komplet EU-valgobservationsmission; opfordrer Rådet og Kommissionen til at være parat til i rette tid at fremsætte stærke offentlige udtalelser i forbindelse med valgene under sådanne omstændigheder;
42. er af den opfattelse, at bistand til valghandling med hensyn til teknisk opfølgning er den nødvendige langsigtede strategiske indsats, der gennem hele valgproceduren fungerer bedst sammen med EU-valgobservationsmissionerne, og mener, at der bør lægges særlig vægt på at styrke valgforvaltningsorganers uafhængighed og legitimitet samt understøtte etableringen af en permanent valgkommission frem for en ad hoc-valgkommission;

⁽¹⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 1.

Torsdag, den 8. maj 2008

43. understreger, at Parlamentet som den demokratisk valgte EU-institution vil spille en særlig rolle i den politiske opfølgning af EU-valgobservationsmissionerne og navnlig i forbindelse med parlamentarisk kapacitetsopbygning;
44. slår til lyd for, at der — når det er praktisk muligt — tages størst mulige hensyn til den merværdi, der er forbundet med høring, samarbejde og videndeling mellem Parlamentet og parlamentariske AVS-delegationer og -missioner, i den bredere kontekst af EU's foranstaltninger udadtil og i forbindelse med andre nationale og internationale observationsmissioner; foreslår, at der nedsættes arbejdsgrupper med henblik på som led i den nye EU-Afrikastrategi at gøre det muligt for partnerne i Den Afrikanske Union at drage fordel af EU's valgobservationsekspertise og -erfaring, på samme måde som EU har draget fordel af ODIHR/OSCE's arbejdsmetoder og erfaring;
45. opfordrer til en analyse af de betingelser, hvorunder fælles valgobservationsdelegationer udpeget for en kort periode kunne organiseres med deltagelse af medlemmer fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-partnerskabet og Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling;
46. anbefaler regelmæssig indsættelse af fælles AVS-EU-observationsmissioner i forbindelse med valg inden for EU;
47. mener, at elektronisk stemmeafgivning allerede spiller og i stigende grad vil komme til at spille en afgørende rolle i valgprocesserne, og vil kunne give anledning til en ny slags valgsvindel; henstiller indtrængende til Kommissionen, at der træffes behørig foranstaltninger for at gøre sådanne afstemninger pålidelige, og at observatørerne uddannes til dette formål;
48. opfordrer til, at Parlamentet vedtager en årlig betænkning om EU's valgobservationsmissioner;
49. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, formanden for Den Parlamentariske Forsamling for Euro-Middelhavs-partnerskabet, formændene for Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, formanden for Europarådets parlamentariske forsamling, formanden for OSCE's parlamentariske forsamling og direktøren for Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder.

ASEAN

P6_TA(2008)0195

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om handel og økonomiske forbindelser med Sammenslutningen af Stater i Sydøstasien (ASEAN) (2007/2265(INI))

(2009/C 271 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger om bilaterale handelsforhandlinger, særlig beslutningen af 13. december 2007 om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Korea ⁽¹⁾,
- der henviser til ASEAN-chartret, undertegnet den 20. november 2007 på det 13. ASEAN-topmøde i Singapore,
- der henviser til sine beslutninger om Burma, senest af 6. og 27. september 2007 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2008 om CARS 21: en konkurrencevenlig lovramme for automobiler ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. juli 2007 om TRIPS-aftalen og adgang til medicin ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0629.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0384 og 0420.

⁽³⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0007.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0353.

Torsdag, den 8. maj 2008

- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om EU's handelsrelaterede bistand ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 3. juni 2003 om regionale frihandelsområder og en EU-strategi for samhandel ⁽³⁾,
 - der henviser til forslag til Rådets forordning om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (KOM(2007)0602),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Det globale Europa — I konkurrencen på verdensmarkedet — Et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse« (KOM(2006)0567),
 - der henviser til CEPII-CERIM's undersøgelse »Economic Impact of a Potential Free Trade Agreement (FTA) Between the European Union and ASEAN« af 3. maj 2006,
 - der henviser til ministererklæringen fra den fjerde WTO-ministerkonference, som blev vedtaget den 14. november 2001 i Doha, særlig artikel 44 om differentieret særbehandling (SDT),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A6-0151/2008),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union fortsat bør prioritere et regelbaseret multilateralt handelssystem, der er etableret via Verdenshandelsorganisationen (WTO) og giver de bedste muligheder for loyal og retfærdig international handel, idet det opstiller hensigtsmæssige regler og sikrer, at de overholdes,
- B. der henviser til, at et vellykket og afbalanceret resultat af Doha-udviklingsdagsordenen (DDA) giver de største forhåbninger om at kunne hjælpe udviklingslandene til at blive optaget i det internationale handelssystem,
- C. der henviser til, at interregionale handelsaftaler kan supplere det multilaterale system ved at fremme integration og behandle emner, hvorom det i øjeblikket er vanskeligt at opnå multilaterale aftaler,
- D. der henviser til, at ASEAN samlet set ville være EU's femtestørste handelspartner, og at EU ville være ASEAN's andenstørste handelspartner og den største investor i regionen,
- E. der henviser til, at ASEAN er en yderst forskelligartet region, og at tre af sammenslutningens medlemmer hører til de mindst udviklede lande (LDC), mens andre har en højere indkomst pr. indbygger end mange EU-medlemsstater,
- F. der henviser til, at ASEAN-landene har forskellige økonomiske profiler, og at denne skævhed vil spille en stor rolle i forbindelse med færdiggørelsen af EU-ASEAN-frihandelsaftalen,
- G. der henviser til, at undersøgelser viser, at en aftale mellem EU og ASEAN (»aftalen«) kunne medføre betydelige økonomiske fordele for begge parter, men at der måske kræves yderligere tiltag for at opnå en fair fordeling af sådanne fordele,
- H. der henviser til, at en partnerskabs- og samarbejdsaftale (PCA) med menneskerettighedsklausuler, som kan håndhæves, er en forudsætning for, at EU kan indgå en frihandelsaftale med et land,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 291.

⁽²⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

⁽³⁾ EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 126.

Torsdag, den 8. maj 2008

- I. der henviser til, at en tildeling af fyldestgørende og gensidig adgang til EU-ASEAN-markederne, under fuld hensyntagen til ASEAN-medlemmernes og navnlig de fattigste af de mindst udviklede landes forskellige økonomiske forhold, vil øge strømmen af varer og tjenester, styrke innovationen og fremme økonomisk vækst på begge sider,
- J. der henviser til, at der skal tages højde for effektiv beskyttelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR), herunder geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser, samtidig med at man fremmer adgangen til lægemidler og teknologioverførslen navnlig inden for bæredygtig udvikling og kampen mod klimaændringer,
 1. mener, at en ambitiøs aftale vil være til stor gavn for begge parter, men er, selv om det anser en aftale af høj kvalitet for vigtigere end en hurtig tidsplan, alligevel bekymret over forhandlingernes langsomme tempo; understreger vigtigheden af at opnå konkrete resultater for EU's virksomheder ved at forbedre adgangen til markedet;
 2. mener, at en positiv Doha-udviklingsdagsorden fortsat bør være EU's handelsmæssige prioritet, og ønsker, at forhandlingerne med ASEAN skal være et supplement hertil; mener, at den foreslåede frihandelsaftale skal overholde alle WTO-bestemmelserne;
 3. opfordrer begge parter til i forhandlingerne at prioritere behovet for at stabilisere varepriserne og navnlig fødevarerpriserne og at tackle spørgsmålet om agrobrændstoffer med stor forsigtighed;
 4. mener, at interregionale aftaler kan være et nyttigt supplement til det multilaterale system, forudsat at de er vidtrækkende og ambitiøse og rækker langt ud over toldnedsættelser og omhandler de kvalitative vilkår i forbindelse med handel, herunder effektive bestemmelser om menneskerettigheder og sociale og miljømæssige standarder; mener, at hvis en interregional aftale viser sig at være upraktisk, vil det være nødvendigt at udarbejde en fælles ramme for de bilaterale forhandlinger, hvor kun aftalens anvendelsesområde og overgangsperioderne kan variere;
 5. understreger, at den fremtidige industrielle vækst i EU afhænger af åbenhed over for udenrigshandel og investeringer, som er baseret på retfærdige regler;
 6. beklager, at visse bestemmelser vedrørende forretningspraksis og -adfærd ikke blev behandlet grundigt på EU-ASEAN-topmødet i Singapore i november 2007, hvilket hindrer EU-investeringer i ASEAN-landene;
 7. understreger vigtigheden af at styrke den regionale økonomiske integration mellem ASEAN-landene; opfordrer Kommissionen til at yde teknisk bistand og yderligere mulig støtte til fremme af en sådan styrkelse;
 8. opfordrer parterne til gradvis at nedbringe eller nedbryde alle handelshindringer for varer og tjenester, idet der tages hensyn til forskellige økonomiske forhold inden for ASEAN-regionen og behovet for at sikre universelle, tilgængelige og bæredygtige offentlige tjenesteydelser til overkommelige priser og af høj kvalitet for alle;
 9. opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af EU-ASEAN-aftalen at sikre gennemsigtighed og effektive bestemmelser for offentlige indkøb, konkurrence og investering, intellektuelle ejendomsrettigheder, statsstøtte og andre tilskud; understreger, at tjenesteydelser spiller en vigtig rolle inden for EU-ASEAN-handelsforbindelserne;
 10. understreger, at en aftale med ASEAN bør sikre:
 - i) at oprindelsesreglerne forbedres og forenkles
 - ii) at normerne harmoniseres, herunder normer for produktsikkerhed, børnebeskyttelse og dyrevelfærd
 - iii) at der skabes gennemsikuelighed på reguleringsområdet og forenklede bureaukratiske procedurer
 - iv) at diskriminerende afgifter fjernes;

Torsdag, den 8. maj 2008

Sektorrelaterede spørgsmål

11. betragter ikke-toldmæssige handelshindringer som lige så vigtige som toldnedsættelser og er især bekymret over restriktioner på erhvervstjenester, hvor en reducere af uretfærdige hindringer kunne medføre, at virksomheder i ASEAN får adgang til billigere og mere effektive tjenesteydelser i bank-, forsikrings- og retssektoen;

12. understreger vigtigheden af de intellektuelle ejendomsrettigheder og opfordrer til, at en effektiv håndhævelse får førstehedsrang, især inden for design, lydoptagelser og andre kulturgoder såvel som geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser; anmoder Kommissionen om at tage spørgsmålet om handelshindringer op uanset landenes ret til at regulere sektorer — som f.eks. den audiovisuelle sektor — der spiller en afgørende rolle i bevarelsen af kulturel mangfoldighed;

13. lægger særlig vægt på kampen mod forfalskede lægemidler, som repræsenterer illoyal konkurrence og er til fare for forbrugerne; understreger samtidig, at intet i aftalen bør skabe lovmæssige eller praktiske hindringer for, at den fleksibilitet, der er indeholdt i erklæringen om TRIPS-aftalen og adgang til lægemidler, benyttes i videst muligt omfang, og opfordrer Kommissionens forhandlere til at tage fuldt hensyn til de punkter, der fremgår af ovennævnte beslutning af 12. juli 2007 om dette emne;

14. minder om EU's forpligtelse til at støtte Doha-erklæringen og anvendelse af de fleksible mekanismer i TRIPS-aftalen til fordel for folkesundheden og adgang til lægemidler i udviklingslandene; opfordrer derfor Kommissionen til ikke at foretage sig noget, der kunne undergrave den thailandske regerings bestræbelser på at sikre adgangen til lægemidler for samtlige indbyggere i landet;

15. mener, at aspekter i aftalen, der berører offentlige indkøb, bør tage højde for de forskellige udviklingsstrin, som ASEAN-medlemmerne befinder sig på, og respektere alle deltagernes ret til at regulere offentlige tjenester, især dem, der vedrører grundlæggende behov;

16. mener, at aftalen bør søge at fremme øget gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med investeringer, der er foretaget af statslige investeringsfonde (SWF);

17. giver udtryk for bekymring over følgerne af højere priser på ris, navnlig for fattigere husholdninger i risimporterende ASEAN-lande;

18. mener, at det er nødvendigt at tage særligt hensyn til fiskeindustrien, navnlig tunfiskerisektoren, på grund af den omfattende socioøkonomiske indvirkning, som en fuldkommen og øjeblikkelig liberalisering af toldsatserne vil få på denne industri, hvilket Kommissionen anerkender i den undersøgelse af sektoren, som er udarbejdet på Parlamentets anmodning;

19. understreger vigtigheden af overholdelse af hygiejne- og sundhedsbestemmelser i fiskeindustrien som en metode til at opnå en forbedret og øget udvikling af industrien i disse lande og retfærdig konkurrence i forhold til EU's fiskeindustri; opfordrer Kommissionen til at stille den nødvendige tekniske bistand til rådighed, således at man i fiskerierhvervene i ASEAN-landene kan nå disse mål;

20. opfordrer indtrængende til, at det tværregionale økonomiske samarbejde udvides til det makroøkonomiske område, herunder samarbejde inden for beskatning og statistik, indførelse af internationale revisions- og regnskabsstandarder samt foranstaltninger til bekæmpelse af korruption og hvidvaskning af penge;

21. opfordrer EU og ASEAN til at styrke samarbejdet i kampen mod menneskehandel, sexturisme og forfalskning; glæder sig over ASEAN-medlemmernes tilsagn om at ville bekæmpe narkohandel, men opfordrer dem samtidig til at opretholde De Forenede Nationers moratorium for dødsstraf; roser Filippinerne for at have afskaffet dødsstraffen;

22. opfordrer EU og ASEAN til at styrke samarbejdet inden for folkesundhed og navnlig bekæmpelse af sygdomme såsom aids, sars og fugleinfluenza og samarbejdet om imødegåelse af klimaændringer samt om fremme af fødevarerikkerhed;

23. mener, at EU's konkurrencedygtighed i forhold til ASEAN-landene afhænger af bedre uddannelse, videreuddannelse og forskning i EU og af frembringelsen af innovative produkter og tjenesteydelser;

Torsdag, den 8. maj 2008

24. mener, at aftaler om handel, investeringer samt videnskab og forskning bør omhandle sektorspecifikke spørgsmål, såsom:

- i) lavenergipærer
- ii) certificering af tømmerprodukter fra bæredygtig skovforvaltning og lovlig hugst
- iii) forebyggelse og afhjælpning af naturkatastrofer
- iv) turistbranchen med særligt henblik på de små og mellemstore virksomheder
- v) fri bevægelighed for forskere, erhvervsfolk og turister
- vi) samarbejde mellem forskningscentre i EU og i ASEAN-landene og udveksling af videnskabelige forskningsresultater
- vii) aerosolbeholdere;

25. anbefaler, at EU's energipolitik i forhold til ASEAN-landene tager sigte på:

- i) ikke-diskriminerende licensudstedelse og handelsbetingelser i forbindelse med energiprodukter
- ii) forbedringer af energiproduktionen og eksportkapaciteten
- iii) udvikling af transportinfrastrukturer for energiprodukter
- iv) diversificering af energikilder
- v) fjernelse af grænseafgifter på energiprodukter
- vi) gensidige aftaler om energibesparelser, imødegåelse af klimaændringer og mindsket udledning af drivhusgasser, herunder eventuelle gensidige ordninger om emissionshandel, for således at undgå skadevirkninger for industrivirksomheder i EU;

26. stiller sig positivt til udviklingen af fælles forskningsprojekter udført af forskningscentre i EU og i ASEAN-landene, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage skridt til at lette sådanne ordninger;

27. understreger behovet for at beskytte erhvervslivet i EU mod ASEAN-eksportørers dumping og at modvirke dumping gennem hurtig indgriben fra EU-repræsentanter i handelsforhandlingerne;

Landespecifikke spørgsmål

28. understreger, at der i alle planer om toldnedsættelser bør tages fuldt hensyn til ASEAN-medlemernes forskellige økonomiske forhold;

29. mener, at fattige lande, der er medlem af ASEAN, men ikke tilhører de mindst udviklede lande, bør have en fleksibilitet, som stort set svarer til den, der tilbydes lande med sammenlignelige indkomstniveauer i de økonomiske partnerskabsaftaler;

30. opfordrer Kommissionen til på et passende tidspunkt i løbet af forhandlingerne at opfordre Cambodja og Laos til at oplyse, om de ønsker at være med i aftalen, og til i bekræftende fald at anmode Rådet om et nyt forhandlingsmandat, som ville gøre dette muligt;

31. mener, at den nuværende situation i Burma gør det umuligt for dette land at være med i aftalen;

32. anser det for yderst vigtigt, at der findes frem til en løsning på problemet med bankhemmelighed i Singapore, som i øjeblikket hindrer indgåelsen af en partnerskabs- og samarbejdsaftale, hvis der skal være en reel mulighed for en frihandelsaftale mellem regionerne;

Torsdag, den 8. maj 2008

Bæredygtig udvikling

33. mener, at et kapitel med ambitiøse mål for bæredygtig udvikling bør være en væsentlig del af enhver aftale og understreger, at håndhævelsen af disse vedtagne standarder er afgørende; mener, at dette forudsætter, at det pågældende kapitel er omfattet af handelsaftalernes standardtvistbilæggelsesordninger;

34. mener, at enhver aftale skal omfatte bindende sociale og miljømæssige bestemmelser, som forpligter parterne til at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) grundlæggende konventioner og sikre, at de gennemføres på en effektiv måde, navnlig i forbindelse med afskaffelse af børne- og tvangsarbejde, som er ILO's vigtigste udfordring ifølge rapporten »End of Child Labour: Within Reach«, offentliggjort første gang i 2006;

35. opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan landene kan tilskyndes til at forbedre deres arbejdsstandarder for således at sikre, at frihandelsaftaler ikke gør det mindre attraktivt for landene at kvalificere sig til GSP+-status og samtidig undersøge muligheden for at indføre en klausul, der indebærer ratificering af FN's og ILO's grundlæggende konventioner om menneskerettigheder og arbejdsrettigheder, navnlig de, der vedrører børne- og tvangsarbejde;

36. understreger, at der, når EU-ASEAN-frihandelsaftalen er trådt i kraft, bør vedtages foranstaltninger for ikke at underminere de fordele, som de mindst udviklede lande har med hensyn til adgang til EU's marked for deres varer;

37. mener, at et forum for handel og bæredygtig udvikling bestående af arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer og repræsentanter for civilsamfundet kunne spille en værdifuld rolle ved at sikre, at en større markedsåbning ledsages af højere miljømæssige og sociale standarder;

38. foreslår, at der indføres en mekanisme, som giver anerkendte arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer mulighed for at forelægge anmodninger om handling, som ville blive behandlet inden for et nærmere fastlagt tidsrum, og som kunne resultere i en løbende opfølgning og revidering af forskrifter, således at presset på dem, der kræver arbejdstagernes rettigheder, opretholdes;

39. ser frem til en snarlig offentliggørelse af en bæredygtighedsvurdering (SIA), som skal foreligge i god tid med henblik på en omfattende offentlig høring, således at resultaterne heraf kan indvirke på forhandlingsresultatet, især med hensyn til foranstaltninger, som måske er nødvendige for at mindske de negative følger for visse grupper eller sektorer;

40. mener, at bæredygtighedsvurderingen især bør fokusere på handelsliberaliseringens indflydelse på ligestilling mellem kønnene, især i sektorer som landbrug, tekstil og forarbejdning med henblik på eksport;

41. opfordrer Kommissionen og repræsentanter for ASEAN-landene til at være særlig opmærksom på aftalens konsekvenser for regionens små landbrugere og at styrke familiebedrifter og et bæredygtigt landbrug frem for at svække det;

42. betragter foranstaltninger til bekæmpelse af skovrydning og til beskyttelse og nyplantning af tropiske skove som værende af stor betydning i kampen mod klimaforandringer og samtidig som et bidrag til bevarelse af biologisk mangfoldighed; mener derfor, at en partnerskabs- og samarbejdsaftale kun bør fremme handel med miljømæssigt bæredygtige biobrændstoffer, og at ASEAN-landene bør støttes i deres bestræbelser på at bekæmpe ulovlig skovning;

43. opfordrer forhandlingsparterne til at sørge for, at aftalen omfatter mekanismer dels til beskyttelse af de oprindelige folks og lokalsamfundenes traditionelle ret til at udnytte deres egne skove i forbindelse med indførelse af forvaltnings- og licensordninger, dels til forbedring af de nationale parlamenters og civilsamfundets, herunder lokalsamfundets og de oprindelige folks, evne til at deltage i beslutningstagning vedrørende bevaring, brug og forvaltning af de naturlige ressourcer og til at definere og forsvare deres ejendomsret;

44. mener, at tolden for både miljøvenlige og fair trade-varer bør nedsættes hurtigere end for andre varer og tildeles hurtigere adgang til EU's marked; anmoder om, at Kommissionen overvejer en opdatering af toldnomenklaturen, således at der tages højde for disse særlige produkter;

Torsdag, den 8. maj 2008

Politiske overvejelser

45. anerkender ASEAN's voksende betydning som en faktor for stabilitet og velstand i regionen; glæder sig over genoptagelsen af forbindelserne mellem EU og ASEAN på Singapore-topmødet i 2007; mener, at EU og ASEAN, som begge arbejder for regional integration, har et stort potentiale for samarbejde;

46. noterer sig, at foranstaltningerne til styrkelse af økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem EU og ASEAN vil bidrage til at befæste forbindelserne i almindelighed mellem de to regioner og anspore til yderligere fremskridt inden for politisk samarbejde og sikkerhed og fremme af demokrati og menneskerettigheder samt inden for energi/klimaændringer og miljø, på det sociokulturelle område og inden for samarbejde og udvikling;

47. glæder sig over integrationsfremskridtene inden for ASEAN og undertegnelsen af ASEAN-chartret og håber, at bestemmelserne heri må træde i kraft så hurtigt som muligt;

48. gør opmærksom på, at menneskerettigheder og demokrati er kerneværdier for EU, og kræver, at de indgår som en integrerende del i forhandlingerne med ASEAN, især i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne; påpeger endnu en gang den betydning, Europa-Parlamentet tillægger politiske og civile reformer, og glæder sig over etableringen af menneskerettighedsorganet i ASEAN-chartret og chartrets udtrykkelige tilslutning til befæstelse af demokratiet, styrkelse af god regeringsførelse og retsstatsprincippet samt fremme og beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; forventer derfor, at ASEAN er i stand til at yde et konstruktivt bidrag til fremme af disse værdier i regionen;

49. glæder sig over valget i Thailand, hvorved demokratiet er genindført; opfordrer til, at der udfoldes reelle bestræbelser på demokratisering og national forsoning i Burma, som omfatter fuld inddragelse af oppositionen og etniske grupper, og kræver øjeblikkelig frigivelse af Aung San Suu Kyi og alle politiske fanger samt normalisering af alle politiske partiers aktiviteter; støtter FN's og EU's særlige udsendinge i deres arbejde; opfordrer Rådet til at opretholde de restriktive foranstaltninger over for Burmas regering, følge situationen opmærksomt og tage disse foranstaltninger op til revision, hvis udviklingen i landet kræver det; anmoder medlemmerne af ASEAN såvel som Kina og Indien om at lægge pres på Burma;

50. understreger vigtigheden af det igangværende samarbejde om terrorbekæmpelse samt krisestyring og katastrofeindsats og glæder sig over det nylige samarbejde om observatørmissionen i Aceh;

51. for at fremme god regeringsførelse, gennemsækelighed og retsstatslige principper ønsker Parlamentet, at medlemsstaterne og Kommissionen griber ind i sager, hvor der foreligger tydelige juridiske beviser på, at embedsmænd fra ASEAN-lande er indblandet i korruptionssager i forbindelse med naturressourcer; opfordrer Kommissionen til at aflægge beretning til Parlamentet om de foranstaltninger, den agter at træffe i denne forbindelse;

Europa-Parlamentets rolle

52. forventer, at Lissabontraktaten træder i kraft, inden forhandlingerne afsluttes, hvilket vil fjerne enhver tvivl om behovet for samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet i forbindelse med denne type aftaler; opfordrer Kommissionen til i større udstrækning at stille forhandlingsmandatet til rådighed for Parlamentet og til regelmæssigt at høre det i løbet af forhandlingerne, således at resultatet får bred støtte;

*

* *

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og ASEAN-landenes regeringer og parlamenter og til ASEAN's generalsekretær.

Torsdag, den 8. maj 2008

Forvaltning af dybhavsfiskebestande

P6_TA(2008)0196

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om forvaltningen af dybhavsfiskebestande (2007/2110(INI))

(2009/C 271 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemgang af forvaltningen af dybhavsfiskebestande (KOM(2007)0030),
- der henviser til forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af en EF-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik (KOM(2007)0196),
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A6-0103/2008),
- A. der henviser til, at Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) både i sin henstilling om dybhavsarter fra 2002 og i den fra 2004 gør opmærksom på, at de fleste arter ligger under en sikker biologisk grænse, og til at EU har reduceret sin indsats på fiskeriområdet væsentligt mindre, end hvad der blev forlangt i ICES's henstillinger; der henviser til, at bedre biologiske baggrundsplysninger er vigtige for at kunne fastsætte kvoter, som sikrer et bæredygtigt fiskeri;
- B. der henviser til, at højsøflådernes fiskerivirksomhed — hvad enten de fisker i tredjelands farvande, i områder, som reguleres af en regional fiskeriorganisation, eller i uregulerede højsøområder — skal foregå på rationel og ansvarlig måde i overensstemmelse med FN's havretskonvention, FN-aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i denne konvention vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande samt FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, og der henviser til, at både FN's aftale om fiskebestande og FAO's adfærdskodeks kræver anvendelse af forsigthedsprincippet,
- C. der henviser til, at EU på topmødet i Johannesburg i 2002 forpligtede sig til at sikre et bæredygtigt fiskeri over hele verden og til at opretholde eller genopbygge fiskeressourcerne, især de overfiskede bestande, til et niveau med et maksimalt bæredygtigt udbytte, om muligt inden 2015,
- D. der henviser til, at det kun er muligt at sikre en effektiv beskyttelse af havmiljøet og et bæredygtigt fiskeri, hvis alle interesserede stater samtykker heri og samarbejder,
- E. der henviser til, at en systematisk indsamling af pålidelige data er hjørnesten i vurderingen af fiskebestandene og den videnskabelige rådgivning, og de er derfor af afgørende betydning for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, og der henviser til, at Kommissionen i ovennævnte meddelelse erkender, at der ikke foreligger tilstrækkelige data til at foretage en videnskabelig evaluering af dybhavsfiskebestandenes tilstand, og at der hersker uoverensstemmelse med hensyn til, hvordan bestandene skal defineres,
- F. der henviser til, at den rapport, der blev offentliggjort i april 2007 af Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur, behandler ændringen af tidsplanen for forelæggelse af videnskabelige rapporter og forbedring af disse rapporters kvalitet,

Torsdag, den 8. maj 2008

- G. der henviser til, at det er nødvendigt med passende samfundsøkonomiske foranstaltninger, der kan kompensere fiskerne for omkostningerne ved den begrænsning af fiskeriet, som planerne om genopbygning af fiskebestandene indebærer;
- H. der henviser til, at det i sin beslutning af 14. november 2006 om en tematisk strategi til beskyttelse og bevaring af havmiljøet ⁽¹⁾, anbefalede en række foranstaltninger til at fremme bæredygtig udnyttelse af havet og bevarelse af de marine økosystemer;
1. glæder sig over de forsøg, som EF-fiskerflåden har gjort på at føre en bæredygtig fiskeripolitik, men konstaterer et vist misforhold mellem den situation, der beskrives i meddelelsen, og situationen, som den er i virkeligheden
 2. påpeger, at der inden iværksættelse af nye forvaltningsforanstaltninger bør foretages en analyse af, hvorfor de nuværende foranstaltninger ikke anvendes, og af årsagerne til, at medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelser eller opfylder dem med forsinkelse eller anvender andre metoder, hvilket gør det vanskeligt at analysere de faktorer, som har indvirkning på dette fiskeri;
 3. gør opmærksom på, at de stadige ændringer af reglerne og fremsættelsen af nye forslag, uden at der gives tid til at gennemføre de allerede vedtagne forslag og behandle de indsamlede oplysninger på passende måde bidrager til at svække den fælles fiskeripolitiks troværdighed, og gør opmærksom på, at de eksisterende indsatsbegrænsninger har været bedre tilpasset til nogle arter end til andre;
 4. er enig med Kommissionen i, at en systematisk indsamling af pålidelige data er hjørnestenen i vurderingen af fiskebestandene og den videnskabelige rådgivning; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og fiskeindustrien til at lukke de eksisterende lakuner, således at foranstaltningerne til kontrol med fiskeindsatsen kan tilpasses de enkelte fiskeriformer, og erkender, at de fleste former for dybhavsfiskeri er blandet fiskeri;
 5. erindrer Kommissionen om, at selv om de samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) og indsatsbegrænsningerne for denne form for fiskeri er blevet fastsat vilkårligt som følge af den beskedne biologiske viden, skal forsigtighedsprincippet finde anvendelse, og udnyttelsen af dybhavsfiskearterne skal tage nøje hensyn til de enkelte arters specifikke forhold, og TAC'erne bør fastsættes i overensstemmelse hermed på grundlag af nøjagtige videnskabelige undersøgelser;
 6. bemærker, at Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽²⁾ foreskriver brug af en forsigtighedstilgang, der i artikel 3 defineres således: »manglende pålidelige videnskabelige data bør ikke anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe forvaltningsforanstaltninger til bevarelse af målarter, tilknyttede eller afhængige arter og ikke-målarter samt deres miljø«;
 7. understreger nødvendigheden af at indføre et forbud mod udsmid inden for dybhavsfiskeri, hvilket vil gøre det muligt for forskerne at undersøge den komplekse mangfoldighed af bl.a. mange ikke-spiselige arter, der landes;
 8. mener, at Kommissionen som led i de foranstaltninger, der har til formål at reducere bifangster og undgå udsmid, bør justere fiskeriindsatsen på grundlag af mængden af målarter og arter, der kun fanges som bifangst, og samtidig forstærke overvågning og kontrol;
 9. bemærker, at talrige dybhavsarter tages som bifangst, og opfordrer derfor Kommissionen til at lægge mere vægt på kontrol med fiskeriindsatsen som et middel til at reducere bifangst; bemærker imidlertid, at restriktioner vedrørende netstørrelser er uegnede på grund af dybhavsfiskearternes form og størrelse;
 10. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en samfundsøkonomisk evaluering af dybhavsfiskeriet samt en analyse af de virkninger, som nye reduktioner af fiskeriindsatsen ville få for sektoren, samt af virkningerne af en fortsat nedfiskning af de fiskebestande, som fiskeriet er afhængigt af; påpeger, at det er af afgørende betydning at opnå balance mellem samfundsøkonomiske behov og miljømæssig bæredygtighed;
 11. erindrer om, at mange af disse fiskebestande forvaltes i internationalt farvand, og at de forskellige regionale fiskeriorganisationers foranstaltninger derfor bør koordineres, således at de foranstaltninger, der træffes, tager hensyn til alle de fiskerflåder, der driver denne form for fiskeri; mener, at EU bør arbejde på at sikre en fuldstændig og effektiv gennemførelse af FN's Generalforsamlings resolution 61/105, for så vidt angår dybhavs- og bundfiskeri på det åbne hav; mener, at alle restriktioner bør gælde for fiskere fra alle kontraherende parter, således at ingen stilles dårligere end andre;

⁽¹⁾ EUT C 314 E af 21.12.2006, s. 131.

⁽²⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

Torsdag, den 8. maj 2008

12. foreslår et forbud mod fiskeri i dybhavsområder, hvor der ikke hidtil er blevet fisket, indtil disse områder er kortlagt, og det på grundlag af videnskabelige oplysninger kan bekræftes, at bæredygtigt fiskeri kan finde sted uden fare for at reducere den biologiske mangfoldighed eller skade fiskenes levesteder, og at de relevante forvaltningsforanstaltninger er gennemført;
13. opfordrer Kommissionen til at indføre nye programmer for indsamling af videnskabelige oplysninger, om nødvendigt ved at anvende forskningsfartøjer; mener, at et eksempel kunne være den spanske fiskeriforvaltnings kortlægning af »Hatton Bank«, hvor der fanges dybhavsarter, i det område, der reguleres af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav, og hvor forskningen har fokuseret på placeringen af undersøiske bjerge, koldtvandskoraller og hydrotermiske væld med henblik på at fastlægge følsomme zoner inden for de områder, hvor fiskerflåderne udøver deres virksomhed;
14. er enig med Kommissionen om, at det i forbindelse med denne form for fiskeri er nødvendigt at anvende en økosystembaseret fremgangsmåde, men gør opmærksom på, at foranstaltningerne skal have et mindstemål af troværdighed og ikke må anvendes generelt, men kun på grundlag af vurderinger af indvirkningen på miljøet, for at undgå at lukke områder, hvor der ikke findes nogen risiko, medens områder, hvor der er kendskab til eksistensen af sårbare marine økosystemer, eller hvor der er sandsynlighed for, at sådanne findes, eller hvor fiskeressourcerne ligger under sikre biologiske grænser, bør lukkes for bundfiskeri; mener, at kortlægning af havbunden, undersøgelse af samspillet mellem de elementer, som indgår i økosystemerne og kendskab til havenes naturressourcer skal prioriteres højt, hvis EU's nye havpolitik skal blive en realitet;
15. gentager, at fiskerne og de sammenslutninger, som repræsenterer dem, skal høres og inddrages i fastlæggelsen af foranstaltninger til beskyttelse af havmiljøet, til forvaltning af ressourcerne og genopbygning af fiskebestandene;
16. er enig med Den Rådgivende Komité for Fiskeri og Akvakultur i, at det er nødvendigt at afsætte flere ressourcer — både menneskelige og økonomiske — til analyse af biomassen og fiskeridødeligheden inden for næsten alle former for fiskeri; mener desuden at det, for at den videnskabelige rådgivning kan accepteres af alle parter, er nødvendigt at fastlægge en klar strategi, således at overlapning og manglende synergi undgås;
17. udtrykker bekymring over den ineffektive og utilstrækkelige gennemførelse af de nuværende forskrifter i den fælles fiskeripolitik; opfordrer Kommissionen til at forbedre overvågnings- og kontrolprocedurerne i medlemsstaterne;
18. understreger betydningen af at udvikle nye teknikker med henblik på at sikre et velfungerende kontrol- og overvågningssystem; opfordrer Kommissionen til også fremover at udvikle kontrolteknikker og gør i denne sammenhæng opmærksom på den mulighed, der ligger i elektroniske logbøger;
19. fremhæver fordelene ved at oprette et netværk af beskyttede havområder inden for Natura 2000-nettet, og mener, at et sådant skridt vil få en positiv indvirkning på overfiskede bestande; opfordrer medlemsstaterne til gøre brug af alle de muligheder, som de marine komponenter i Natura 2000-nettet giver;
20. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sætte alt ind på at sikre, at de eksisterende internationale dybhavsfiskeriaftaler gennemføres og om muligt forbedres;
21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udforme fælles retningslinjer, udveksle bedste praksis, forbedre anvendelsen af tilgængelig fællesskabsteknologi og inddrage tænketanke og ikke-statslige organisationer for mere effektivt at gennemføre foranstaltninger, der skal reducere ulovligt fiskeri og salg af ulovlige fangster på de europæiske markeder;
22. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme mere miljøvenlige fangstmetoder, der ikke skader miljøet og den økologiske biodiversitet som følge af uønskede bifangster eller unødvendig skade på andre levende organismer;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag, den 8. maj 2008

Lobbyister

P6_TA(2008)0197

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om udvikling af rammer for interesserepræsentanternes (lobbyisters) virksomhed i EU-institutionerne (2007/2115(INI))

(2009/C 271 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forretningsordenens artikel 9, stk. 4,
 - der henviser til Kommissionens grønbog om et europæisk åbenhedsinitiativ (KOM(2006)0194),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse om opfølgning af grønbogen om et europæisk åbenhedsinitiativ (KOM(2007)0127),
 - der henviser til Kommissionens udkast til adfærdskodeks for lobbyister, som offentliggjordes den 10. december 2007,
 - der henviser til sin beslutning af 17. juli 1996 om ændring af forretningsordenen (interessegrupper i Europa-Parlamentet) ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin afgørelse af 13. maj 1997 om ændring af forretningsordenen (adfærdskodeks for repræsentanter for interessegrupper) ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Budgetkontroludvalget, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Retsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0105/2008),
- A. der henviser til, at omfanget af interesserepræsentation (herefter »lobbyvirksomhed«) i Europa-Parlamentet er steget betydeligt, efterhånden som Parlamentet har fået flere beføjelser,
- B. der henviser til, at formålet med lobbyvirksomhed er at påvirke ikke kun politiske og lovgivningsmæssige beslutninger, men også fordelingen af fællesskabsmidler og overvågning og håndhævelse af lovgivningen,
- C. der henviser til, at Parlamentet efter den forventede ratifikation af Lissabontraktaten vil få flere beføjelser og således blive medlovgiver på næsten alle områder i den almindelige lovgivningsprocedure, hvilket vil tiltrække endnu flere lobbygruppers interesse,
- D. der henviser til, at interesserepræsentanter (herefter »lobbyister«) spiller en vigtig rolle i den åbne og pluralistiske dialog, der ligger til grund for et demokratisk system, og er en vigtig kilde til information for Parlamentets medlemmer i forbindelse med udøvelsen af deres mandat,
- E. der henviser til, at lobbygrupper ikke kun lobbyer Parlamentets medlemmer, men også forsøger at påvirke dets beslutninger ved at lobbye sekretariatsmedarbejdere i Parlamentets udvalg, de politiske gruppers personale og medlemmernes assistenter,
- F. der henviser til, at der anslås at være omkring 15 000 individuelle lobbyister og 2 500 lobbyorganisationer i Bruxelles,
- G. der henviser til, at Kommissionen har foreslået, at der som led i dens europæiske åbenhedsinitiativ etableres et fælles register over lobbyister i EU-institutionerne,

⁽¹⁾ EFT C 261 af 9.9.1996, s. 75.

⁽²⁾ EFT C 167 af 2.6.1997, s. 20.

Torsdag, den 8. maj 2008

- H. der henviser til, at Parlamentet lige siden 1996 har haft sit eget register over lobbyister ⁽¹⁾ samt en adfærdskodeks ⁽²⁾, som omfatter en forpligtelse for registrerede lobbyister til at handle i overensstemmelse med høje etiske standarder,
- I. der henviser til, at der i dag er omkring 5 000 registrerede lobbyister i Parlamentet,
- J. der henviser til, at lobbygrupperne omfatter lokale og nationale organisationer, hvis aktiviteter det er medlemsstaternes ansvar at regulere,

Forbedring af åbenheden i Parlamentet

1. erkender den indflydelse, som lobbygrupper har på EU's beslutningsproces, og anser det for afgørende, at Parlamentets medlemmer kender identiteten på de organisationer, som lobbygrupperne repræsenterer; understreger, at gennemsigtig og lige adgang til alle EU-institutionerne er en absolut forudsætning for Unionens legitimitet og borgernes tillid til EU; pointerer, at åbenhed er gensidig og er nødvendig såvel i institutionens eget arbejde som blandt lobbyisterne; pointerer, at lige adgang for lobbygrupper til EU-institutionerne øger den ekspertise, man råder over til at styre EU; finder det vigtigt, at repræsentanter for civilsamfundet har adgang til EU-institutionerne, først og fremmest Parlamentet;
2. mener, at Parlamentets medlemmer selv har et ansvar for at sikre, at de lader sig informere på en afbalanceret måde; understreger, at medlemmerne må anses for at være i stand til at træffe politiske beslutninger uafhængigt af lobbyister;
3. erkender, at en ordfører, alt efter om denne finder det formålstjenligt (på frivillig basis), kan anvende et »lovgivningsmæssigt fodspor«, dvs. en indikativliste, der er vedføjet Parlamentets betænkninger, over de registrerede lobbyister, der er blevet hørt og har ydet et betydeligt bidrag under udarbejdelsen af den pågældende betænkning; finder det særlig tilrådeligt at vedføje lovgivningsmæssige betænkninger sådanne lister, men understreger, at det er ligeså vigtigt, at Kommissionen vedføjer sine lovgivningsinitiativer et sådant »lovgivningsmæssigt fodspor«;
4. fastholder, at Parlamentet frit skal kunne tage stilling til, i hvor stort et omfang det vil tage hensyn til synspunkter hidrørende fra civilsamfundet;
5. noterer sig de gældende regler, ifølge hvilke Parlamentets medlemmer skal give oplysninger om deres økonomiske interesser; opfordrer sit præsidium til på grundlag af et forslag fra kvæstorerne at udarbejde en plan for en yderligere forbedring af gennemførelsen af og kontrollen med de bestemmelser i Parlamentets forretningsorden, ifølge hvilke medlemmerne skal give oplysninger om enhver form for støtte, enten økonomisk eller i form af personale eller materiale, som de modtager ⁽³⁾;
6. noterer sig de gældende regler om tværpolitiske grupper, hvorefter der kræves oplysninger om finansiering; kræver større klarhed omkring tværpolitiske grupper, dvs. en liste over alle eksisterende registrerede og ikkeregistrerede tværpolitiske grupper på Parlamentets webside, herunder fuldstændige oplysninger om ekstern støtte til tværpolitiske gruppers virksomhed og redegørelser for de respektive gruppers brede målsætninger; pointerer imidlertid, at tværpolitiske grupper på ingen måde skal betragtes som EP-organer;
7. kræver, at Præsidiets på grundlag af et forslag fra kvæstorerne undersøger, hvorledes der kan ske begrænsning af uautoriseret adgang til de etager i Parlamentets bygninger, hvor medlemmerne har deres kontorer, mens offentlig adgang til udvalgenes mødeværelser kun bør begrænses under særlige omstændigheder;

Kommissionens forslag

8. glæder sig over Kommissionens forslag om som led i det europæiske åbenhedsinitiativ at etablere en mere struktureret ramme for lobbyvirksomhed;
9. er enig i Kommissionens definition af lobbyvirksomhed som »aktiviteter, der gennemføres med det formål at øve indflydelse på formuleringen af politikker og beslutningstagningen i EU's institutioner«; mener, at denne definition er i tråd med forretningsordenens artikel 9, stk. 4;

⁽¹⁾ Forretningsordenens artikel 9, stk. 4.

⁽²⁾ Forretningsordenens bilag IX, artikel 3.

⁽³⁾ Forretningsordenens bilag I, artikel 2.

Torsdag, den 8. maj 2008

10. understreger, at alle aktører uden for EU-institutionerne, herunder både offentlige og private lobbyister, hvis virksomhed falder ind under denne definition, og som regelmæssigt øver indflydelse på institutionerne, bør betragtes som lobbyister og behandles ens, det være sig professionelle lobbyister, erhvervslivets lobbyister, ngo'er, tænketanke, brancheforeninger, fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, profit- og nonprofitorganisationer samt advokater, når disses formål er at øve indflydelse på politik snarere end at yde bistand og føre forsvar i retssager eller at yde juridisk rådgivning; understreger imidlertid også, at medlemsstaternes regioner og kommuner samt politiske partier på nationalt og europæisk plan og de organer, der har retlig status i henhold til traktaterne, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for disse bestemmelser, når de handler i overensstemmelse med den rolle og udfører sådanne organers opgaver, som er fastsat i traktaterne;

11. glæder sig principielt over Kommissionens forslag om »one-stop-shop«-registrering, hvorefter lobbyister skal kunne lade sig registrere hos både Kommissionen og Parlamentet, og kræver, at Rådet, Kommissionen og Parlamentet indgår en interinstitutionel aftale om et fælles obligatorisk register, således som det, der i praksis allerede findes i Parlamentet, som skal finde anvendelse i alle institutionerne og omfatte afgivelse af fuldstændige finansielle oplysninger, en fælles mekanisme for slettelse fra registret og en fælles kodeks for etisk adfærd; minder imidlertid om de centrale forskelle mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet som institutioner; forbeholder sig derfor ret til at evaluere Kommissionens forslag, når det foreligger i sin endelige form, og til først da at beslutte, hvorvidt det vil støtte det;

12. henleder opmærksomheden på, at der fortsat kun skal gives et rimeligt antal lobbyisters adgang til Parlamentet; foreslår derfor, at der vedtages en ordning, hvorefter lobbyister kun behøver at registrere sig én gang hos alle institutioner, og hvorefter hver enkelt institution kan afgøre, hvorvidt den vil give adgang til sine bygninger, hvilket vil give Parlamentet mulighed for fortsat at begrænse antallet af adgangskort til hver organisation eller virksomhed til fire;

13. kræver, at Rådet, Kommissionen og Parlamentet gensidigt anerkender hinandens separate registre, hvis ikke der nås til enighed om et fælles register; foreslår, såfremt institutionerne ikke når til enighed om et fælles register, at deres separate webbaserede registre kommer til at indeholde links til de øvrige institutioners registre for at muliggøre sammenligninger af lobbyisters registreringer; opfordrer generalsekretæren til at flytte Parlamentets liste over repræsentanter for akkrediterede lobbygrupper til et lettere tilgængeligt sted på Parlamentets webside;

14. foreslår, at der snarest muligt nedsættes en fælles arbejdsgruppe bestående af rådsrepræsentanter, kommissærer og medlemmer af Europa-Parlamentet, sidstnævnte udpeget af Formandskonferencen, som får til opgave inden udgangen af 2008 at undersøge følgevirkningerne af et fælles register for alle lobbyister, der ønsker adgang til Rådet, Kommissionen eller Parlamentet, og at udarbejde en fælles adfærdskodeks; pålægger sin generalsekretær at træffe de fornødne foranstaltninger;

15. opfordrer indtrængende Rådet til at tilslutte sig et eventuelt fælles register; er af den opfattelse, at lobbyvirksomhed i Rådets sekretariat i forbindelse med spørgsmål, der er omfattet af den fælles beslutningsprocedure, må gøres til genstand for omhyggelige overvejelser;

16. noterer sig Kommissionens beslutning om at begynde med et frivilligt register og om at evaluere ordningen efter et år, men er bekymret for, at et rent frivilligt system vil gøre det muligt for mindre ansvarlige lobbyister at undgå at lade sig registrere; opfordrer de tre institutioner til at tage bestemmelserne for lobbyvirksomhed op til fornyet overvejelse senest tre år efter oprettelsen af et fælles register for at tage stilling til, om der med den ændrede ordning opnås den fornødne åbenhed vedrørende lobbyisternes virksomhed; har kendskab til det i Lissabontraktaten indeholdte retsgrundlag for et obligatorisk register og giver udtryk for sin vilje til i mellemtiden at samarbejde med institutionerne ved hjælp af en interinstitutionel aftale på basis af de eksisterende registre; finder, at obligatorisk registrering bør være et krav for lobbyister, der ønsker regelmæssig adgang til institutionerne, således som det i praksis allerede er tilfældet i Parlamentet;

17. mener, eftersom lobbyvirksomhed hele tiden udvikler sig, at de bestemmelser, der gælder for en sådan virksomhed, skal være fleksible nok til hurtigt at kunne tilpasses forandringer;

Torsdag, den 8. maj 2008

18. tager Kommissionens udkast til adfærdskodeks for lobbyister til efterretning; henleder Kommissionens opmærksomhed på, at Parlamentet allerede har haft en sådan kodeks i over ti år, og anmoder den om at indlede forhandlinger med Parlamentet med henblik på opstilling af fælles bestemmelser; er af den opfattelse, at enhver eventuel kodeks bør indeholde et stærkt kontrolelement med hensyn til lobbyisters adfærd; pointerer, at der bør gælde sanktioner for lobbyister, der overtræder adfærdskodeksen; understreger, at der må afsættes tilstrækkelige ressourcer (personale og finansielle midler) til verificering af oplysningerne i registret; finder for så vidt angår Kommissionens register, at sanktionerne kunne omfatte suspendering fra registret og i mere alvorlige tilfælde slettelse fra registret; mener, at lobbyisters upassende adfærd efter etableringen af et fælles register bør medføre sanktioner i relation til adgangen til alle de institutioner, som registret finder anvendelse på;

19. understreger, at registret skal være brugervenligt og let tilgængeligt på internettet, hvilket vil sige, at det skal være let for borgerne at finde frem til registret og foretage søgninger i det, og at det ikke kun skal indeholde navnene på lobbyorganisationerne, men også på de enkelte lobbyister selv;

20. understreger, at registret bør være opdelt i separate kategorier, hvori lobbyisterne registreres alt efter, hvilken type interesser de repræsenterer (f.eks. brancheforeninger, virksomhedsrepræsentanter, fagforeninger, arbejdsgiverorganisationer, advokatfirmaer, ngo'er osv.);

21. glæder sig over Kommissionens beslutning om at kræve, at de finansielle oplysninger, der skal afgives af lobbyister, som tilmelder sig registret, skal vedrøre følgende:

- den del af omsætningen i konsulentfirmaer og advokatfirmaer, der kan tilskrives lobbyvirksomhed i EU-institutionerne, samt firmaernes største klients relative andel af denne omsætning
- et skøn over de omkostninger, der for internt ansatte lobbyister og brancheforeninger er forbundet med direkte lobbyvirksomhed i EU-institutionerne
- ngo'ers og tænketankes samlede budget og en oversigt over deres væsentligste finansieringskilder;

22. understreger, at kravet om finansielle oplysninger skal gælde alle registrerede lobbyister uden forskel;

23. anmoder den ovennævnte arbejdsgruppe om at foreslå specifikke kriterier vedrørende kravet om finansielle oplysninger, f.eks. et kriterium om angivelse af udgifter til lobbyvirksomhed inden for bestemte parametre (præcise tal er ikke nødvendige);

24. anmoder det kompetente udvalg om at udarbejde eventuelle nødvendige forslag til ændringer af Parlamentets forretningsorden;

*
* *

25. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Hvidbog om idræt

P6_TA(2008)0198

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om hvidbog om idræt (2007/2261(INI))

(2009/C 271 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU-traktatens artikel 6 og EF-traktatens artikel 149 som ændret ved Lissabontraktaten om EU's bidrag til fremme af sport i Europa og om hensyntagen til sportens specifikke forhold, dens strukturer, der bygger på frivillighed, og dens sociale og uddannende funktion,
- der henviser til hvidbogen om idræt (KOM(2007)0391),

Torsdag, den 8. maj 2008

- der henviser til Helsingforsrapporten fra december 1999 og Niceerklæringen fra december 2000 om sportens egenart og dens samfundsmæssige betydning i Europa,
- der henviser til det britiske formandskabs initiativ vedrørende europæisk fodbold, der førte til udarbejdelsen af rapporten »Independent European Sport Review 2006« (en uafhængig rapport om europæisk idræt 2006),
- der henviser til EF-Domstolens og Retten i Første Instans' retspraksis og Kommissionens afgørelser i spørgsmål vedrørende idræt,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾, som forbyder alle former for racediskrimination inden for beskæftigelse, uddannelse, social sikring, sundhedspleje og adgang til varer og tjenesteydelser,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 1997 om Den Europæiske Unions rolle på sportsområdet ⁽³⁾ og beslutning af 5. juni 2003 om kvinder og sport ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 29. marts 2007 om professionel fodbolds fremtid i Europa ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. november 2007 om sportens rolle i forhold til uddannelse ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. april 2005 om doping i sportsverdenen ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2006 om håndtering af racisme i forbindelse med fodbold ⁽⁸⁾,
- der henviser til den internationale antidopingkodeks fra 2003 og revisionen af denne kodeks i 2007,
- der henviser til rapporten og konklusionerne fra den første europæiske konference om ledelsessystemer inden for idræt »The Rules of the Game« (Bruxelles, 26.-27. februar 2001),
- der henviser til det aftalememorandum, som Kommissionen og FIFA underskrev i 2006, om at gøre fodbold til en drivkraft bag udviklingen i landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet,
- der henviser til den erfaring, der er høstet i det Det Europæiske År for Uddannelse gennem Idræt (2004) og Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽⁹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og til udtalelser fra Økonomi- og Valgudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Regionaludviklingsudvalget, Retsudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0149/2008),

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽³⁾ EFT C 200 af 30.6.1997, s. 252.

⁽⁴⁾ EUT C 68 E af 18.3.2004, s. 605.

⁽⁵⁾ EUT C 27 E af 31.1.2008, s. 232

⁽⁶⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0503.

⁽⁷⁾ EUT C 33 E, 9.2.2006, s. 590

⁽⁸⁾ EUT C 291 E af 30.11.2006, s. 143.

⁽⁹⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

Torsdag, den 8. maj 2008

- A. der henviser til idrættens rolle i forbindelse med fremme af integration og idrættens mulige bidrag til social samhørighed og intern samhørighed i regionerne,
- B. der henviser til, at europæisk idræt er uløseligt forbundet med europæisk identitet, europæisk kultur og medborgerskab i Europa, og til, at europæisk idræt bygger på det engagement og den entusiasme, der kommer fra millioner af idrætsfolk, frivillige, fans og tilskuere, som er aktive i et stort antal sportsklubber og idrætsforeninger, og at dette har skabt en bred bevægelse med mange fremragende hold og sportsfolk af begge køn, hvilket har gjort sport til et højt værdsat element i vores samfund, hvor sportsbegivenheder er særdeles populære,
- C. der henviser til, at idrætten spiller en meget vigtig rolle i de europæiske samfund, men at dele af konkurrenceidrætten imidlertid står over for nye trusler og udfordringer, såsom kommercielt pres, udnyttelsen af unge idrætsudøvere, doping, racisme, vold, aftalt spil, korruption, svig i forbindelse med spil og hvidvaskning af penge,
- D. der henviser til, at idræt har en særlig betydning for samfundet som et redskab til at skabe social inddragelse og integration, samt at idræt er et vigtigt instrument for fremme af tværkulturel dialog og yder et fremragende bidrag til udvikling og fremme af vigtige samfundsværdier, kulturelle værdier og uddannelsesværdier såsom fairplay, tolerance og gensidig respekt, solidaritet, respekt for regler, holdånd og selvdisciplin; der henviser til, at idrætten takket være de frivillige organisationer spiller en særlig vigtig rolle i det europæiske samfund med hensyn til sundhed, uddannelse, social integration og kulturelle værdier,
- E. der henviser til, at EU ifølge EF-traktatens artikel 149 som ændret ved Lissabontraktaten skal målrette sin indsats mod at udvikle sportens europæiske dimension ved at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer og myndigheder, der har ansvar for sport, samt ved at beskytte sportsudøveres, især de yngstes, fysiske og moralske integritet, og som endvidere henviser til, at indsatsen på EU-plan skal supplere den, som andre aktører yder, uden at ændre den bestående kompetencefordeling,
- F. der henviser til, at der med henblik på ratificeringen af Lissabontraktaten og dermed artikel 149 som ændret bør opstilles strategiske mål for idrættens rolle i EU, idet anvendelsen af fællesskabsretten på idrætsområdet klarlægges, og at det set fra idrætsorganisationernes synsvinkel er utilfredsstillende, at idrætten med sine særlige kendetegn behandles på enkeltstatsbasis, hvilket øger den nuværende rets-usikkerhed, og som endvidere henviser til, at der bør træffes langt flere idrætsrelaterede foranstaltninger på EU-plan, samtidig med at idrætsorganisationernes uafhængighed, særlige kendetegn og selvregulering respekteres,
- G. der henviser til, at EF-traktatens artikel 149 som ændret ved Lissabontraktaten indeholder en opfordring til Fællesskabet om at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer, og til, at anvendelsen af konkurrencereglerne på sporten uddyber kløften mellem sportsklubberne til fordel for de rigeste eller mest populære, hvilket er skadeligt for den fair afvikling af sportskonkurrencer og derfor i strid med den målsætning, der er fastlagt i nævnte artikel,
- H. der henviser til, at der må tages højde for idrætsorganisationernes og de repræsentative organers uafhængighed, f.eks. arrangører af professionelle turneringer, samt for, at det organisatoriske ansvar først og fremmest påhviler idrætsorganisationernes bestyrelser og i et vist omfang medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter,
- I. der henviser til, at professionel idræt konstant vokser i betydning og bidrager til at styrke idrættens rolle i samfundet, og til, at sport er omfattet af konkurrenceretten og bestemmelserne vedrørende det indre marked, i det omfang der er tale om økonomisk virksomhed,
- J. der henviser til, at sport falder ind under EU-rettens anvendelsesområde, navnlig med hensyn til princippet om repræsentativt og deltagelsesbaseret demokrati i de europæiske sportsinstitutioners beslutningstagende organer, og EF-traktatens artikel 13, som forbyder forskelsbehandling på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering, og som endvidere henviser til, at sporten i visse sammenhænge ikke kan sammenlignes med almindelig økonomisk virksomhed på grund af sine særlige, iboende og enestående træk,

Torsdag, den 8. maj 2008

- K. der henviser til, at den frivillige indsats i idrætssektoren styrker den sociale samhørighed og inddragelse, fremmer lokalt demokrati og aktivt medborgerskab og har en implicit økonomisk værdi, da sportsaktiviteterne uden de frivillige kræfter ville koste meget mere, og mange af de sociale aktiviteter i forbindelse med sporten ville forsvinde, og som henviser til, at der er brug for at fremme frivillige idrætsstrukturer og tilskynde til frivilligt arbejde på idrætsområdet gennem foranstaltninger, der fremmer en relevant beskyttelse af de frivillige og en anerkendelse af den økonomiske og sociale rolle, de spiller,
- L. der henviser til, at manglen på motion kraftigt øger antallet af tilfælde af fedme og kroniske lidelser, såsom hjertekarsygdomme og sukkersyge, og at medlemsstaternes sundhedsbudgetter belastes som følge heraf,
- M. der henviser til, at antallet af idrætstimer i både grundskolen og skoler på sekundærniveau er faldet i de sidste 10 år, og at der er stor forskel på medlemsstaterne, hvad angår idrætsanlæg og -udstyr, og som endvidere henviser til, at idræt giver unge mennesker en kærkommen mulighed for at deltage og personligt engagere sig i samfundet og kan hjælpe dem til at styre uden om kriminalitet,
- N. der henviser til, at doping undergraver princippet om gennemsigtig og fair konkurrence, idet den lægger et urimeligt pres på idrætsudøverne,
- O. der henviser til, at det med den internationale antidopingkodeks fra 2003 er lykkedes at opstille en model for harmonisering af de nationale lovgivninger på verdensplan, og som henviser til, at Det Internationale Antidopingagenturs (WADA) indsats hovedsagelig er rettet mod idræt på topplan,
- P. der henviser til, at EU ville have gavn af en mere koordineret tilgang til bekæmpelsen af doping, navnlig ved at definere en fælles holdning over for WADA, UNESCO og Europarådet, samt ved at udveksle information og god praksis på tværs af regeringer, nationale antidopingorganisationer og laboratorier,
- Q. der henviser til, at der til trods for visse fremskridt på ligestillingsområdet på europæisk plan består uligheder mellem mænd og kvinder inden for idrætten, og at uddannelsessystemerne for talentfulde unge sportsfolk bør være åbne for alle, samt at de ikke må give anledning til forskelsbehandling på grundlag af nationalitet eller køn mellem EU-borgere og andre personer, der er bosat i EU,
- R. der henviser til, at alle borgere bør have adgang til idræt, og at man derfor bør undersøge de særlige behov, der gør sig gældende for visse samfundsgrupper, såsom handicappede, indvandrere og personer, der kommer fra mindre privilegerede forhold, og at navnlig handicappede idrætsudøvere ikke må diskrimineres i forhold til raske idrætsfolk, for så vidt angår lige adgang til idræt i medlemsstaterne,
- S. der henviser til, at idræt vedrører alle borgere uanset køn, race, alder, handicap, religion, nationalitet, seksuel orientering og social eller økonomisk baggrund; der henviser til, at sporten kan være en styrke med hensyn til social inddragelse og integration, samt at Parlamentet og Kommissionen gentagne gange har fordømt alle former for vold, racisme og fremmedhad,
- T. der henviser til, at vold i forbindelse med sportsbegivenheder stadig er et uløst problem og kan antage forskellige former, og at større idrætsbegivenheder, så længe de varer, tiltrækker prostitution og handel med kvinder og børn,
- U. der henviser til, at idrætten ifølge en undersøgelse, der blev fremlagt under det østrigske formandskab i 2006, skabte en merværdi på 407 mia. EUR i 2004 eller 3,7 % af EU's BNP og gav beskæftigelse til 15 mio. mennesker eller 5,4 % af arbejdsstyrken; henviser til, at idrætten således bidrager til at nå Lissabonmålene om vækst og beskæftigelse, og at den kan bruges som redskab til lokal- og regionaludvikling samt udvikling af landdistrikter, samt at den har synergieffekter, der kan medvirke til udvikling af turismen gennem modernisering af infrastrukturer og etablering af partnerskaber til finansiering af idræts- og fritidsanlæg,
- V. der henviser til, at stigningen i digital piratkopiering (og navnlig ulovlige direkte transmissioner og genudsendelse af sportsbegivenheder) er en alvorlig trussel mod sportssektoren, selv om problemet ikke er særlig kendt,

Torsdag, den 8. maj 2008

- W. der henviser til, at langt den største del af alle idrætsaktiviteter drives på almennyttig basis, og at mange af dem er afhængige af økonomisk støtte, for at de kan være tilgængelige for alle, samt at økonomisk støtte betyder meget for breddeidræt og idræt for alle, forudsat at det sker i overensstemmelse med fællesskabsretten; henviser til, at organiseret idræt i næsten alle medlemsstater bygger på specifikke almennyttige styringsstrukturer på græsrodsniveau, er dybt afhængige af frivilliges engagement og antager særlige former for juridisk status, som er forudsætning for en række økonomiske og skattemæssige fordele,
- X. der henviser til, at medlemsstaterne ikke klart har defineret begrebet idræt og ikke har specificeret, hvorvidt der er tale om en tjenesteydelse af almen interesse, således at økonomiske begunstigelser (f.eks. skattelettelser) er berettigede,
- Y. der henviser til, at mængden af donationer og statsstøtte er faldende, og at hovedparten af de almennyttige idrætsorganisationer for at overleve er nødt til at skaffe indtægter fra kommerciel virksomhed, så de faktisk kan opfylde deres sociale målsætninger, og at disse organisationer derfor er underlagt EU-retten,
- Z. der henviser til, at idrætsorganisationerne har mange indtægtskilder, såsom medlemskontingent og billetsalg, reklame og sponsorering, lotterier, medierettigheder, omfordeling af indtægter inden for de enkelte forbund og ligaer, merchandising og offentlige tilskud, og at indtægter fra statsejede eller statslicensbaserede lotterier og spil er langt den vigtigste indtægtskilde i mange af medlemsstater,
- AA. der henviser til, at medierettigheder er en hovedindtægtskilde for den professionelle sport i Europa, som bl.a. også geninvesteres i træning og anlæg for breddeidrætten og almennyttige projekter, og at idrætsbegivenheder er en populær indholdskilde for mange medieoperatører,
- AB. der henviser til, at idrætsorganisationerne i Den Europæiske Union betragter de statsdrevne lotterier og licensbaserede spil, som spiludbydere driver i almen interesse, som en uundværlig kilde til finansiering af amatøridrætten, og at der hidtil ikke er foreslået eller seriøst drøftet nogen anden bæredygtig og politisk gennemførlig løsning til kompensation for det bratte fald i indtægterne fra disse kilder, som må forventes, hvis det blev tilladt profitskabende erhvervsvirksomheder at drive virksomhed i medlemsstater, der hidtil har haft restriktive spillepolitikker,
- AC. der henviser til, at aktiviteter i forbindelse med sportsvæddemål har udviklet sig ukontrollabelt (navnlig grænseoverskridende spil på internettet), og at et voksende antal kampe har været genstand for aftalt spil, samt at der for nylig er afsløret spilleskandaler i visse medlemsstater, hvilket truer idrættens og idrætskonkurrencernes integritet,
- AD. der henviser til, at den økonomiske og sociale udvikling, der foregår i de fleste medlemsstater, f.eks. gennem stigende kommercialisering, incitamenter til forøgelse af offentlige udgifter og et stigende antal deltagere, mens antallet af frivillige er konstant, har skabt nye udfordringer med hensyn til organisationen af idrætten i Europa,
- AE. der henviser til, at landsholdene spiller en vigtig rolle, ikke blot fra et identificeringsmæssigt synspunkt, men også fordi de sikrer solidariteten med breddeidrætten og derfor fortjener støtte,
- AF. der henviser til, at udviklingen af et virkeligt europæisk marked for sportsfolk og et virkeligt europæisk spillermarked samt stigningen i udøvernes lønninger inden for visse professionelle idrætsgrene har øget spilleragenternes aktiviteter, og at der derfor i medlemsstaterne er brug for at tilbyde chefer inden for idrætsbranchen og spilleragenter specifik uddannelse,
- AG. der henviser til, at idrætssektoren er præget af en kraftig internationalisering, og at dette har medført, at korruptionen i sektoren ofte har grænseoverskridende karakter, og at styrende organer, som står over for grænseoverskridende korruptionsproblemer, der har antaget europæisk omfang, bør kunne tilkalde hjælp fra Kommissionen, hvis og når det er nødvendigt,
- AH. der henviser til, at de licensordninger, som de respektive konkurrencearrangører har godkendt, skal sikre, at alle professionelle klubber overholder de samme grundregler for økonomisk forvaltning og gennemsigtighed, og at disse ordninger bør være forenelige med konkurrencereglerne og reglerne for det indre marked, samt at de ikke må række ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå et legitimt mål med hensyn til en ordentlig organisering og afvikling af idrætten,

Torsdag, den 8. maj 2008

- AI. der henviser til, at sportsstrukturerne på europæisk plan i kraft af selve arten af den organiserede idræt og idrætsstrukturerne som regel er mindre veludviklede end på nationalt og internationalt plan, og at sport på europæisk plan er organiseret efter kontinentale grænser og ikke på EU-plan,
- AJ. der henviser til, at hvidbogen om idræt ofte refererer til idrættens integration i de europæiske støtteprogrammer, og at Unionen også skal tage højde for idrætsdimensionen, når den agerer, navnlig for at respektere idrætsorganisationernes uafhængighed, særlige kendetegn og selvregulering og for at fremme idrætten på europæisk plan, og som endvidere henviser til, at resultaterne af en struktureret dialog mellem alle interessenter er meget vigtige for forståelsen af idrættens særlige kendetegn,
- AK. der henviser til, at Kommissionen har besluttet at gøre sundhedsfremmende fysisk aktivitet til en hjørnesten i sin idrætsrelaterede virksomhed, og at Europarådet har vist vejen med en nyskabende og effektiv dialog med idrætten i Europa på sine møder for statslige og ikke-statslige interessenter fra idrættens verden,
- AL. der henviser til, at den sociale dialog på europæisk plan kan dæmpe bekymringen blandt arbejdsgivere og idrætsfolk, og at der i denne dialog kan inddrages en undersøgelse af aftalerne om deres indbyrdes forhold og arbejdsvilkårene i denne sektor,
- AM. der henviser til, at idrætten kan bidrage til forskellige aspekter af EU's eksterne forbindelser vedrørende programmer for ekstern bistand, idet den bidrager til dialogen med partnerlandene inden for rammerne af EU's diplomati,
- AN. der henviser til, at de europæiske idrætsorganisationer, arrangører af idrætsbegivenheder og alle ansvarlige organer skal sætte sig en række miljømæssige mål med henblik på at sikre, at deres aktiviteter er miljømæssigt bæredygtige,

Organiseringen af idræt

1. hilser offentliggørelsen af hvidbogen om idræt velkommen og håber, at den tjener som grundlag for sportens verden og for Kommissionens engagement i en frugtbar og løbende dialog; anerkender den betydning, som Kommissionen tillægger idrætten ved at vedtage denne hvidbog;
2. bifalder, at medlemsstaterne officielt har anerkendt idrætten i Lissabontraktaten, så der kan skabes en sammenhængende fremtidig europæisk politik på dette område, mens der i den forbindelse tages hensyn til idrættens særlige kendetegn, dens strukturer, der bygger på frivillighed, og dens sociale og uddannende funktion, samtidig med at Kommissionen sættes i stand til at fremme og supplere, men ikke regulere medlemsstaternes og idrætsorganisationernes indsats; bemærker, at eksisterende sportslige strukturer i Europa er baseret på nationalitetsprincippet;
3. bemærker, at Kommissionen kun bør udøve de supplerende beføjelser på idrætsområdet, der er nævnt i EU-traktatens artikel 149 som ændret ved Lissabontraktaten, i det omfang, nærhedsprincippet tillader det, dvs. ved at respektere idrætsorganisationernes og de relevante styrelsesorganers autonomi i rent idrætsrelaterede anliggender, og under behørig hensyntagen til idrættens specifikke karakter;
4. anmoder Kommissionen om at udvise behørig respekt for de særlige forhold på idrætsområdet ved ikke at anvende en tilgang baseret på enkeltsager og til at skabe mere retssikkerhed ved at skabe klare retningslinjer for anvendelsen af EU-retten gennem ledsagende undersøgelser og seminarer om den konkrete anvendelse af EU's regelværk på idrætsområdet; opfordrer Kommissionen til at sikre klare, sammenhængende og offentligt synlige EU-regler, så sportstjenester af almen interesse kan udføres efter hensigten og bidrage til en bedre livskvalitet for Europas borgere; anmoder endvidere Kommissionen om at overvåge og jævnligt kontrollere anvendelsen af EU-retten i overensstemmelse med EF-traktaten for at tage hensyn til nye omstændigheder og identificere og løse uløste eller nye problemer;

Torsdag, den 8. maj 2008

5. er enig med Kommissionen i, at de fleste udfordringer kan løstes ved selvregulering i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik, forudsat at EU-retten overholdes; mener, at et struktureret partnerskab og en dialog mellem Kommissionen og idrætsbevægelsen er afgørende for en god forvaltning af idrætten og for at undgå retsusikkerhed med hensyn til idrætsorganisationernes uafhængighed og selvregulering; er enig med Kommissionen i, at der skal afholdes en struktureret dialog i to dele: a) et årligt europæisk idrætsforum med deltagelse af alle sportens interessenter og b) tematiske drøftelser med et begrænset antal deltagere;
6. bifalder følgende aktørers deltagelse i den foreslåede strukturerede dialog:
- europæiske idrætsforbund,
 - europæiske sportsorganisationer på tværs af idrætsgrene, navnlig de europæiske olympiske komiteer, Den Europæiske Paralympiske Komité, Special-Olympics-organisationen og europæiske ikke-statslige idrætsorganisationer
 - nationale idrætsorganisationer og nationale olympiske og paralympiske komiteer,
 - andre aktører på idrætssområdet, som er repræsenteret på europæisk plan, herunder arbejdsmarkedets parter
 - andre europæiske og internationale organisationer, navnlig de for sportskompetente organer i Europarådet og FN-organer som UNESCO og WTO;
7. mener, at en sportsorganisation frit kan styre sin sportsgren, når reglerne er af rent sportslig karakter, men hvis de omfatter restriktioner, skal de være proportionale og med rimelighed anses som nødvendige for at nå de(t) sportslige mål inden for EU-rettens rammer;
8. anerkender de roller, der spilles af hovedaktørerne i professionel holdidræt, dvs. klubberne som den basisenhed, der ansætter spillere og sikrer hovedforbindelsen med supporterne; spillerforeningerne som repræsentanter for de ansatte; ligaerne både som arrangører af konkurrencer på nationalt plan og som arbejdsgiverrepræsentanter sammen med klubberne; samt styrelsesorganerne som dem, der fører tilsyn med sporten og spillereglerne; samtidig med at alle fire elementer samarbejder om at fremme sundheden, integriteten og solidariteten inden for sport;
9. anbefaler, at de særlige foreninger for de forskellige kategorier af aktører i sportens verden (udøvere, trænere, dommere osv.) alle bør være passende repræsenteret i de internationale og nationale forbunds beslutningstagende organer;
10. mener, at pengetransaktionerne på grund af de store kapitalbevægelser ved spillertransfers bør afvikles åbent og gennemsigtigt mellem alle berørte parter, og mener, at systemet, alt efter hvilken sportsgren det drejer sig om, bør drives af det relevante styrende organ;
11. understreger betydningen af frivilligt arbejde på idrætssområdet, idet dette arbejde fungerer som en vigtig faktor for stimulering og fremme af social integration og større bevidsthed blandt unge; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i højere grad at tilskynde til frivillige initiativer vedrørende idræt og idrætsorganisationer i forbindelse med udformningen af nationale og europæiske politikker;
12. opfordrer medlemsstaterne og sportens styrende organer til aktivt at fremme sportstilhængeres sociale og demokratiske rolle ved at oprette og udvikle tilskuersammenslutninger og fremme deres deltagelse i forvaltningen og administrationen af sporten; mener, at »Supporters Direct«-initiativet fungerer som et eksempel på bedste praksis i denne henseende, og opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og sportens styrende organer til at fremme udbredelsen af denne;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme idrættens ngo'ers deltagelse i dialogen mellem medlemsstaterne og Kommissionen ved at arrangere møder på regeringsplan sammen med ikke-statslige idrætsorganisationer i lighed med minister- eller sportsdirektørmøderne eller møderne i Kommissionens arbejdsgrupper;

Torsdag, den 8. maj 2008

14. bifalder det memorandum, som Frankrig og Nederlandene har undertegnet om hvidbogen om idræt, og opfordrer Kommissionen til at afklare idrættens status i EU-retten med hensyn til bestemte punkter, f.eks. holdsammensætning, spilleragenters status, audiovisuelle rettigheder osv.;

15. opfordrer Kommissionen til i den nye strukturerede dialog at lægge særlig vægt på Regionsudvalget, bl.a. i betragtning af dets bidrag på regionalt og lokalt plan til tilsynet med og gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastlagt i hvidbogen om idræt;

16. opfordrer internationale, europæiske og nationale idrætsforbund til i deres vedtægter at sikre retten til at gå til de nationale domstole, men anerkender dog, at princippet om nationale myndigheders, ligaers og konkurrencearrangørers selvregulering underbygger og begrundes af den europæiske idrætsmodels struktur og de grundlæggende principper for tilrettelæggelsen af sportskonkurrencer;

17. opmuntrer Kommissionen til at fremme gennemførelsen og styrkelsen af de selvregulerende licensgivningssystemer på nationalt og europæisk plan for at udbygge den gode forvaltning og skabe ensartede spilleregler for finansiel åbenhed og stabilitet; anbefaler, at der træffes foranstaltninger til at opnå finansiel åbenhed og omkostningskontrol i europæisk idræt for at sikre ikke blot stabilitet, men også ensartede spilleregler blandt europæiske konkurrenter i idrætssektoren; anerkender fordelene ved, at arrangører af nationale og europæiske konkurrencer tildeler professionelle klubber licenser for at sikre, at disse klubber har den nødvendige struktur til og opfylder de materielle betingelser for deltagelse i konkurrencer;

18. opfordrer de nationale og europæiske arrangører af idrætskonkurrencer til at sikre, at deres procedurer for licensgivning til idrætsforeninger opfylder det grundlæggende princip om finansiel åbenhed, at de er ikke-diskriminerende, og at de er i overensstemmelse med basale bestemmelser og principper for det indre marked for at afbøde konkurrenceforvridning; mener i denne forbindelse, at de europæiske idrætsorganisationer må sikre, at kravene til åbenhed og licensgivning overholdes, og at manglende overholdelse straffes;

19. bifalder Kommissionens forslag om at afholde en konference med UEFA, Sammenslutningen af Europæiske Professionnelle Fodboldligaer (EPFL) og professionelle fodboldspilleres internationale organisation FIFpro samt nationale forbund og nationale organer med ansvar for at arrangere professionelle sportsbegivenheder med det formål at drøfte licensordninger og bedste praksis på netop dette område; opfordrer Kommissionen til at indbyde andre relevante repræsentative forbund;

Doping

20. anmoder medlemsstaterne om at aftale en fælles lovgivningsmæssig tilgang til doping for at sikre en ensartet retlig behandling i alle medlemsstater og for at definere fælles holdninger over for WADA, UNESCO og Europarådet; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet UNESCO's konvention mod doping i idræt, til at gøre det;

21. opfordrer EU som deltager i WADA til med henblik på bekæmpelse af doping først og fremmest at styrke de bestående netværk og først derefter udvikle nye partnerskaber mellem deres retshåndhavende myndigheder, mellem laboratorier, der er akkrediteret af WADA, Europol og Interpol for hurtigt og sikkert at udveksle oplysninger om nye dopingstoffer og -metoder;

22. opfordrer Kommissionen til at gennemføre initiativ nr. 4 og 5 i Pierre de Coubertin-handlingsplanen for at fremme udviklingen af partnerskaber mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder, laboratorier, der er akkrediteret af WADA, og Interpol med henblik på en rettidig informationsudveksling om nye dopingmidler og -metoder og befordre og aktivt støtte etableringen af et netværk af nationale antidopingorganer i medlemsstaterne;

23. tilskynder medlemsstaterne til at behandle handel med ulovlige dopingmidler på lige fod med ulovlig narkotikahandel og til at tilpasse deres nationale lovgivning i dette øjemed og opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan anbefalingen i hvidbogen kan udbygges;

Torsdag, den 8. maj 2008

24. opfordrer til vedtagelse af en politik med sigte på forebyggelse og bekæmpelse af doping, hvilket inkluderer, at alt for tætpakkede kalendere, der lægger pres på udøvere, undgås; understreger behovet for at bekæmpe uregelmæssigheder gennem kontroller, forskning, tests, langsigtet overvågning udført af uafhængige læger samt uddannelse med samtidig forebyggelse og træning; opfordrer de professionelle klubber og sportsorganisationer til at vedtage et løfte om at bekæmpe doping og overvåge overholdelsen af reglerne ved hjælp af interne og eksterne uafhængige kontroller;

25. anmoder om, at der udformes en handlingsplan for bekæmpelse af doping i perioden frem til de næste Olympiske Lege, der efter planen skal afholdes i EU (London 2012);

26. anmoder om, at der stilles finansiering til rådighed for forskning i doping gennem folkesundhedsprogrammet og rammeprogrammet for forskning;

27. opfordrer medlemsstaterne til at sikre unge sportsudøvere mere fylldig information og en fyldestgørende uddannelse om præstationsfremmende stoffer, præparater, der kan indeholde dem, og deres virkning på helbredet;

Uddannelse, unge og sundhed

28. understreger idrættens rolle inden for uddannelse, hvor den lærer unge om værdierne tolerance, og gensidig respekt, ærlighed og respekt for reglerne i fairplay, og forebyggelse på sundhedsområdet, navnlig, hvordan fedme kan undgås;

29. bifalder Kommissionens forslag om fremme af sport og motion som en vigtig faktor for uddannelser af høj kvalitet med henblik på at gøre skolerne mere attraktive og forbedre det akademiske niveau; støtter Kommissionens anbefalinger til medlemsstaterne om at udvikle nationale strategier, der i forbindelse med uddannelsesprogrammer kan forsøge at medvirke til at øge og fremme børns og skolebørns fysiske aktivitet fra en meget tidlig alder; understreger vigtigheden af at finansiere fysisk aktivitet i skolerne, hvilket er grundlæggende for de mindste børns fysiske og psykiske udvikling og et vigtigt sundhedsfremmende instrument for både store og små;

30. opfordrer medlemsstaterne til at opmuntre til yderligere foranstaltninger til fremme af sport og motion som en vigtig faktor i højnelsen af de nationale uddannelsesstandarter og til fuld udnyttelse af de muligheder, som fællesskabsprogrammerne giver for mobilitet på alle niveauer inden for almen og erhvervsfaglig uddannelse og livslang læring;

31. anbefaler medlemsstaterne at anerkende nødvendigheden af, at unge sportsudøvere lige fra begyndelsen sikres mulighed for at tage en akademisk uddannelse sideløbende med idrætskarrieren, således at professionelle sportsudøvere ved idrætskarrierens afslutning kan reintegreres på arbejdsmarkedet, med særlig vægt på de yngstes uddannelse, hvilket kræver et nøjere tilsyn og jævnlige kontroller af træningen, så dens kvalitet garanteres, og at der stilles lokale uddannelsescentre af høj kvalitet til rådighed for at sikre deres etiske, uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige interesser;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke forebyggende foranstaltninger og helbredsundersøgelser af unge idrætsfolk samt sikre, at alle rettighederne i FN's konvention om barnets rettigheder overholdes;

33. bifalder Kommissionens forslag om en europæisk pris, der skal uddeles til skoler, der aktivt støtter og fremmer motion som led i deres uddannelsesplan;

34. er enig med Kommissionen i, at investering i unge talentfulde idrætsudøvere er afgørende for en bæredygtig udvikling af sporten, og mener, at det er en reel udfordring for idrætsbevægelsen at sikre lokal uddannelse af spillere; mener, at UEFA's regel om »egen avl« kan tjene som eksempel for andre forbund, ligaer og klubber;

35. henviser i den forbindelse til, at EU i Lissabontraktaten fik til opgave at beskytte især de yngste sportsudøvers fysiske og moralske integritet;

Torsdag, den 8. maj 2008

36. opfordrer Kommissionen til at anerkende lovligheden af foranstaltninger, der gør det lettere at støtte spillere, som har gennemgået træningsprogrammer, f.eks. et minimum af lokalt trænedes spillere som del af det professionelle personale uanset deres nationalitet;

37. anmoder Kommissionen om at tilskynde idrætsorganisationerne til at træffe foranstaltninger til at beskytte unge idrætsudøvere under hensyntagen til den konkrete idrætsgrens særlige træk ved åbent at udtale sig til fordel for en strengere anvendelse af den FIFA-regel, der forbyder transfer af spillere på under 16 år inden for EU, og ved at tilslutte sig princippet om, at undertegnelsen af en spillers første professionelle kontrakt skal ske sammen med den klub, hvor vedkommende har fået sin sportslige uddannelse;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe udnyttelsen af piger og drenge inden for idrætten samt handel med børn gennem streng håndhævelse af de eksisterende love og regler; mener, at en højere grad af retssikkerhed er ønskelig, navnlig i forhold til anvendelsen af reglen om spillere af »egen avl«;

39. beklager medlemsstaternes praksis med at sælge skolernes idrætspladser til byggemodning; mener, at medlemsstaterne bør tilskyndes til at sikre, at børnene har tilstrækkelige anlæg til udøvelse af idræt og fysisk udfoldelse på skolens område; opfordrer medlemsstaterne til at lette den gratis adgang for unge under 14 år til alle nationale og internationale konkurrencer;

40. anbefaler Kommissionen at opfordre til fremme af miljø- og sundhedsbeskyttelse i forbindelse med europæiske idrætsarrangementer, idet der er behov for at indføre en horisontal tilgang til spørgsmålene vedrørende miljø- og sundhedsbeskyttelse; bifalder Kommissionens afgørelse om at fremme grønne offentlige indkøb som led i den politiske dialog med medlemsstaterne og andre berørte parter;

41. anerkender sportens betydning for sundhedsbeskyttelsen og anbefaler derfor rettighedshaverne til tv-transmissioner af sportsbegivenheder at fremme idrætten med dette mål for øje;

42. påpeger, at sammenhængen mellem idræt og sundhed er et vigtigt anliggende, og at samarbejdet mellem idrætsorganisationer eller idrætsforeninger og sundhedssystemer og læger er blevet stadig mere normalt, hvilket udgør en enorm merværdi for sundhedsvæsenet og samtidig fører til besparelser; finder det afgørende, at unge undervises i at blive bevidste om betydningen af sund mad i en vekselvirkning mellem mad og motion gennem europæiske begivenheder som f.eks. E-free Food Day (dagen for E-fri mad);

43. understreger betydningen af motion og idræt i forsøget på at begrænse fedme og afskaffe usunde levevaner, eftersom det dels har en mærkbar positiv virkning på borgernes sundhedstilstand og dels på arbejdet med at nedbringe omkostningerne til sygekasser; udtrykker dog bekymring over, at forlængelsen af arbejdstiden og de nuværende beskæftigelsesbetingelser generelt afholder arbejdstagere fra at dyrke regelmæssig motion og fra at dyrke idræt i mere koncentreret forstand; opfordrer Kommissionen til sammen med idrætsforbundene at udvikle og udstede europæiske retningslinjer og henstillinger om fysisk aktivitet inden udgangen af 2008;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe rammerne for afholdelse af europæiske skolemesterskaber og europæiske universitetsmesterskaber for at forberede unge til at yde en præstation og for at tilskynde til interkulturel dialog;

Social integration og bekæmpelse af forskelsbehandling

45. understreger, at sport er et af de mest effektive redskaber til social integration og som sådan i højere grad bør fremmes og støttes af Den Europæiske Union, f.eks. gennem specielle programmer for arrangører af europæiske, nationale og lokale idræts- og fritidsbegivenheder; mener, at disse muligheder bør udvides, navnlig til arrangørerne af idrætsbegivenheder, som fremmer integration og inddrager handicappede; mener, at det i forbindelse med det europæiske år for interkulturel dialog (2008) er på sin plads at rette opmærksomheden mod sportens rolle som ultimativ skueplads for interkulturel sameksistens og som hjørnesten i dialogen og samarbejdet med tredjelande;

46. påpeger betydningen af at opmuntre befolkningen til at dyrke idræt ved at sikre adgang til idræt for alle og lige muligheder samt ved at investere i uddannelse af lærere og trænere samt flere offentlige idrætsfaciliteter;

Torsdag, den 8. maj 2008

47. opfordrer medlemsstaterne til at betragte idræt som ikke kun forbeholdt normalt raske mennesker, men også som et vigtigt redskab til rehabilitering og social integration af mennesker med handicap; beder i denne forbindelse indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne om at støtte de praktiske foranstaltninger og initiativer til fremme af større integration af handicappede deltagere i traditionelle idrætsgrene;
48. bifalder Kommissionens initiativ til at tilskynde idrætsorganisationerne og medlemsstaterne til at tilpasse idrættens og skolernes infrastrukturer efter handicappedes behov og forlanger, at der findes en lettere måde, hvorpå idrætslærere kan tilegne sig bevægelsesterapeutisk og fysioterapeutisk lærdom og dermed blive i stand til at arbejde med delvis handicappede elever alt efter de lidelser, de har;
49. bifalder Kommissionens og medlemsstaternes beslutning om at støtte yderligere foranstaltninger til fordel for handicappede; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at alle rettigheder øremærket til idrætsudøvere er tilgængelige i samme udstrækning for deres handicappede kolleger;
50. bifalder Kommissionens grundige hvidbog om idræt; finder det imidlertid beklageligt, at kønsaspektet ikke er inddraget i tilstrækkelig grad, særligt hvad angår lige løn for ligeværdige indsatser, og at kvindelige sportsudøvere tjener mindre end deres mandlige kolleger;
51. bifalder Kommissionens hensigt om at indarbejde kønsaspektet i alle sine sportsrelaterede aktiviteter og herunder navnlig fokusere på adgangen til idræt for indvandrerkvinder og kvinder fra etniske minoriteter, kvinders adgang til stillinger med beslutningskompetence inden for sport og mediernes dækning af kvinder inden for idræt;
52. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende kvinders præstationer inden for de forskellige sportsgrene på lige fod med mænds, blandt andet gennem en økonomisk anerkendelse, og vedtage lovbestemmelser med henblik på at forhindre afholdelsen af sportskonkurrencer, hvor kvinder tildeles ringere præmier, det være sig i form af penge eller andet;
53. opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til mediedækning af begivenheder med kvindelige sportsudøvere for at skabe kvindelige rollemønstre og hindre fastlåste kønsrollemønstre, samt at give kvinder mulighed for at gøre karriere på områder, der er knyttet til idrætten, herunder inden for beslutningstagning;
54. opfordrer medlemsstaterne til i stigende grad at justere og lette adgangen til deres sportsinfrastruktur, så den tager højde for behovene hos mennesker, især børn, med handicap, men også ældre og især kvinder, i betragtning af den forventede længere aktive levetid og betydningen af idrætten for deres fysiske og mentale sundhed og at lære af bedste praksis på området; opfordrer medlemsstaterne til at føre tilsyn med udnyttelsen af offentlige midler afsat til sport samt tilse, at den fordeles ligeligt mellem kvindelige og mandlige sportsudøvere i forhold til deres behov;
55. understreger den særligt vigtige rolle, som idrætten spiller for den sociale inddragelse af personer, der kommer fra mindre privilegerede forhold; opfordrer medlemsstaterne til i denne forbindelse at indarbejde sportsaktiviteter og -programmer i initiativer, der finansieres af Den Europæiske Socialfond, med henblik på at opnå social integration og deltagelse for personer, der tilhører mindre privilegerede samfundsgrupper;
56. ser positivt på Kommissionens holdning til anerkendelse af sportens rolle som et nyttigt redskab til integrering af indvandrere og mere generelt som et redskab til social inddragelse; foreslår, at adgang til idræt og integration inden for rammerne af sportsanlæg med en social funktion bør betragtes som en indikator for social integration og en faktor i analysen af social udstødelse;
57. understreger regionernes og de lokale forvaltningers betydning i forbindelse med arrangementer inden for såvel professionel sport som breddeidrætten, inden for udbygningen af faciliteterne samt inden for fremme af idrætten og en sund livsstil hos EU's borgere, særligt hos børn i den skolepligtige alder;
58. opfordrer idrætsorganisationer og medlemsstater til at vedtage de strengest mulige foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og diskrimination inden for sport; betragter sportsarenaen som arbejdsplads for professionelle atleter og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en arbejdsplads uden diskrimination;

Torsdag, den 8. maj 2008

59. opfordrer Kommissionen og alle medlemsstaterne til at omsætte og gennemføre Rådets direktiv 2000/43/EF ⁽¹⁾ af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse og Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv effektivt;

60. opfordrer de professionelle idrætsorganisationer og idrætsklubberne til at iværksætte kampagner til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling, racisme og fremmedhad før, under og efter idrætsaktiviteter og idrætsskampe blandt deltagere og tilskuere, såvel i som udenfor stadioner;

Idræt og tredjelande

61. understreger, at udvikling gennem sport aldrig må føre til »muskelflugt«, og opfordrer EU til at tage dette spørgsmål op i den politiske dialog og samarbejdet med partnerlandene;

62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvide dialogen og samarbejdet med tredjelande til også at omfatte spørgsmål som transfer af udenlandske spillere, udnyttelse af mindreårige spillere, doping, hvidvaskning af penge gennem sport og sikkerhed under større internationale sportsbegivenheder;

63. opfordrer medlemsstaterne til at stille flere anlæg til rådighed for at tilgodese sportsudøvere fra tredjelande i overensstemmelse med de seneste udtalelser om konjunkturbestemt indvandring, partnerskabsordninger med tredjelande vedrørende mobilitet og forslaget fra 2005 om en politik om lovlig indvandring;

64. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skabe synergi med de eksisterende FN-programmer samt programmer, der styres af medlemsstaterne, de lokale myndigheder, ngo'er og private organisationer, når de drøfter idrætsområdet inden for rammerne af EU's udviklingspolitikker;

Sikkerhed ved idrætsbegivenheder

65. opfordrer medlemsstaterne til at fremme udveksling af bedste praksis og umiddelbart anvendelig information om potentielt farlige supportere mellem politimyndighederne, supporterinitiativer, lokale anti-voldsgrupper og -eksperter samt myndighederne på idrætsområdet med henblik på at forebygge og bekæmpe episoder med vold, racisme og fremmedhad under sportsbegivenheder; opfordrer alle berørte parter til at spille en aktiv rolle med hensyn til at indføre øjeblikkelige og strengere straffe for racisme og vold, uanset om det foregår på banen eller tribunerne samt til at trække på konkurrencearrangørers og klubbers erfaring hidtil på området både på hjemligt og europæisk plan for at sikre, at offentlige myndigheder og konkurrencearrangører holder høje minimumsstandarder i gennemførelsen af procedurer og planer for sikkerhed i forbindelse med kampe; understreger behovet for, at der skabes betingelser for mere omfattende strategier, hvor man inddrager alle interessenter i en strategi til styrkelse af de ikke-sanktionsbetonede aspekter af reaktioner på udfordringer, og hvor der lægges stærk vægt på undervisning og uddannelse;

66. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre en »efterretningsbaseret politik« for det grænseoverskridende politisamarbejde på idrætsområdet, herunder udveksling af oplysninger og efterretningsinformationer mellem sikkerhedstjenester, samtidig med at respekten for frihed, grundlæggende rettigheder og databeskyttelsesregler sikres;

67. henleder navnlig opmærksomheden på de værdifulde erfaringer, der er indhøstet gennem de nationale informationssteder for fodbold, der er ansvarlige for at koordinere og lette informationsudveksling på tværs af grænserne, herunder risikovurderinger og oplysninger om højrisikotilhængere, samt på håndbogen for internationalt politisamarbejde, der kan spille en central rolle i denne efterretningsbaserede politik; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at intensivere deres samarbejde og at videreudvikle og ajourføre denne metode, hvor det måtte være nødvendigt;

68. bifalder Kommissionens initiativ til hindring af vold under sportsbegivenheder og anbefaler, at der udvikles forholdsregler til bekæmpelse af vold i skoleidræt;

69. glæder sig over udviklingen af systemet med klublicenser på nationalt og europæisk plan og mener, at sådanne systemer også bør omfatte bestemmelser vedrørende forebyggelse af racisme, fremmedhad og vold samt beskyttelse af mindreårige og respekt for de grundlæggende rettigheder;

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Torsdag, den 8. maj 2008

Økonomiske aspekter

70. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre love og/eller styrke de bestående bestemmelser samt lægge særlig vægt på håndhævelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med kommerciel kommunikation, varemærker og billed- og medierettigheder, og enhver form for »spin-off« fra de sportsbegivenheder, som drives af arrangører, er lovbeskyttede, for således at beskytte idrættens økonomiske værdi og samtidig respektere retten til korte reportager som fastlagt i direktiv 2007/65/EF⁽¹⁾ (direktivet om audiovisuelle medietjenester) og den selv bærende og afbalancerede udvikling af idrætten uden at ødelægge den rette balance mellem en idrætsorganisations legitime bekymringer og offentlighedens behov for at få adgang til og for at skabe objektiv, oplysende og aktuel information i form af tekst-, billed- eller lydindhold; understreger, at det ligeledes er vigtigt, at modtagerne sikres mulighed for at få fjernadgang til sportsbegivenheder på tværs af grænserne i EU, og medlemsstaterne og Kommissionen bør navnlig prioritere at løse problemer med såkaldt ambush marketing, piratkopiering på internettet og ulovlige spil;

71. anerkender alle mediers ret til at få adgang til og at rapportere fra arrangerede sportsbegivenheder af stor interesse for offentligheden med henblik på at garantere publikums ret til at modtage denne type nyheder og information i nyhedsprogrammer; anerkender medlemsstaternes ret til at kunne træffe foranstaltninger til at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af nationale eller ikke-nationale sportsbegivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse såsom De Olympiske Lege og Europa- og Verdensmesterskaberne i fodbold;

72. gentager sin støtte til medlemsstater, der udarbejder en liste over begivenheder af større betydning for offentligheden, som burde transmitteres gratis (free-to-air) i henhold til artikel 3, litra a), i ovennævnte direktiv om audiovisuelle medietjenester, og fordømmer FIFA's sagsanlæg i denne anledning;

73. anbefaler, at medlemsstaterne og idrætsforbundene og ligaerne indfører kollektivt salg af medierettigheder (hvor dette ikke allerede er tilfældet); mener, at der i solidaritetens navn skal være en retfærdig omfordeling af indtægterne mellem idrætsklubber, selv de mindste, samt inden for og mellem ligaerne og mellem den professionelle sport og amatørporten, så det ikke kun er de store klubber, der får gevinst ud af medierettighederne;

74. anerkender, at sportens rettigheder kræver samme beskyttelse som andre medierettigheder; bifalder Kommissionens anerkendelse af kollektivt salg som et redskab til opnåelse af større solidaritet inden for sporten og dens understregning af, at der skal oprettes og opretholdes solidaritetsmekanismer; opfordrer de ligaer, der ikke har planer om sådanne mekanismer, til at indføre dem og opfordrer Kommissionen til at acceptere kollektivt salg af medierettigheder som værende generelt i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler, og i modsat fald til at indføre en generel fritagelse for kollektivt salg af medierettigheder inden for sporten og derved garantere retssikkerheden for både arrangører af sportsbegivenheder og medieinvestorer;

75. anfører, at sporten skal sikre den indbyrdes afhængighed mellem konkurrenterne og opfylde behovet for at garantere, at resultatet af konkurrencerne ikke er kendt på forhånd, hvilket kunne berettigg idrætsorganiserne til at indføre specifikke rammer på markederne for produktion og salg af sportsbegivenheder, men imidlertid garanterer disse specifikke træk ikke automatisk, at nogen økonomisk virksomhed, som skabes af sporten, kan undtages fra EU's konkurrenceregler;

76. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om yderligere at styrke de intellektuelle ejendomsrettigheder i idrætten og kræver konkret handling til beskyttelse af arrangørernes intellektuelle ejendomsret til resultaterne fra sportsbegivenheden og deres arrangement som helhed, uden at dette berører pressefriheden;

77. opfordrer Kommissionen til at være tilstrækkelig opmærksom på piratkopiering inden for sportens verden i sin strategi på området for onlineindhold og i bekæmpelsen af piratkopiering; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke sportssektorens rettigheder inden for rammerne af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO) og i deres dialog med tredjelande;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27).

Torsdag, den 8. maj 2008

78. påpeger, at der ofte er stor forskel på udbud af og efterspørgsel efter billetter til store sportsbegivenheder, hvilket er ufordelagtigt for forbrugerne; understreger, at der skal tages fuldt hensyn til forbrugernes interesser ved fordelingen af billetter, og at det på alle planer skal sikres, at billetsalget er ikke-diskriminerende og afvikles fair;

79. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle en europæisk statistisk metode til måling af den økonomiske virkning af idræt som grundlag for nationale statistiske regnskaber for idrætten, som med tiden kunne munde ud i et europæisk satellitregnskab for idrætten;

80. opfordrer Kommissionen til at lade en evaluering af idrættens direkte bidrag til BNP, udvikling og beskæftigelse samt dens indirekte bidrag til Lissabondagsordenen gennem uddannelse, regionaludvikling og større EU-appel, indgå i sine planer for den nærmeste fremtid;

81. anbefaler, at medlemsstaterne udnytter idrættens potentiale mere effektivt gennem skabelse af nye arbejdspladser samt økonomisk vækst og genopretning, især i ugunstigt stillede områder, og at medlemsstaterne og Unionen tilsvarende støtter idrætten gennem bestående EU-støtteprogrammer, og understreger den betydelige rolle, som idrætten set i det lys kan spille på området for social inddragelse; anerkender betydningen af indtægter fra medierne og andre intellektuelle ejendomsrettigheder for væksten i udgifterne til genopretnings- og fællesskabsprojekter;

82. opfordrer medlemsstaterne til med hjælp fra Kommissionen at tilrettelægge udvekslingen af bedste praksis mellem dem selv og idrætsforbundene med hensyn til at arrangere større sportsbegivenheder for at fremme bæredygtig økonomisk udvikling, konkurrence og beskæftigelse;

83. foreslår, at der etableres en effektiv mekanisme til at fremme et grænseoverskridende og interregionalt samarbejde med henblik på at gøre bedre brug af infrastrukturinvesteringer i forbindelse med sportsbegivenheder; foreslår endvidere at fremme idrætten via den europæiske gruppe for territorielt samarbejde i medfør af Parlamentets og Rådets forordning (EF)1082/2006 af 5. juli 2006 om en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) ⁽¹⁾;

84. støtter en styrkelse af solidariteten mellem professionel idræt og amatøridræt for at fremme mindre klubber og skoleidræt samt opbygge den nødvendige lokale infrastruktur; glæder sig over, at Kommissionen anerkender de særlige udfordringer, som amatøridrætten, den ikke-udbyttegivende idræt og den idræt, der er baseret på frivilligt arbejde, står over for, og kræver, at dette afspejles i alle økonomiske aspekter af den fremtidige idrætspolitik;

85. gør opmærksom på, at amatøridrætten ofte negligeres; understreger behovet for øget økonomisk støtte, bedre arbejdsbetingelser og andre incitamenter og fordele for amatøridrætten, herunder for klubberne, idrætsudøverne og de frivillige ledere, trænere og dommere;

86. understreger ligeledes behovet for at sikre, at staten dækker udgifterne til sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med amatørkonkurrencer, som er arrangeret af nonprofit-organisationer;

87. opfordrer Kommissionen til med henblik på at sikre fortsat finansiering af amatøridrætten at hjælpe med at opretholde det nuværende system med offentlig støtte til amatøridrætten gennem bidrag fra statsdrevne lotterier og licensbaserede spil, som spiludbydere driver i almenhedens interesse;

88. imødeser med interesse resultaterne af den uafhængige undersøgelse af både offentlige og private midler i medlemsstaterne til finansiering af breddeidræt og sport for alle og virkningen af de løbende forandringer i denne sektor;

89. giver udtryk for sin bekymring over den eventuelle liberalisering af markedet for hasardspil og lotterier; finder det hensigtsmæssigt at udnytte de indtægter, der hidrører fra disse lotterier, til formål, som er i den offentlige interesse, herunder stadig finansiering af professionel idræt og amatøridræt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe lovgivningsforanstaltninger, som skal sikre, at sporten beskyttes mod enhver utilbørlig indflydelse fra spil, at sportsbegivenhedernes integritet bevares, og at konkurrencearrangørernes intellektuelle ejendomsrettigheder respekteres; opfordrer Kommissionen til at undersøge de potentielle sociale følger for samfundet og sporten, hvis spil- og lotterimarkedet liberaliseres fuldt ud, og hvilke typer kontrolmekanismer der kan anvendes til forbrugerbeskyttelse;

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19.

Torsdag, den 8. maj 2008

90. anmoder Kommissionen om at fremsætte et forslag til sikring af en ren sportsspilsektor i EU, så misbrug og korruption hindres, og arrangørernes rettigheder til sportsbegivenhederne respekteres; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om sammen med sportsaktører og spiludbydere at undersøge muligheden for at udarbejde brugbare, retfærdige og bæredygtige rammer for at sikre, at al sport i Den Europæiske Union fortsat er fri for ulovligt spil, og befolkningens tro på sportens integritet bevares;

91. påpeger, at skattemæssig forskelsbehandling, der begunstiger idræt, kan have konkurrenceforvridende virkninger i medlemsstaterne;

92. understreger sammen med Kommissionen, at det fortsat skal være muligt at nedsætte moms på sportsaktiviteter på grund af sportens vigtige sociale rolle og dens tætte tilknytning til lokalsamfundet;

93. opfordrer idrætsorganisationer til at geninvestere en procentdel af indtægten fra salg af medierettigheder og markedsaktiviteter i forbindelse med en bestemt idrætsgren; mener at denne geninvestering skal anvendes direkte til at finansiere og støtte de frivillige og ikke-udbyttegivende sektorer i den pågældende sportsgren;

94. anser det for væsentligt at anerkende den særlige karakter af de idrætsorganisationer, der ikke arbejder med gevinst for øje, og fastholder, at der i fællesskabsretten bør tages hensyn til forskellen mellem idrætsorganisationer, der ikke arbejder med gevinst for øje, og organisationer, der tilstræber fortjeneste; opfordrer medlemsstaterne til sammen med Kommissionen at definere de primære udfordringer, som almennyttige idrætsforeninger står over for, og arten af de tjenesteydelser, som de primært udbyder;

Spørgsmål i relation til sportsudøveres ansættelse

95. mener ikke, at det er hensigtsmæssigt, at professionelle sportsudøvere har færre rettigheder end andre kontraktansatte, og mener derfor, at det er vigtigt, at professionelle sportsudøvere får en lige så bred og gennemslagskraftig vifte af rettigheder som andre ansatte, herunder retten til at indgå eller afvise at indgå kollektive overenskomster, være medlem af en fagforening og anlægge sag ved en domstol;

96. bekræfter den grundlæggende anvendelighed af EU's lovgivning om ikke-forskelsbehandling på sportsområdet i Europa og opfordrer Kommissionen til at sikre, at enhver afvigelse, der skyldes sportens særlige kendetegn, forbliver lovlig og af begrænset omfang; mener, at det i visse tilfælde på grund af sportens særlige kendetegn kan være hensigtsmæssigt, nyttigt og nødvendigt at indføre enkelte, proportionale begrænsninger for den fri bevægelighed med henblik på at fremme idrætten i medlemsstaterne,

97. opfordrer medlemsstaterne til via deres nationale lovgivning at sikre, at alle regler om spillertransfer i europæisk sammenhæng er i overensstemmelse med EU's lovgivning under skyldig hensyntagen til sportens særlige kendetegn og andre grundlæggende principper såsom opretholdelse af stabile kontrakter og konkurrencer;

98. opfordrer medlemsstaterne og sportssammenslutningerne til ikke at indføre nye regler, som giver anledning til direkte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet (såsom 6+5-reglen, der er foreslået af FIFA, i modsætning til UEFA's mere proportionale og ikke-diskriminerende ordning for »hjemmeavlede« spillere); argumenterer for politisk dialog med medlemsstaterne som en måde til at bekæmpe diskrimination i sporten ved hjælp af henstillinger, struktureret dialog med sportens interessenter og overtrædelsesprocedurer, når det er hensigtsmæssigt;

99. opfordrer medlemsstaterne og de relevante reguleringsorganer til at undersøge beskyldninger om korruption og udnyttelse i forbindelse med rekruttering og ansættelse af sportsudøvere, navnlig mindreårige sportsudøvere fra lande uden for EU;

100. misbilliger dårlig praksis i forbindelse med visse agents aktiviteter, som har ført til korruption, hvidvaskning af penge og udnyttelse af mindreårige sportsudøvere, og mener, at en sådan praksis skader sporten som helhed; tror, at den aktuelle økonomiske virkelighed for spilleragenterne gør det påkrævet, at sportens styrende organer på alle niveauer i samråd med Kommissionen forbedrer de regler, der gælder for spilleragenter; opfordrer den forbindelse Kommissionen til at støtte sportens styrende organers indsats for at regulere spilleragenterne ved om nødvendigt at fremlægge forslag til et direktiv om spilleragenter; støtter offentlig-private partnerskaber mellem repræsentanter for interesser på sportsområdet og korruptionsbekæmpende myndigheder, hvilket kan bidrage til udvikling af effektive forebyggende og repressive strategier til korruptionsbekæmpelse

Torsdag, den 8. maj 2008

101. bemærker, at anerkendelse af spilleragenters erhvervsmæssige kvalifikationer er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾, for så vidt erhvervet er underlagt nationale regler;

102. understreger, at immigrationslove altid skal overholdes i forbindelse med rekruttering af unge udenlandske talenter, og opfordrer Kommissionen til at afhjælpe problemet med handel med børn inden for rammerne af Rådets rammeafgørelse 2002/629/JHA af 19. juli 2002 om bekæmpelse af menneskehandel ⁽²⁾ og/eller i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen ⁽³⁾;

103. opfordrer medlemsstaterne og sportssammenslutningerne til at samarbejde om beskyttelse af unges psykiske og fysiske sundhed ved hjælp af information om gældende lov, helbredsforsikring for sportsudøvere, fastlæggelse af minimumsstandards og udveksling af bedste praksis;

104. opfordrer sportens styrende organer og klubberne til at engagere sig i bekæmpelsen af menneskehandel gennem

- tilslutning til et europæisk charter for solidaritet inden for sporten, som forpligter dem til at respektere god praksis for opdagelse, rekruttering og modtagelse af unge udenlandske spillere
- etablering af en solidaritetsfond til finansiering af forebyggelsesprogrammer i de lande, der er værst ramt af menneskehandel
- revision af artikel 19 i FIFA's bestemmelser om professionelle fodboldspilleres status og disses transfer i forbindelse med beskyttelsen af mindreårige;

105. bifalder den opmuntring, der gives for at nedsætte europæiske dialogudvalg for sportssektoren; støtter arbejdsgivernes og arbejdstagernes bestræbelser på området og opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin åbne dialog med alle sportens organisationer om dette anliggende;

106. understreger betydningen af den sociale dialog, som Kommissionen understøtter, som en værdifuld platform for fremme af social høring og stabile forhold mellem arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter og for sikring af retssikkerhed og stabile kontrakter i sporten; bifalder i den henseende det forhold, at EPFL og FIFpro, som gensidigt anerkender hinanden som arbejdsmarkedsparter, i fællesskab har anmodet Kommissionen om officiel nedsættelse af et sektordialogudvalg inden for professionel fodbold, hvor klubberne og UEFA skal deltage på lige fod;

107. mener, at spilleragenter bør have en rolle i en udbygget social dialog inden for sporten, som i samspil med bedre regulering og et europæisk licenssystem for agenter desuden ville hindre tilfælde, hvor agenter handler ukorrekt;

EU's støtte til sporten

108. anmoder om, at der i budgettet for 2009 indføres en særlig budgetpost til pilotprojekter inden for sporten; anerkender, at det er nødvendigt at forberede programmet gennem forberedende initiativer fra 2009, eftersom EF-traktatens artikel 149 som ændret ved Lissabontraktaten omfatter incitament på sportsområdet, og et specifikt EU-støtteprogram til sport ikke vil kunne være iværksat før 2011 — forudsat at Lissabontraktaten ratificeres af de 27 medlemsstater;

109. anmoder om, at gennemførelsesprocessen for de mangfoldige initiativer i Pierre de Coubertin-handlingsplanen iværksættes;

110. bifalder tanken om et sportspolitisk EU-program baseret på bestemmelserne i Lissabontraktaten og imødeser Kommissionens deraf følgende forslag;

⁽¹⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 203 af 1.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 216 af 20.8.1994, s. 12.

Torsdag, den 8. maj 2008

111. opfordrer Kommissionen til at igangsætte forberedelser på området for social integration og idræt med fokus på projekter med tydelig europæisk merværdi og tilskynder Kommissionen til at støtte projekter, som opfylder denne målsætning, f.eks. det fælles sportsprogram for De Paralympiske Lege; opfordrer på det kraftigste Kommissionen til at lade en del af alle fremtidige forberedende foranstaltninger på sportsområdet omfatte spørgsmålet om beskyttelse af mindreårige;

112. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje muligheden for at skabe støtteprogrammer for studerende med særlige fysiske behov;

113. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til — som en del af deres strategier for bæredygtig udvikling — at medfinansiere sportsrelaterede infrastrukturer og projekter under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og eventuelt bruge nye finansieringsinstrumenter (inklusive Jeremie og Jessica);

114. opfordrer Kommissionen til at integrere sporten i de bestående EU-politikker og EU-støtteprogrammer og rapportere flere gange årligt om fremskridt i denne sammenhæng;

*

* *

115. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til de europæiske, internationale og nationale sportssammenslutninger og til de nationale ligaer og konkurrencearrangører.

Mikrokredit

P6_TA(2008)0199

Europa-Parlamentets erklæring om mikrokredit

(2009/C 271 E/08)

*Europa-Parlamentet,**— der henviser til forretningsordenens artikel 116,*

- A. der henviser til, at mikrokredit er en låneform, hvor beløbet er beskedent, og som er tilgængelig for dårligt stillede,
- B. der erindrer om, at mikrokredit med godt resultat har åbnet mulighed for at udvikle selvstændige beskæftigelsesprojekter og samtidig har gjort det muligt at forbedre levevilkårene, og at dette også er en vigtig faktor til styrkelse af kvinders indflydelse og stilling,
- C. der henviser til, at mikrokreditter er et vigtigt middel til bekæmpelse af fattigdommen og et instrument, som indgår i bestræbelserne for at nå millenniummålene,
 1. anmoder Rådet og Kommissionen om at anerkende mikrokrediternes betydning i forbindelse med Barcelona-processen og med naboskabs- og udviklingspolitikkerne;
 2. opfordrer Kommissionen og Rådet til i højere grad at støtte mikrofinansieringsprojekterne og i den forbindelse styrke programmer til fordel for kvinderne;
 3. anmoder om menneskelige og økonomiske ressourcer til mikrokreditprojekter i udviklingslandene og i Middelhavsområdet;
 4. foreslår, at der oprettes en fællesorganisation for mikrokreditter, som skal indestå for projekternes troværdighed;
 5. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne til Rådet og Kommissionen;

Torsdag, den 8. maj 2008

Underskrivere af erklæringen

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Kader Arif, Stavros Arnaoutakis, Francisco Assis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Peter Baco, Maria Badia i Cutchet, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Monika Beňová, Rolf Berend, Giovanni Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Vito Bonsignore, Josep Borrell Fontelles, Victor Boștinaru, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, John Bowis, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Elmar Brok, Wolfgang Bulfon, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Ieke van den Burg, Philip Bushill-Matthews, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carloti, Carlos Carnero González, Paulo Casaca, Michael Cashman, Carlo Casini, Françoise Castex, Giusto Catania, Alejandro Cercas, Jorgo Chatzimarkakis, Giulietto Chiesa, Ole Christensen, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Jean Louis Cottigny, Paul Marie Coûteaux, Michael Cramer, Corina Crețu, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Joseph Daul, Antonio De Blasio, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marie-Hélène Descamps, Albert Deß, Nirj Deva, Mía De Vits, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Beniamino Donnici, Brigitte Douay, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Bárbara Dührkop Dührkop, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Christian Ehler, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Robert Evans, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Szabolcs Fazakas, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Ingo Friedrich, Urszula Gacek, Michael Gahler, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, Iratxe García Pérez, Giuseppe Gargani, Jean-Paul Gauzès, Evelyne Gebhardt, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Hélène Goudin, Genowefa Grabowska, Vasco Graça Moura, Ingeborg Gräßle, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Louis Grech, Lissy Gröner, Françoise Grossetête, Lilli Gruber, Ignasi Guardans Cambó, Umberto Guidoni, Zita Gurmai, Catherine Guy-Quint, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Rebecca Harms, Joel Hasse Ferreira, Satu Hassi, Adeline Hazan, Christopher Heaton-Harris, Anna Hedh, Gyula Hegyi, Jacky Hénin, Erna Hennicot-Schoepges, Edit Herczog, Esther Herranz García, Jens Holm, Mary Honeyball, Richard Howitt, Ján Hudacký, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Livia Járóka, Elisabeth Jeggle, Rumiana Jeleva, Karin Jöns, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Piia-Noora Kauppi, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Ewa Klamt, Christa Klač, Eija-Riitta Korhola, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Helmut Kuhne, Sepp Kussstatscher, André Laignel, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Alexander Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Carl Lang, Stéphane Le Foll, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Jean-Marie Le Pen, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Nils Lundgren, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Vladimír Maňka, Erika Mann, Thomas Mann, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, Sérgio Marques, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Antonio Masip Hidalgo, Maria Matsouka, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Hans-Peter Mayer, Manuel Medina Ortega, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Pasqualina Napoletano, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Gérard Onesta, Josu Ortuondo Larrea, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Aldo Patriciello, Béatrice Patrie, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Lapo Pistelli, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Rovana Plumb, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poignant, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Miguel Portas, Bernd Posselt, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Reinhard Rack, Bilyana Ilieva Raeva, Poul Nyrup Rasmussen, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Michel Rocard, Zuzana Roithová, Raúl Romeva i Rueda, Wojciech Roszkowski, Dagmar Roth-Behrendt, Mechtilde Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Paul Rübig, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saifi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín

Torsdag, den 8. maj 2008

Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Luciana Sbarbati, Pierre Schapira, Karin Scheele, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Elisabeth Schroedter, Inger Segelström, Adrian Severin, José Albino Silva Peneda, Peter Skinner, Nina Škottová, Alyn Smith, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Sérgio Sousa Pinto, Jean Spautz, Bart Staes, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Daniel Strož, Margie Sudre, László Surján, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Konrad Szymański, Antonio Tajani, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Jacques Toubon, Kyriacos Triantaphyllides, Evangelia Tzampazi, Feleknas Uca, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Ioannis Varvitsiotis, Alejo Vidal-Quadras, Philippe de Villiers, Dominique Vlasto, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Henri Weber, Renate Weber, Åsa Westlund, Anders Wijkman, Iuliu Winkler, Bernard Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Luis Yáñez-Barnuevo García, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Tomáš Zatloukal, Dushana Zdravkova, Gabriele Zimmer

Torsdag, den 8. maj 2008

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

EUROPA-PARLAMENTET

Anvendelse af komitologi

P6_TA(2008)0189

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om indgåelse af en interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF, om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (C6-0009/2008 — 2008/2002(ACI))

(2009/C 271 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandens skrivelse af 27. marts 2008 om fremsendelse af den interinstitutionelle aftale, der blev godkendt af Formandskonferencen den 12. december 2007,
- der henviser til EF-traktatens artikel 202,
- der henviser til Rådets afgørelse 2006/512/EF af 17. juli 2006 om ændring af afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾,
- der henviser til udkastet til aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF, om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (herefter benævnt »aftalen«),
- der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 120, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A6-0107/2008),
- A. der henviser til, at Kommissionen beklageligvis har undladt at efterleve visse bestemmelser i aftalen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾ (»2000-aftalen«), for eksempel bestemmelsen om, at Parlamentet på samme tid som udvalgenes medlemmer og på samme vilkår skal have tilsendt de forskellige komitologidokumenter, idet disse dokumenter næsten altid fremsendes til Parlamentet for sent og i hvert fald ikke på samme tid, som de sendes til udvalgsmedlemmerne,

⁽¹⁾ EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11.

⁽²⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19.

Torsdag, den 8. maj 2008

- B. der henviser til, at gennemførelsesbestemmelserne til Rådets afgørelse 1999/468/EF var særdeles utilfredsstillende, og at de, når bortses fra bestemmelserne vedrørende den nye forskriftsprocedure med kontrol, stadig er det, hvilket blandt andet skyldes den måde, som »komitologi«-databasen har fungeret på; der henviser til, at dokumenterne ofte sendes »stykkvis«, og uden nogen klar angivelse af deres status, samt af og til med en misvisende overskrift, f.eks. kan et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som endnu ikke har været sat under afstemning i udvalget, blive fremsendt med overskriften »right of scrutiny« (kontrolbeføjelse), når det skulle have været fremsendt med overskriften »right of information« (ret til information), hvilket gør det uklart, hvilke tidsfrister der finder anvendelse,
- C. der henviser til, at dette problem i praksis medfører en yderligere begrænsning af den allerede meget begrænsede kontrol, som Parlamentet har med forhold, der er undergivet komitologiproceduren,
- D. der henviser til, at Kommissionen nu har forpligtet sig til at oprette et elektronisk register over samtlige dokumenter, der fremsendes til Parlamentet, hvortil Parlamentet vil få direkte adgang, hvilket vil muliggøre en klar identifikation af de dokumenter, der er omfattet af samme procedure, en angivelse af, hvilket trin i proceduren man befinder sig på, samt af tidsplanen, en klar skelnen mellem det udkast til foranstaltninger, som Parlamentet har modtaget, og det endelige udkast efter udvalgets udtalelse, og en tydelig fremhævelse af eventuelle ændringer i forhold til dokumenter, som allerede er fremsendt til Parlamentet,
- E. der henviser til, at aftalen er af stor praktisk betydning ikke blot for den nye forskriftsprocedure med kontrol, men for alle komitologiprocedurer; der henviser til, at aftalen kan skabe præcedens for fremtidige interinstitutionelle aftaler med et lignende sigte,
- F. der henviser til, at selv om aftalen kun finder anvendelse i en kort overgangsperiode, kan den erfaring, der opnås i denne overgangsperiode, vise sig at blive meget lærerig, og at formålet er at sikre, at samtlige komitologiprocedurer mellem de tre institutioner kommer til at fungere tilfredsstillende efter Lissabontraktatens ikrafttræden;
1. understreger, at såfremt det er forskriftsproceduren med kontrol, der finder anvendelse, er proceduren bindende for alle tre institutioner og kan ikke gøres til genstand for forhandling; opfordrer Rådet, Kommissionen, og alle parlamentsudvalg til at tage dette i betragtning under alle de relevante lovgivningsprocedurer;
 2. minder om, at forskriftsproceduren med kontrol finder anvendelse ved vedtagelsen af generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere retsaktens med nye ikke-væsentlige bestemmelser;
 3. opfordrer Rådet og Kommissionen til, at de ved eventuelle »gråzoner«, hvor det er uklart, om det er den nye forskriftsprocedure med kontrol eller en anden komitologiprocedure, der finder anvendelse, da anvender den nye forskriftsprocedure med kontrol;
 4. understreger, at den nye forskriftsprocedure med kontrol udelukkende har til formål at styrke Parlamentets kontrolbeføjelser, og at den på ingen måde ændrer rækkevidden af de gennemførelsesbeføjelser, som kan tillægges Kommissionen;
 5. er af den opfattelse, at aftalen er et skridt i den rigtige retning, for så vidt angår Parlamentets rettigheder og beføjelser ved udstedelsen af delegerede retsakter;
 6. glæder sig over, at aftalen indeholder en nærmere præcisering af Kommissionens forpligtelse til at underrette Parlamentet i henhold til artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, da det fremgår, at Parlamentet underrettes om arbejdet i udvalgene på en måde, der sikrer, at fremsendelsessystemet er gennemsækeligt og effektivt, og at de fremsendte oplysninger og procedures forskellige trin kan identificeres;

Torsdag, den 8. maj 2008

7. forventer, at Kommissionen efterlever bestemmelserne i aftalen fuldt ud, hvilket desværre ikke er tilfældet med 2000-aftalen;
8. efterspørger en konstant høj standard for mødeprotokollerne med tilstedeværelseslister, der mindst indeholder oplysning om navnene på de personer, der har deltaget i det pågældende møde, deres tilhørsforhold, og deres e-mail-adresser;
9. påpeger, at det nye registers effektive funktion vil være af afgørende betydning for en fuldstændig og tilfredsstillende gennemførelse af aftalen og ser derfor med forventning frem til, at det bringes i anvendelse; henstiller, at Parlamentet og Kommissionen efter overgangsperioden foretager en evaluering af det nye register og løser alle praktiske vanskeligheder eller problemer, som måtte opstå; henstiller, at Parlamentet i den indledende fase indhenter oplysning om, hvordan registret fungerer, fra de berørte parter;
10. glæder sig navnlig over de nye bestemmelser, hvorefter det af registret klart vil fremgå, hvilken status alle de modtagne komitologidokumenter har, hvorvidt et dokument eventuelt er forbundet med andre, allerede fremsendte dokumenter, og hvilke ændringer der er foretaget;
11. opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at ændre sine interne procedurer, således at det sikres, at der skelnes mellem på den ene side udkast til foranstaltninger, der som følge af Parlamentets ret til information skal sendes til Parlamentet på samme tid, som de sendes til det pågældende udvalg, og på den anden side udkast til foranstaltninger, der skal sendes til Parlamentet, for at det kan udøve sin kontrolbeføjelse;
12. glæder sig over indførelsen af et »tidligt varslingsystem«, hvorved Parlamentet underrettes, så snart det står klart, at et hastende udkast til gennemførelsesforanstaltninger vil blive forelagt et udvalg, men insisterer på, at dette ikke må give anledning til, at ikke-hastende sager gøres til hastesager, da afkortede tidsfrister kun må anvendes i behørigt begrundede undtagelsesstilfælde;
13. påpeger, at Parlamentet, for at kunne udøve sin kontrolbeføjelse på et fyldestgørende grundlag, har behov for regelmæssigt at modtage alle de baggrundsdokumenter, hvori det begrundes, hvorfor Kommissionen foreslår visse foranstaltninger; glæder sig over, at Kommissionen er indstillet på at bistå Parlamentet for at sikre et fuldt udbygget samarbejde ved behandlingen af specifikke gennemførelsesforanstaltninger, og opfordrer derfor Kommissionen til, på Parlamentets anmodning, at fremsende alle baggrundsdokumenter med tilknytning til udkastet til gennemførelsesforanstaltning;
14. deler ikke Kommissionens opfattelse, hvorefter udkast til gennemførelsesforanstaltninger, der forelægges Parlamentet, ikke må offentliggøres inden afstemningen i udvalget, og fastholder, at det kan konsultere hvem som helst vedrørende ethvert udkast til foranstaltninger; opfordrer Kommissionen til at tage sin opfattelse op til fornyet overvejelse og til at offentliggøre alle udkast til gennemførelsesforanstaltninger, så snart der foreligger et formelt forslag;
15. godkender indgåelsen af aftalen, og forventer, at aftalen gennemføres fuldt ud straks efter sin godkendelse;
16. beslutter at vedføje aftalen til sin forretningsorden, hvor den erstatter bilag XII;
17. pålægger sin formand at fremsende denne afgørelse og det vedføjede bilag til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter til orientering.

Torsdag, den 8. maj 2008

BILAG

EUROPA-PARLAMENTET
KOMMISSIONEN

AFTALE MELLEM EUROPA-PARLAMENTET OG KOMMISSIONEN OM GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER
TIL RÅDETS AFGØRELSE 1999/468/EF SOM ÆNDRET VED AFGØRELSE 2006/512/EF OM
FASTSÆTTELSE AF DE NÆRMERE VILKÅR FOR UDØVELSEN AF DE GENNEMFØRELSESBEFØJELSER,
DER TILLÆGGES KOMMISSIONEN

Underretning af Europa-Parlamentet

1. I henhold til artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF ⁽¹⁾ holdes Europa-Parlamentet regelmæssigt underrettet af Kommissionen om arbejdet i udvalgene ⁽²⁾ på en måde, der sikrer, at fremsendelsessystemet er gennemsækeligt og effektivt, og at de fremsendte oplysninger og procedurans forskellige trin kan identificeres. Med henblik herpå skal det samtidig med udvalgenes medlemmer og på samme vilkår have tilsendt forslag til dagsordener for udvalgenes møder, de udkast, udvalgene får forelagt vedrørende gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, udvalgenes afstemningsresultater og mødeprotokoller samt lister over de myndigheder, hvortil de personer, som medlemsstaterne udpeger som deres repræsentanter, er knyttet.

Register

2. Kommissionen opretter et register over samtlige dokumenter, der fremsendes til Europa-Parlamentet ⁽³⁾. Europa-Parlamentet får direkte adgang til dette register. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 5, i afgørelse 1999/468/EF, offentliggøres henvisningerne til samtlige dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet.

3. I overensstemmelse med Kommissionens tilsagn i dens erklæring vedrørende artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF ⁽⁴⁾, vil det i punkt 2 omhandlede register, så snart de tekniske forudsætninger er til stede, navnlig muliggøre:

- en klar identifikation af de dokumenter, der er omfattet af samme procedure, og en angivelse af enhver ændring af gennemførelsesforanstaltningen på hvert enkelt trin i proceduren;
- en angivelse af, hvilket trin i proceduren man befinder sig på, samt af tidsplanen;
- en klar skelnen mellem det udkast til foranstaltninger, som Europa-Parlamentet modtager samtidig med udvalgets medlemmer i overensstemmelse med retten til underretning, og det endelige udkast, der fremsendes til Europa-Parlamentet efter udvalgets udtalelse;
- en tydelig fremhævelse af eventuelle ændringer i forhold til dokumenter, som allerede er fremsendt til Europa-Parlamentet.

4. Hvis Europa-Parlamentet og Kommissionen efter en overgangsperiode, der begynder ved denne aftales ikrafttræden, konstaterer, at ordningen er operativ og fungerer tilfredsstillende, sker fremsendelsen af dokumenter til Europa-Parlamentet gennem elektronisk meddelelse med et link til det i punkt 2 nævnte register. Afgørelsen herom træffes ved en brevvæksling mellem de to institutioners formænd. I overgangsperioden fremsendes dokumenterne til Europa-Parlamentet som vedhæftet fil til en e-mail.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

⁽²⁾ I hele denne aftale henviser ordet »udvalg« til udvalg, der er nedsat i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF, undtagen når det udtrykkeligt er angivet, at der er tale om et andet udvalg.

⁽³⁾ Måldatoen for oprettelse af dette register er 31. marts 2008.

⁽⁴⁾ EFT C 171 af 22.7.2006, s. 21.

Torsdag, den 8. maj 2008

5. Endvidere accepterer Kommissionen på anmodning af det kompetente parlamentsudvalg at tilsende Europa-Parlamentet visse udkast til gennemførelsesforanstaltninger til basisretsakter til orientering, når basisretsakterne, selvom de ikke er vedtaget efter den i traktatens artikel 251 fastlagte procedure, har særlig betydning for Europa-Parlamentet. Disse foranstaltninger indføres i det i punkt 2 omhandlede register, og Europa-Parlamentet underrettes herom.

6. I tillæg til de mødeprotokoller, der er nævnt i punkt 1, kan Europa-Parlamentet anmode om adgang til udvalgenes mødereferater ⁽¹⁾. Kommissionen tager stilling til hver enkelt anmodning i henhold til bestemmelserne om fortrolighed i bilag 1 til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen ⁽²⁾.

Fortrolige dokumenter

7. Fortrolige dokumenter behandles efter de interne administrative procedurer, som de enkelte institutioner fastlægger på en sådan måde, at procedurerne frembyder alle de nødvendige garantier.

Europa-Parlamentets beslutninger, jf. artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF

8. I henhold til artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF kan Europa-Parlamentet med en begrundet beslutning gøre opmærksom på, at et udkast til gennemførelsesforanstaltninger til en basisretsakt, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251, indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten.

9. Europa-Parlamentet vedtager sådanne beslutninger i overensstemmelse med sin forretningsorden; det har hertil en frist på en måned regnet fra modtagelsen af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt medlemmerne af det pågældende udvalg.

10. Europa-Parlamentet og Kommissionen er enige om, at det er hensigtsmæssigt at indføre en fast kortere tidsfrist for visse typer hastende gennemførelsesforanstaltninger, der kræver en afgørelse inden for en kortere frist for at sikre en forsvarlig forvaltning. Dette gælder navnlig visse typer foranstaltninger udadtil, som f.eks. humanitær bistand og nødhjælp, sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse, transportsikkerhed samt undtagelser fra de offentlige indkøbsregler. Det fastsættes ved aftale mellem kommissionsmedlemmet og formanden for det kompetente parlamentsudvalg, hvilke typer foranstaltninger, der skal være omfattet, og de dertil knyttede tidsfrister. Aftalen kan til enhver tid opsiges af en af parterne.

11. Uden at dette berører de i punkt 10 omhandlede tilfælde, gælder der en kortere frist i uopsættelige situationer og i forbindelse med foranstaltninger, der vedrører den løbende forvaltning og/eller har begrænset varighed. I sager af ekstremt hastende karakter, især af hensyn til folkesundheden, kan fristen være meget kort. Det ansvarlige kommissionsmedlem fastsætter en passende frist og begrundet denne. Europa-Parlamentet kan i sådanne tilfælde anvende en procedure, hvor anvendelsen af artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF delegeres til det kompetente parlamentsudvalg, som kan sende et svar til Kommissionen inden for den pågældende frist.

⁽¹⁾ Jf. dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. juli 1999 i sag T-188/97, *Rothmans mod Kommissionen* [1999], Sml. II, s. 2463.

⁽²⁾ EUT C 177 E af 18.5.2006, s. 123.

Torsdag, den 8. maj 2008

12. Så snart Kommissionens tjenestegrene konstaterer, at det eventuel kan blive nødvendigt at forelægge et forslag til gennemførelsesforanstaltninger som nævnt i punkt 10 og 11 for et udvalg, underretter de uformelt sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg herom. Så snart det første udkast til foranstaltninger er blevet forelagt for udvalgets medlemmer, giver Kommissionens tjenestegrene sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg meddelelse om foranstaltningernes uopsættelige karakter og de tidsfrister, der vil gælde, når det endelige udkast er forelagt.

13. Efter Europa-Parlamentets vedtagelse af en beslutning, jf. punkt 8, eller et svar, jf. punkt 11, underretter det ansvarlige kommissionsmedlem Europa-Parlamentet eller efter omstændighederne det kompetente parlamentsudvalg om, hvad Kommissionen agter at foretage sig i den anledning.

14. Oplysninger som omhandlet i punkt 10-13 indføres i registret.

Forskriftsprocedure med kontrol

15. Finder forskriftsproceduren med kontrol anvendelse, underretter Kommissionen efter afstemningen i udvalget Europa-Parlamentet om de gældende tidsfrister. Med forbehold af punkt 16 løber disse tidsfrister først fra den dato, hvor Europa-Parlamentet har modtaget samtlige sprogudgaver.

16. I tilfælde af afkortede frister (artikel 5a, stk. 5, litra b), i afgørelse 1999/468/EF) og i særligt hastende tilfælde (artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF), løber tidsfristerne fra datoen for Europa-Parlamentets modtagelse af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt for udvalgets medlemmer, medmindre parlamentsudvalgets formand gør indsigelse. I alle tilfælde bestræber Kommissionen sig på snarest muligt at fremsende samtlige sprogudgaver til Europa-Parlamentet. Så snart Kommissionens tjenestegrene konstaterer, at det kan blive nødvendigt at forelægge et udkast til foranstaltninger omfattet af artikel 5a, stk. 5, litra b) eller artikel 5a, stk. 6, til et udvalg, underretter de uformelt sekretariatet for det eller de kompetente parlamentsudvalg herom.

Finansielle tjenesteydelser

17. Kommissionen forpligter sig i overensstemmelse med sin erklæring om artikel 7, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, for så vidt angår finansielle tjenesteydelser, til:

- at sikre, at den repræsentant for Kommissionen, som er formand for udvalget, efter hvert møde efter anmodning fra Europa-Parlamentet underretter dette om eventuelle drøftelser om et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, udvalget har fået forelagt;
- at give et mundtligt eller skriftligt svar på spørgsmål vedrørende drøftelser om et udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som et udvalg har fået forelagt.

Endelig sørger Kommissionen for opfyldelse af de tilsagn, der blev givet på Parlamentets plenarmøde den 5. februar 2002 ⁽¹⁾ og gentaget på plenarmødet den 31. marts 2004 ⁽²⁾ samt tilsagnene i punkt 1-7 i skrivelse af 2. oktober 2001 ⁽³⁾ fra kommissær Bolkestein til formanden for Europa-Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg, for så vidt angår hele sektoren for finansielle tjenesteydelser (herunder værdipapirer, banker, forsikringer, pensioner og regnskabsvæsen).

⁽¹⁾ EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 19.

⁽²⁾ EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 446 og det fuldstændige forhandlingsreferat (CRE) fra plenarmødet den 31.3.2004 under »Afstemning«.

⁽³⁾ EFT C 284 E af 21.11.2002, s. 83.

Torsdag, den 8. maj 2008

Parlamentets arbejdskalender

18. Undtagen i tilfælde af afkortede frister eller i særligt hastende tilfælde tager Kommissionen ved fremsendelse af udkast til gennemførelsesforanstaltninger i henhold til denne aftale hensyn til Europa-Parlamentets pauser (vinter, sommer og valg til Europa-Parlamentet) for at sikre, at Parlamentet kan udøve sine beføjelser inden for de tidsfrister, der er fastsat i afgørelse 1999/468/EF og i denne aftale.

Samarbejde mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen

19. De to institutioner erklærer sig rede til at bistå hinanden med henblik på at sikre fuldt samarbejde omkring specifikke gennemførelsesforanstaltninger. I dette øjemed vil der blive etableret relevante administrative kontakter.

Tidligere aftaler

20. Aftalen fra 2000 mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽¹⁾ erstattes hermed. Europa-Parlamentet og Kommissionen betragter for deres vedkommende følgende aftaler som bortfaldet og dermed uden virkning: Plumb-Delors-aftalen fra 1988, Samland-Williamson-aftalen fra 1996 og *modus vivendi* fra 1994 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19.

⁽²⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 1.

Ændring af forretningsordenens artikel 18

P6_TA(2008)0190

Europa-Parlamentets afgørelse af 8. maj 2008 om ændring af artikel 81 om gennemførelsesforanstaltninger i Europa-Parlamentets forretningsorden (2008/2027(REG))

(2009/C 271 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til formandens skrivelse af 27. marts 2008 om fremsendelse af den interinstitutionelle aftale, der blev vedtaget af Formandskonferencen den 12. december 2007,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, som ændret ved afgørelse 2006/512/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 120, stk. 2, artikel 201 og artikel 202,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A6-0108/2008),
1. vedtager at optage nedenstående ændring i forretningsordenen;
 2. gør opmærksom på, at denne ændring træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
 3. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster« af 8.5.2008, P6_TA(2008)0189.

Torsdag, den 8. maj 2008

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 1**Europa-Parlamentets forretningsorden****Artikel 81 — stk. 4 — litra a)**

(a) Kontrolperioden begynder at løbe, når udkastet til foranstaltninger er blevet forelagt Parlamentet på alle officielle sprog.

(a) Kontrolperioden begynder at løbe, når udkastet til foranstaltninger er blevet forelagt Parlamentet på alle officielle sprog. *I tilfælde af afkortede frister, jf. artikel 5a, stk. 5, litra b), i Rådets afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen og i særligt hastende tilfælde, jf. artikel 5a, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, og medmindre formanden for det kompetente udvalg gør indsigelse, løber kontrolperioden fra datoen for Parlamentets modtagelse af det endelige udkast til gennemførelsesforanstaltninger i de sprogudgaver, der er forelagt medlemmerne af det i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF nedsatte udvalg. Forretningsordenens artikel 138 finder ikke anvendelse i dette tilfælde.*

Torsdag, den 8. maj 2008

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Fiskeriaftale EF/Seychellerne *

P6_TA(2008)0187

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. maj 2008 om forslag til Rådets forordning om indgåelse af en aftale i form af brevveksling om ændring af protokollen om fastsættelse for perioden 18. januar 2005 — 17. januar 2011 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Seychellerne (KOM(2007)0664 — C6-0430/2007 — 2007/0232(CNS))

(2009/C 271 E/11)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets forordning (KOM(2007)0664),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37 og artikel 300, stk. 2,
 - der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0430/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 83, stk. 7,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udviklingsudvalget (A6-0085/2008),
1. godkender forslaget til Rådets forordning som ændret og godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Seychellernes regeringer og parlamenter.

KOMMISSIONENS
FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 1**Forslag til forordning
Betragtning 1 a (ny)**

(1a) I den nævnte protokol fremgår det af kapitel VIII om havnefaciliteter, at »Seychellernes myndigheder fastlægger i indforståelse med rederne betingelserne for anvendelse af havnefaciliteter«, uden at der hidtil er blevet taget hensyn til kravene fra EU's fiskerisektor om en forbedring af havneinfrastrukturen.

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS
FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 1 b (ny)

(1b) For at virkeliggøre en sektorpolitik for fiskeriet på Seychellerne bør der tages hensyn til behovet for forbedring og modernisering af havneinfrastrukturen, der på nuværende tidspunkt praktisk taget er udnyttet til bristepunktet, samt til muligheden for at afskaffe den særlige afgift for landing af tunfisk, som ikke findes i nogen anden havn i verden.

Ændring 3

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 a (ny)

Kommissionen skal hvert år vurdere, om medlemsstater, hvis fartøjer er underlagt protokollen til aftalen, har opfyldt indberetningskravene. Hvis dette ikke er tilfældet, skal Kommissionen tilbageholde deres ansøgninger om fiskerilicens for det efterfølgende år.

Ændring 4

Forslag til forordning

Artikel 3 a (ny)

Artikel 3a

Kommissionen aflægger hvert år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af det flerårige sektorprogram, der er beskrevet i protokollens artikel 7, samt om medlemsstaternes opfyldelse af indberetningskravene.

Ændring 5

Forslag til forordning

Artikel 3 b (ny)

Artikel 3b

Inden protokollens udløb eller inden indledning af forhandlinger om en eventuel erstatning for protokollen skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evaluering af protokollen omfattende en cost-benefit-analyse.

Torsdag, den 8. maj 2008

Punktafgift på øl fra Madeira *

P6_TA(2008)0188

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. maj 2008 om forslag til Rådets beslutning om bemyndigelse af Portugal til at anvende en reduceret punktafgiftssats for lokalt produceret øl i den selvstyrende region Madeira (KOM(2007)0772 — C6-0012/2008 — 2007/0273(CNS))

(2009/C 271 E/12)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2007)0772),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 299, stk. 2, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0012/2008),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0146/2008),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Støtteordninger for landbrugere (bomuldsstøtte) *

P6_TA(2008)0191

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. maj 2008 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitikks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere for så vidt angår støtteordningen for bomuld (KOM(2007)0701 — C6-0447/2007 — 2007/0242(CNS))

(2009/C 271 E/13)

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2007)0701),
- der henviser til EF-traktatens artikel 37, stk. 2, tredje afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0447/2007),
- der henviser til forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A6-0166/2008),

Torsdag, den 8. maj 2008

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;
3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 1

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 2

(2) Ved EF-Domstolens dom af 7. september 2006 i sag C-310/04 blev kapitel 10a i afsnit IV i forordning (EF) nr. 1782/2003 annulleret på grund af tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, især under henvisning til den omstændighed, at »Rådet, der er ophavsmand til forordning (EF) nr. 864/2004, ikke [havde] godtgjort for Domstolen, at den nye støtteordning for bomuld, som er indført ved denne forordning, er blevet vedtaget ved en egentlig udøvelse af dets skønsmagt, hvilket forudsatte, at alle sagens relevante forhold og omstændigheder blev taget i betragtning, herunder samtlige lønomkostninger, der er forbundet med bomuldsdyrkning og egreneringsvirksomhedernes økonomiske levedygtighed, som det er nødvendigt at tage i betragtning ved bedømmelsen af rentabiliteten ved dyrkning af denne afgrøde«, og at Domstolen ikke havde været i stand til »at bedømme, hvorvidt fællesskabslovgiver uden at overskride den vide skønsmagt, som den råder over på dette område, [havde kunnet] nå til den konklusion, at fastsættelsen af størrelsen af den bomuldsspecifikke støtte til 35 % af den samlede støtte under den tidligere støtteordning er tilstrækkeligt til at sikre opnåelsen af det mål, der er anført i femte betragtning til forordning (EF) nr. 864/2004, om at sikre rentabiliteten og dermed dyrkningen af denne afgrøde, hvilket svarer til det mål, der fremgår af stk. 2 i protokol nr. 4«. Domstolen bestemte også, at retsvirkningerne af annullationen suspenderes, indtil der inden for en rimelig frist vedtages en ny forordning.

(2) Ved EF-Domstolens dom af 7. september 2006 i sag C-310/04 blev kapitel 10a i afsnit IV i forordning (EF) nr. 1782/2003 annulleret på grund af tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, især under henvisning til den omstændighed, at »Rådet, der er ophavsmand til forordning (EF) nr. 864/2004, ikke [havde] godtgjort for Domstolen, at den nye støtteordning for bomuld, som er indført ved denne forordning, er blevet vedtaget ved en egentlig udøvelse af dets skønsmagt, hvilket forudsatte, at alle sagens relevante forhold og omstændigheder blev taget i betragtning, herunder samtlige lønomkostninger, der er forbundet med bomuldsdyrkning og egreneringsvirksomhedernes økonomiske levedygtighed, som det er nødvendigt at tage i betragtning ved bedømmelsen af rentabiliteten ved dyrkning af denne afgrøde«, og at Domstolen ikke havde været i stand til »at bedømme, hvorvidt fællesskabslovgiver uden at overskride den vide skønsmagt, som den råder over på dette område, [havde kunnet] nå til den konklusion, at fastsættelsen af størrelsen af den bomuldsspecifikke støtte til 35 % af den samlede støtte under den tidligere støtteordning er tilstrækkeligt til at sikre opnåelsen af det mål, der er anført i femte betragtning til forordning (EF) nr. 864/2004«, om at sikre, **at den bomuldsspecifikke støtte beregnes på en sådan måde, at der skabes økonomiske muligheder for fortsat at dyrke bomuld i regioner, hvor det er gunstigt at dyrke denne afgrøde, for derved at undgå, at bomuld fortrænges af andre afgrøder.**

Ændring 2

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 3

(3) Der bør vedtages en ny ordning for afgrødespecifik betaling for bomuld i overensstemmelse med Domstolens dom i sag C-310/04.

(3) Der bør vedtages en ny ordning for afgrødespecifik betaling for bomuld i overensstemmelse med Domstolens dom i sag C-310/04, **der som beskrevet i både Domstolens dom og det i femte betragtning i forordning (EF) nr. 864/2004 nævnte mål, sikrer en økonomisk rentabilitet, der gør det muligt at videreføre bomuldsproduktionen på bæredygtige vilkår.**

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 3

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 3 a (ny)

(3a) Bomuld dyrkes hovedsageligt i regioner, hvis bruttonationalprodukt ligger blandt de laveste i Den Europæiske Union, og hvis økonomi er tæt knyttet til landbruget. I disse regioner udgør bomuldsproduktion og den understøttende egenreneringsindustri de vigtigste kilder til indkomst og beskæftigelse og står i visse tilfælde for over 80 % af erhvervsaktiviteterne i det område, de er etableret i. Jordbundsforholdene i visse områder er herudover af en sådan beskaffenhed, at det ud fra et landbrugsvidenskabeligt synspunkt ikke er muligt på kort sigt at anlægge andre afgrøder.

Ændring 4

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 3 b (ny)

(3b) Den nuværende støtteordning for bomuld er meget specifik. Den har sin oprindelse i akterne vedrørende Grækenlands, Spaniens og Portugals tiltrædelse og sigter bl.a. på at støtte bomuldsproduktionen i visse fællesskabsregioner, som nu er afhængige af denne afgrøde, ved at sikre de pågældende producenter en rimelig indkomst og stabilisere markedet.

Ændring 5

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 4

(4) Den nye ordning bør være i overensstemmelse med målene i stk. 2 i protokol nr. 4 om bomuld, som er knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse (»protokol nr. 4«), dvs. at den skal støtte bomuldsproduktionen i de af Fællesskabets områder, hvor den spiller en betydelig rolle for landbrugsøkonomien, **muliggøre** en rimelig indkomst for de pågældende producenter og stabilisere markedet ved forbedring af strukturerne for udbud og afsætning.

(4) Den nye ordning bør være i overensstemmelse med målene i stk. 2 i protokol nr. 4 om bomuld, som er knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse (»protokol nr. 4«), dvs. at den skal støtte bomuldsproduktionen i de af Fællesskabets områder, hvor den spiller en betydelig rolle for landbrugsøkonomien **og den sociale struktur, sørge for** en rimelig indkomst for de pågældende producenter og stabilisere markedet ved forbedring af strukturerne for udbud og afsætning.

Ændring 6

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 5

(5) Alle relevante forhold og omstændigheder angående bomuldssektorens særlige situation, herunder alle de elementer, der er nødvendige for at bedømme rentabiliteten ved dyrkning af denne afgrøde, bør tages i betragtning. Med henblik herpå blev der iværksat en evaluerings- og høringsproces: Der blev gennemført to undersøgelser af den fremtidige bomuldsstøtteordnings socioøkonomiske og miljømæssige virkninger for EF's bomuldssektor, og der blev arrangeret særlige seminarer med deltagelse af interesserede parter og afholdt en internethøring.

(5) Alle relevante forhold og omstændigheder angående bomuldssektorens særlige situation, herunder alle de elementer, der er nødvendige for at bedømme rentabiliteten ved dyrkning af denne afgrøde, bør tages i betragtning. **Bomuld dyrkes i regioner, som stadig opfylder betingelserne for »konvergensmålregioner« i perioden 2007-2013, og som er udprægede landbrugsområder med meget få substitutionsafgrøder. I disse områder er bomuldsproduktionen og den tilhørende egenreneringsindustri endvidere den vigtigste kilde til beskæftigelse**

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 7

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 6

(6) *Afkoblingen af den direkte producentstøtte og indførelsen af enkeltbetalingsordningen er væsentlige elementer i reformen af den fælles landbrugspolitik, hvis formål er at overgå fra en politik med pris- og produktionsstøtte til en politik med landbrugsindkomststøtte.* Forordning (EF) nr. 1782/2003 indførte *disse elementer* for flere landbrugsprodukter.

(6) *Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 indførte afkoblingen af den direkte producentstøtte og enkeltbetalingsordningen* for flere landbrugsprodukter.

Ændring 8

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 8

(8) Integreres bomuldsstøtteordningen fuldstændigt i enkeltbetalingsordningen, er der stor risiko for, at der bliver produktionsforstyrrelser i EF's produktionsområder. En del af støtten bør derfor fortsat være knyttet til bomuldsdyrkningen i form af en afgrødespecifik betaling pr. støtteberettiget hektar. Beløbets størrelse bør beregnes således, at målene i stk. 2 i protokol nr. 4 nås, samtidig med at bomuldsordningen også inddrages i bestræbelserne på at reformere og forenkle den fælles landbrugspolitik. Derfor bør den samlede disponible støtte pr. hektar pr. medlemsstat på baggrund af den gennemførte evaluering fastsættes til 35 % af den nationale andel af den støtte, som gik indirekte til producenterne. Den procentsats giver bomuldssektoren mulighed for at blive levedygtig på lang sigt, fremmer bæredygtig udvikling i de bomuldsproducerende områder og sikrer producenterne en rimelig indkomst.

(8) Integreres bomuldsstøtteordningen fuldstændigt i enkeltbetalingsordningen, er der stor risiko for, at der bliver produktionsforstyrrelser i EF's produktionsområder. En del af støtten bør derfor fortsat være knyttet til bomuldsdyrkningen i form af en afgrødespecifik betaling pr. støtteberettiget hektar. Beløbets størrelse bør beregnes således, at målene i stk. 2 i protokol nr. 4 nås, samtidig med at bomuldsordningen også inddrages i bestræbelserne på at reformere og forenkle den fælles landbrugspolitik. Derfor bør den samlede disponible støtte pr. hektar pr. medlemsstat på baggrund af den gennemførte evaluering fastsættes *i overensstemmelse med medlemsstatens ønsker og ikke udgøre mindre end* 35 % af den nationale andel af den støtte, som gik indirekte til producenterne *inden for rammerne af nærhedsprincippet*. Den procentsats giver bomuldssektoren mulighed for at blive levedygtig på lang sigt, fremmer bæredygtig udvikling i de bomuldsproducerende områder og sikrer producenterne en rimelig indkomst.

Ændring 9

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 9

(9) *De* resterende **65 %** af den nationale andel af den støtte, der gik indirekte til producenterne, bør indgå i enkeltbetalingsordningen.

(9) *Den* resterende *procentsats for* den nationale andel af den støtte, der gik indirekte til producenterne, *og som vil ligge mellem 20 % og 65 %,* bør indgå i enkeltbetalingsordningen.

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 10

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 10

(10) *Af miljøårsager bør der fastsættes et basisareal pr. medlemsstat for at begrænse bomuldsarealerne.* Desuden bør de støtteberettigede arealer begrænses til de arealer, som godkendes af medlemsstaterne.

(10) Der bør fastsættes et basisareal *til dyrkning* pr. medlemsstat *med fortrinsret for traditionelle dyrkningsregioner for at sikre, at der fortsat dyrkes bomuld i regioner, hvor bomuldsproduktion er af særlig betydning for landbrugsøkonomien.* Desuden bør de støtteberettigede arealer begrænses til de arealer, som godkendes af medlemsstaterne.

Ændring 11

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 10 a (ny)

(10a) *Omfanget og dermed størrelsen af den til producenterne bevilgede koblede støtte bør tilpasses den konkrete situation uden derved at berøre sektorens omkostningsneutralitet.*

Ændring 12

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 10 b (ny)

(10b) *Da der er få substitutionsmuligheder for bomuldsdyrkning, bør der indføres støtteordninger, som sikrer rentabiliteten og videreførelsen af denne produktion i EU's bomuldsproducerende regioner. Medlemsstaterne bør derfor kunne øge den koblede støtte i områder, hvor dyrkningsarealerne er mindre end basisproduktionsarealerne, idet en sådan foranstaltning dog skal være omkostningsneutral, og der skal fastsættes et loft for størrelsen af den til landbrugerne udbetalte støtte.*

Ændring 13

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 11

(11) *For at tilgodese egreneringsindustriens behov bør støtteberettigelsen gøres betinget af, at den reelt høstede bomuld er af en vis minimumskvalitet.*

(11) *I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør medlemsstaterne fastsætte niveauet for koblet støtte inden for de ovenstående grænser og ligeledes fastsætte mindstekrav til kvaliteten af den reelt høstede bomuld, for at landbrugerne kan få adgang til denne støtte.*

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 14

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 11a (ny)

(11a) I betragtning af den faldende tendens inden for medlemsstaternes bomuldsproduktion har egreneringsindustrien indledt en omstrukturingsproces, der bør ledsages af hensigtsmæssige støtteforanstaltninger beregnet på at sikre, at anlæg, som måtte blive nødt til at omlægge deres produktion, kan gøre dette uden vanskeligheder. Der kunne derfor oprettes en omstrukturingsfond finansieret over støtteordningen for bomuld.

Ændring 15

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 12 a (ny)

(12a) Det bliver vigtigt at kunne tilpasse støtteforanstaltningerne for at gøre det muligt at øge konkurrenceevnen. Disse foranstaltninger bør fastsættes og finansieres af Fællesskabet. Det påhviler derefter medlemsstaterne at udvælge de foranstaltninger, som de finder mest effektive og bedst tilpasse de særlige forhold i deres respektive regioner, og indarbejde disse i deres nationale støtteprogrammer.

Ændring 16

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 12b (ny)

(12b) De nationale støtteprogrammer bør hovedsageligt finansieres af midler overført i henhold til artikel 69 i forordning (EF) nr. 1782/2003 og af ikke-udnyttede midler oprindeligt afsat til koblet støtte.

Ændring 17

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 12 c (ny)

(12c) For at sikre sektorens omkostningsneutralitet bør finansieringen af de nationale støtteprogrammer sikres gennem tildelingen af en procentdel af den koblede støtte samt af de ikke-udnyttede bevillinger til den koblede støtte, som fremkommer ved nedsættelsen af dyrkningsarealernes størrelse til under det nationale basisareal.

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 18

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 12 d (ny)

(12d) Foranstaltninger til optagelse på de nationale støtteprogrammer omfatter foranstaltninger til omstrukturering af bomuldsorter, til modernisering af dyrkningen med henblik på at øge bomuldssektorens konkurrenceevne, støtte til miljøvenlige dyrkningsmetoder, fremme af forskningen i kvalitativt bedre sorter samt salgsfremmeaktiviteter og foranstaltninger til modernisering af egreneringsanlæggene.

Ændring 19

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 12 e (ny)

(12e) For at fremme produktionen af højkvalitetsbomuld bør der i de nationale støtteprogrammer indføres en kvalitetspræmie. Denne præmie bør vedrøre finansieringen af foranstaltninger til forbedring af bomulds kvaliteten og tildeles producenter, der i henhold til kriterier fastsat af den pågældende medlemsstat fremstiller produkter af særlig høj kvalitet med det formål kvalitetsmæssigt at forbedre produktionen og at øge EF-bomuldens konkurrenceevne.

Ændring 20

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 12 f (ny)

(12f) Med udgangspunkt i forordning (EF) nr. 864/2004, som er under ophævelse, er der stillet forslag om at overføre beløbet på 22 000 000 EUR (som udgør 2,74 % af støtten) til anden søjle og koncentrere den omkring omstruktureringen af de bomuldsproducerende regioner. For at få mest ud af bevilningerne til sektoren vil det være hensigtsmæssigt at overføre dette beløb til første søjle og lade det indgå i finansieringen af de nationale støtteprogrammer.

Ændring 21

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Henvisning 13 a (ny)

(13a) Bestemmelserne for bomuld bør forblive i kraft indtil 2013.

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 22

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 13 b (ny)

(13b) I den periode, hvor reformen af bomuldssektoren, som blev vedtaget i 2004 og underkendt af Domstolen i sag C-310/04, har været i kraft, er produktionen faldet kraftigt, og alle de berørte parter har som følge heraf lidt økonomiske tab, der nøje bør vurderes med henblik på bevilling af kompensation heraf.

Ændring 23

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Betragtning 13 c (ny)

(13c) For at lette overgangen fra den eksisterende bomuldsstøtteordning til den ordning, som indføres med nærværende forordning, er det nødvendigt at træffe foranstaltninger til omstrukturering af egreneringsindustrien.

Ændring 24

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Artikel 1, nr. 1
Forordning (EF) nr. 1782/2003
Artikel 110a — afsnit 1 a (nyt)

En del af støtten kan anvendes til foranstaltninger til fremme af sektorens bæredygtighed med udgangspunkt i særlige programmer under de nationale ordninger, som fremlægges af den producerende medlemsstat og vedtages i henhold til forvaltningskomitéproceduren. Sådanne programmer kan omfatte kriseforebyggelse og forvaltningspolitikker såvel som foranstaltninger til at øge sektorens bæredygtighed, der ikke er dækket af landdistriktsudviklingen.

Ændring 25

Forslag til forordning — ændringsretsakt
Artikel 1, nr. 1
Forordning (EF) nr. 1782/2003
Artikel 110b — stk. 2a (nyt)

2a. De producerende medlemsstater kan fastsætte yderligere vilkår og betingelser i forbindelse med tilsåning, dyrkning, høst og levering af bomuld til egreneringsindustrien, som gør det muligt at fortsætte bomuldsdyrkningen i produktionsområderne og undgå, at bomuld erstattes af andre afgrøder.

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 26**Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 110c — stk. 1 — led 2

— Grækenland: **370 000 ha**,— Grækenland: **270 000 ha**,**Ændring 38****Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 110c — stk. 2 — indledning

2. Støtten pr. støtteberettiget hektar fastsættes således:

2. Støtten pr. støtteberettiget hektar **svarende til mindst 35 % af de samlede betalinger til landbrugeren** fastsættes således:**Ændring 27****Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 110c — stk. 2 — led 2

— Grækenland: **594 EUR for 300 000 ha og 342,85 EUR for de resterende 70 000 ha**— Grækenland: **mindst 750 EUR****Ændring 28****Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 110 c — stk. 3 — afsnit 2

For Grækenland anvendes den proportionale nedsættelse dog for den støtte, som er fastsat for den del af det nationale basisareal, som består af de 70 000 ha, for at overholde det samlede beløb på 202,2 mio. EUR.

(udgår)

Ændring 29**Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1**

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 110c — stk. 3 a (nyt)

3a. Er det berettigede bomuldsareal i en given medlemsstat mindre end det i stk. 1 fastsatte basisareal, øges den i stk. 2 anførte støtte for den pågældende medlemsstat i forhold til det basisareal, som ikke er udnyttet, op til en grænse, som fastsættes i henhold til den i artikel 144 fastsatte procedure. Eventuelle besparelser fremkommet som følge af fald i produktionen overføres til de nationale støtteprogrammer.

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 30**Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1***Forordning (EF) nr. 1782/2003**Artikel 110d — stk. 1 — led 5a (ny)**— træffe foranstaltninger til markeds krisestyring***Ændring 31****Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1***Forordning (EF) nr. 1782/2003**Artikel 110 e a (ny) — stk. 1 (ny)***Artikel 110ea****Nationale støtteprogrammer**

1. Der fastsættes nationale støtteprogrammer med henblik på at forbedre konkurrenceevnen. EU fastlægger og finansierer de støtteberettigede aktioner. Medlemsstaterne udvælger en pakke foranstaltninger, som de finder effektive og bedst tilpasset deres regionale særtræk. Denne pakke kunne omfatte en omstrukturingsfond for egreneringsindustrien.

Ændring 32**Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1***Forordning (EF) nr. 1782/2003**Artikel 110 e a (ny), stk. 2 (nyt)*

2. De nationale støtteprogrammer finansieres ved en (basis)procentdel på mindst 1 % af det samlede beløb afsat til den koblede støtte. Dette beløb forøges med den del af bevillingerne til den koblede støtte, som ikke udnyttes som følge af nedskæringen af dyrkningsarealet til under den enkelte medlemsstats basisareal.

Ændring 33**Forslag til forordning — ændringsretsakt****Artikel 1, nr. 1***Forordning (EF) nr. 1782/2003**Artikel 110 e a (ny), stk. 3 (nyt)*

3. I de nationale støtteprogrammer indgår det beløb på 22 000 000 EUR (2,74 % af støtten), som var afsat til omstruktureringen af bomuldsdyrkende regioner, og som var overført til anden søjle.

Torsdag, den 8. maj 2008

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRINGER

Ændring 34

Forslag til forordning — ændringsretsakt

Artikel 1, nr. 1

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 110 e a (ny), stk. 4 (nyt)

4. I henhold til de nationale støtteprogrammer kan medlemsstaterne vælge at finansiere foranstaltninger til at afhjælpe følgerne af en eventuel produktionsnedgang og til at omstrukturere bomuldssorterne samt foranstaltninger til modernisering af dyrkningsmetoderne med henblik på at forbedre produktets konkurrenceevne. Der ydes støtte til miljøvenlige dyrkningsmetoder med henblik på den mest rationelle udnyttelse af vandressourcerne og mindst mulige anvendelse af plantebeskyttelsesmidler; forskning i udviklingen af kvalitetsmæssigt bedre sorter fremmes, og omstrukturering og modernisering af egreneringsanlæg begunstiges. Medlemsstaterne kan tildele en kvalitetspræmie til de producenter, som i henhold til de af den pågældende medlemsstat fastsatte specifikke kriterier fremstiller produkter af særlig høj kvalitet.

Ændring 35

Forslag til forordning — ændringsretsakt

Artikel 1, nr. 1

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 110 e a (ny), stk. 5 (nyt)

5. Der kan under de nationale støtteprogrammer finansieres politiske tiltag til prognoser for samt afhjælpning og bekæmpelse af klimaforandringerne indvirkning på bomuldsproducerende regioner.

Ændring 36

Forslag til forordning — ændringsretsakt

Artikel 1, stk. 1 a (nyt)

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 143 d

(1a) Artikel 143, litra d), ophæves.

Ændring 37

Forslag til forordning — ændringsretsakt

Artikel 1, stk. 1 b (nyt)

Forordning (EF) nr. 1782/2003

Artikel 155a

(1b) Artikel 155a får følgende ordlyd:

Kommissionen fremlægger senest den 31. december 2009 for Rådet en rapport om gennemførelsen af nærværende forordning for så vidt angår (...) olivenolie, spiseolie og olivenplantager, tobak og humle ledsaget eventuelt af hensigtsmæssige forslag.

Bestemmelserne i nærværende forordning vedrørende bomuld forbliver i kraft indtil 2013.

III *Forberedende retsakter***Europa-Parlamentet****Torsdag, den 8. maj 2008**

(2009/C 271 E/11)	Fiskeriaftale EF/Seychellerne *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. maj 2008 om forslag til Rådets forordning om indgåelse af en aftale i form af brevveksling om ændring af protokollen om fastsættelse for perioden 18. januar 2005 — 17. januar 2011 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Seychellerne (KOM(2007)0664 — C6-0430/2007 — 2007/0232(CNS))	78
(2009/C 271 E/12)	Punktafgift på øl fra Madeira *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. maj 2008 om forslag til Rådets beslutning om bemyndigelse af Portugal til at anvende en reduceret punktafgiftssats for lokalt produceret øl i den selvstyrende region Madeira (KOM(2007)0772 — C6-0012/2008 — 2007/0273(CNS))	80
(2009/C 271 E/13)	Støtteordninger for landbrugere (bomuldsstøtte) *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 8. maj 2008 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere for så vidt angår støtteordningen for bomuld (KOM(2007)0701 — C6-0447/2007 — 2007/0242(CNS))	80

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.